NATIONAL SOCIALISM
SELECTED WRITINGS

Machine Translated by Google

Chủ nghĩa xã hội quốc gia

Các bài viết được chọn

CÔNG VIỆC CỦA MẠNG LƯỚI QUỐC GIA XÃ HỘI

XUẤT BẢN

2020

Machine Translated by Google

MỤC LỤC

Chủ nghĩa Quốc xã – Một Đánh giá Triết học.....2 Quyền lực Trắng – Chương XV Chủ nghĩa Quốc xã.....8 In Hoc Signo Vinces.....26 Đối với Quân đoàn của tôi – Chương VIII Dân chủ Chống lại Quốc gia ..44 Người lính Chính trị – Phần II và III.....75

Chủ nghĩa Quốc xã – Thế giới quan Sinh học.....89 Chủ nghĩa Quốc xã – Một Phong trào Cánh tả 114

Machine Translated by Google

CHỦ NGHĨA XÃ HỘI DÂN TỘC

ĐÁNH GIÁ TRIẾT HỌC

COLIN JORDAN

Machine Translated by Google

Nhiều thập kỷ sau thất bại về mặt vật chất của Đức Quốc xã trong cuộc đấu tranh anh dũng của họ chống lại lực lượng đông đảo gồm người và vật chất do liên minh dân chủ Bolshevik huy động chống lại họ, sự xuất hiện của đánh giá lại này phản ánh sự hồi sinh của Chủ nghĩa Quốc xã, một đặc điểm của thời đại.

Việc tín điều này vẫn tồn tại và thể hiện như hiện tại, sau nhiều thập kỷ chịu đựng chiến dịch bôi nhọ lớn nhất mà thế giới từng biết, là bằng chứng cho thấy tính xác thực, sức hấp dẫn và giá trị bền vững của nó trong tương lai. Nó đã vượt qua ngọn lửa chiến tranh và cơn bão phỉ báng, bởi vì, khi chiến tranh đã đạt đến đỉnh điểm và sự phỉ báng lan tràn khắp nơi, thì xét cho cùng, Chủ nghĩa Quốc xã vẫn đồng nghĩa với ý chí sinh tồn của con người cao cả hơn, bản năng hướng đến sức khỏe và sức mạnh, và khát vọng về cái đẹp trong cuộc sống; và chừng nào bản năng và khát vọng đó còn tồn tại trên trái đất này, thì tín điều của Chủ nghĩa Quốc xã sẽ vẫn bất diệt.

Vượt ra ngoài và đằng sau mọi chi tiết nhỏ nhặt của việc thực hiện chính trị và những đặc thù về thời gian và địa điểm, Chủ nghĩa Quốc xã, nếu hiểu đúng, không gì khác hơn là một định hướng của tâm trí, mà động lực chủ đạo là sống trọn vẹn, thông qua việc phát triển tiềm năng của một người và thỏa mãn các nhu cầu của một người, trong điều kiện cạnh tranh và chọn lọc tự nhiên, hòa giải với hợp tác, trong cộng đồng có tổ chức của nhân dân.

Nguồn gốc của nó bắt nguồn từ Hy Lạp của Plato và quan niệm của ông về cuộc sống tự nhiên, bao gồm việc nhận thức đầy đủ bản chất thực sự của con người thông qua quyền lực thuận lợi của chính quyền trong cộng đồng bản địa của họ.

Nó phản ánh quan niệm của người La Mã về nghĩa vụ công dân: quan niệm rằng cuộc sống tốt đẹp và cao quý bao gồm việc phục vụ nhà nước một cách kiên cường.

Nó làm sống lại tình cảm máu thịt và ý thức cộng đồng của các bộ lạc Bắc Âu thời kỳ đầu châu Âu: cảm giác rằng con người về cơ bản là một thành viên của dân tộc, và rằng tất cả các thành viên của dân tộc đều gắn bó chặt chẽ với nhau bằng những nhiệm vụ và nghĩa vụ tương hỗ.

Chủ nghĩa Quốc xã, theo cách này, quay trở lại các giá trị hữu cơ, lành mạnh và cũ của cuộc sống trong cuộc nổi loạn chống lại toàn bộ cấu trúc tư tưởng của chủ nghĩa tự do và dân chủ, với mối liên hệ tiền bạc của nó; chủ nghĩa cá nhân quá mức của nó; quan điểm của nó về con người là không có dân tộc,

Machine Translated by Google

đơn vị dân số thế giới có thể hoán đổi; sự biện minh về mặt tinh thần của nó trong một Kitô giáo suy đồi đang theo đuổi một "chủ nghĩa nhân đạo" bệnh hoạn, vốn luôn dung thứ cho một tác hại lớn hơn để tránh một tác hại nhỏ hơn; và lập luận gian dối rằng những mong muốn được tạo ra một cách giả tạo và được xác định bằng số lượng của quần chúng là những tiêu chí vô cùng quan trọng.

Lịch sử là một câu chuyện về sự suy tàn và đổi mới xã hội. Chủ nghĩa Quốc xã là phương thuốc đổi mới của thế kỷ XX cho sự suy thoái trầm trọng của thời hiện đại dưới sự phân rã, hạ thấp và làm suy yếu tư tưởng và thực tiễn xuất hiện cùng với sự phá vỡ trật tự ổn định thời trung cổ cũ bởi các thế lực đang phát triển của chủ nghĩa tư bản và cách mạng công nghiệp; phát triển mạnh mẽ dưới chủ nghĩa tự do tự do của thế kỷ XVIII và XIX; đạt đến đỉnh cao dưới nền dân chủ của thế kỷ XIX và XX; và sẽ dẫn đến chiến thắng toàn cầu của chủ nghĩa cộng sản vào cuối thế kỷ XX này, trừ khi Chủ nghĩa Quốc xã lên nắm quyền kịp thời, trên một khu vực rộng lớn trên toàn cầu.

Do đó, Chủ nghĩa Quốc xã không chỉ là một kế hoạch chính trị nhất thời. Nó là một xu hướng tái sinh lịch sử: phong trào phục hưng của thời đại chúng ta, một phong trào mang tính cách mạng về quy mô và tinh thần, không tìm cách thỏa hiệp với trật tự hiện tại, với những hành vi tai hại và những giá trị sai lầm của nó, mà là thay thế hoàn toàn chúng.

Như vậy, nó mang tính toàn cầu và xuyên suốt cuộc sống. Nó mang tính toàn cầu ở chỗ, về bản chất, nó có giá trị và sống động trên toàn thế giới, chỉ được xác định bởi thực tế rằng nó là Aryan trong sự phát sinh và truyền thống của nó, và duy trì và phụ thuộc vào những phẩm chất được tìm thấy ở người Aryan.

Nó bao trùm toàn bộ cuộc sống ở chỗ nó không chỉ là một khía cạnh của cuộc sống, mà là toàn bộ cuộc sống được nhìn nhận từ một góc độ. Nó là một thái độ tinh thần có thể biểu hiện đối với hầu như mọi thứ. Chủ nghĩa Quốc xã kiên quyết phản đối mọi biểu hiện của bệnh tật, sự xấu xí và suy đồi trong văn hóa và tinh thần, cũng như trong lĩnh vực chính trị và kinh tế. Trên thực tế, nó cấu thành nên một lối sống. Một người không tự gọi mình là một người Quốc xã chỉ đơn thuần là một cái mác tán thành về mặt trí tuệ. Anh ta sinh ra đã có khuynh hướng theo Chủ nghĩa Quốc xã, tâm trí anh ta khao khát về mặt thẩm mỹ sự sáng suốt và hoàn thành một lối sống lành mạnh, và anh ta không

Machine Translated by Google

chỉ suy nghĩ và cảm nhận, nhưng hành động như một người theo chủ nghĩa Quốc xã, nếu thực sự và hoàn toàn là như vậy.

Xét về phạm vi và tư tưởng, Chủ nghĩa Quốc xã thực chất là một triết lý và một đức tin. Nó đánh giá tốt và xấu, đúng và sai, tùy theo lợi ích hay hại của dân tộc; và, thay vì sự yếu đuối về cảm xúc của tư duy dân chủ, nó chấp nhận rằng mục đích biện minh cho phương tiện, miễn là phương tiện không mâu thuẫn với mục đích.
Nó đặt ra ý nghĩa và mục đích mang tính vũ trụ cho cuộc sống như một sự hoàn thiện cá nhân, trong sự liên tục và phát triển của dân tộc, giữa sự nảy mầm trong bụng mẹ từ dòng máu của dân tộc, và sự biến thái của ngôi mộ, với sự phân phối lại vật chất của nó vào vũ trụ.

Tiêu chuẩn cơ bản và giá trị chủ yếu của Chủ nghĩa Quốc xã, từ đó phát sinh ra mọi thứ khác, như Adolf Hitler đã nêu rõ trong Mein Kampf, là khái niệm về dân tộc, được coi là môi trường thiết yếu của con người và thực sự là sự mở rộng nhân cách của con người.

Ý nghĩa của dân tộc, trước hết, nằm ở một cộng đồng chủng tộc. Đó là sự mở rộng về mặt dân tộc của gia đình. Con người không phải là một đơn vị tự chủ và là một mục đích tự thân, như các nhà hiền triết của chủ nghĩa tự do và dân chủ khẳng định. Anh ta thuộc về dân tộc của mình. Cuộc sống của anh ta, như một bộ phận, đan xen với cuộc sống của toàn thể, không chỉ hiện tại mà cả quá khứ và tương lai, bởi vì khi con người đến rồi đi, dân tộc vẫn tồn tại, liên tục, vĩnh cửu, miễn là các thành viên của nó hoàn thành bổn phận của mình đối với dân tộc. Vì vậy, khi đồng nhất mình với dân tộc, con người kéo dài bản thân thông qua sự đa dạng của tổ tiên và con cháu, và nhờ đó đạt được sự bất tử.

Dân gian tồn tại dưới những hình thức nhỏ hơn và lớn hơn, trải dài từ gia đình, đến thị tộc, đến bộ lạc, hay cộng đồng khu vực, rồi đến quốc gia, và xa hơn nữa là chủng tộc. Trong thời hiện đại, quan niệm về dân gian đã trở nên quá đồng nhất với các quốc gia của các quốc gia đương đại. Tuy nhiên, cảm giác về mối quan hệ họ hàng và cộng đồng, vốn đã mở rộng một cách đúng đắn từ bộ lạc và vương quốc nhỏ bé đến quốc gia dân tộc hiện đại, đã trở nên quá tập trung ở cấp độ này. Các cộng đồng thấp hơn và nhỏ hơn, nhưng không kém phần quan trọng, trong quốc gia dân tộc đã bị phá vỡ và mất đi sức sống, trong khi sự mở rộng của ý thức dân gian từ cấp độ quốc gia dân tộc lên cấp độ toàn thể chủng tộc đã bị ngăn chặn. Tuy nhiên, để có sức mạnh lành mạnh, cảm giác dân gian phải chảy từ gốc rễ của nó qua địa phương và tỉnh lẻ.

Machine Translated by Google

cộng đồng đến giới hạn của chủng tộc, bởi vì sự an toàn và thịnh vượng trọn vẹn của các bộ phận chỉ có thể tìm thấy trong sự an toàn và thịnh vượng của toàn thể.

Ngày nay, và trong tương lai, Chủ nghĩa Quốc xã phải thể hiện sự mở rộng thiết yếu này của cảm giác về tình thân và cộng đồng vượt ra ngoài ranh giới của quốc gia dân tộc đương đại và chủ nghĩa dân tộc thông thường, để quốc gia dân tộc trở thành một đơn vị trung gian trong cấu trúc của dân tộc, và chủ nghĩa dân tộc và chủ nghĩa chủng tộc của nó trở nên hoàn toàn phụ thuộc vào chủ nghĩa dân tộc của toàn thể chủng tộc.

Đồng thời, các cộng đồng địa phương cần được phục hồi, các tiểu quốc cần được công nhận và tôn trọng, và các dân tộc phải chịu sự cai trị không mong muốn của ngoại bang cần được trao quyền tự do dân tộc thông qua sự chia cắt.

Niềm tin của Chủ nghĩa Quốc xã vào giá trị cơ bản của dân tộc và toàn bộ quan điểm của nó, nói theo nghĩa bóng, dẫn đến suy nghĩ bằng máu về mọi vấn đề.

Điều này ngay lập tức và tất yếu dẫn đến định nghĩa về quyền công dân như một vấn đề chủng tộc: chỉ những ai là thành viên của dân tộc mới là thành viên của quốc gia, và chỉ những ai là thành viên của quốc gia mới có thể là công dân của nhà nước – để diễn giải lại điều thứ tư trong Hai mươi lăm điểm của Đảng Quốc xã của Adolf Hitler.

Nó cũng tạo ra niềm tin rằng không chỉ cần bảo tồn bản sắc dân tộc, mà còn cần cải thiện chất lượng dân tộc thông qua các biện pháp ưu sinh. Chủ nghĩa Quốc xã có lập trường cách mạng rằng con đường tiến bộ thực sự nằm ở việc nuôi dưỡng những con người tốt đẹp hơn.

Vì tất cả công dân đều cùng một chủng tộc, họ có một mối liên hệ huyết thống siêu việt, gắn kết họ như anh em ruột thịt, vượt lên trên mọi khác biệt về địa vị, giai cấp và sự khác biệt cá nhân. Đoàn kết dân tộc, tức là sự gắn kết và đời sống tập thể thay cho đấu tranh giai cấp giữa cánh tả và cánh hữu, là một trong những nguyên tắc thứ yếu quan trọng của Chủ nghĩa Quốc xã. Mọi nghề nghiệp và hoạt động, mọi loại người và mọi lĩnh vực hoạt động, phải được tích hợp vào đời sống tập thể của cộng đồng.

Cảm giác xã hội về sự thống nhất phải được thể hiện thực tế, và ngược lại, được khơi dậy bởi mối quan tâm chân thành và sâu sắc đối với công bằng xã hội và kinh tế. Ý thức về tình thân và sự quan tâm đến lợi ích chung của dân tộc đòi hỏi mỗi công dân phải có cơ hội bình đẳng để phát triển và thực hành tài năng và

Machine Translated by Google

thăng tiến theo công trạng của mình; và mọi công dân phải được đền đáp xứng đáng cho những đóng góp của mình cho cộng đồng, và ngay cả những người lao động bình thường nhất cũng phải được đảm bảo những nhu cầu thiết yếu trong cuộc sống.

Như vậy chúng ta đã đi đến yếu tố xã hội chủ nghĩa trong Chủ nghĩa Quốc xã. Đây không phải là chủ nghĩa xã hội Marxist với quyền sở hữu nhà nước về tư liệu sản xuất và phân phối, vốn là sự quản lý kinh tế quá mức của một tổ kiến và cũng đáng lên án như chủ nghĩa cá nhân săn mồi của hệ thống tư bản, vốn là sự quản lý kinh tế yếu kém, hay tình trạng vô chính phủ của rừng rậm. Thay vào đó, nó là Chủ nghĩa Xã hội Dân gian, hay sự điều tiết doanh nghiệp tư nhân để phân chia công bằng thành quả của nó, trong những điều kiện công bằng. Những bất công kinh tế và tệ nạn xã hội của chủ nghĩa tư bản đã nuôi dưỡng chủ nghĩa Marx, với hình thức kiểm soát công khai nền kinh tế tai hại của nó, và sự thay thế cho cả hai nằm ở Chủ nghĩa Quốc xã.

Lý tưởng dân tộc, bao hàm việc bảo vệ giống nòi, thống nhất quốc gia và phúc lợi của nhân dân, tạo nên nguyên tắc lãnh đạo của Chủ nghĩa Quốc xã và một tầng lớp tinh hoa phục vụ cho những mục tiêu này. Quan niệm về trật tự tự nhiên của nó không chỉ quy định rằng con người sinh ra trong dân tộc để sống trong dân tộc, mà còn quy định rằng họ sở hữu những khác biệt di truyền về năng lực phục vụ cộng đồng.

Theo đó, vì lợi ích tối đa của tất cả, người cấp trên phải lãnh đạo cấp dưới. Những nhà lãnh đạo bẩm sinh phải được lựa chọn, thiết lập thành một tầng lớp tinh hoa dưới quyền một nhà lãnh đạo tối cao, và được trao quyền để hoàn thành chức năng của họ.

Không giống như chủ nghĩa tự do, chủ nghĩa Quốc Xã không coi quyền lực chỉ đạo của nhà nước về bản chất là áp bức, mà thay vào đó là một quyền lực to lớn, hữu ích, mang tính hướng dẫn, phân xử, khuyến khích và bảo vệ. Nó duy trì phương châm: "Tất cả vì dân, dân vì tất cả". Nó cho phép bất kỳ phương tiện nào cần thiết, trong bất kỳ lĩnh vực nào, để đảm bảo rằng mọi người và mọi vật trong cộng đồng đều hài hòa với điều này.

Nó coi nhiệm vụ của chính phủ Quốc xã là đại diện cho ý chí của nhân dân, không được coi là ý thích nhất thời của một nhóm dân chủ nào đó, mà là lợi ích cao hơn của cộng đồng, được xem xét theo quan điểm lịch sử như là sự tiếp nối của mục đích, bao gồm không chỉ lợi ích chung của hiện tại mà còn cả di sản của quá khứ và nhu cầu của tương lai.

Machine Translated by Google

SỨC MẠNH CỦA NGƯỜI TRẮNG

CHƯƠNG XV

CHỦ NGHĨA XÃ HỘI DÂN TỘC

GEORGE LINCOLN ROCKWELL

Machine Translated by Google

Cho đến nay, cuốn sách này chủ yếu mang tính phê bình.

Bây giờ là lúc trình bày các kế hoạch xây dựng và sáng tạo mang tính xây dựng.

Tôi đã dành một năm nghiên cứu và hàng trăm trang viết để giúp người đọc thấy và hiểu rằng Nền văn minh phương Tây chỉ còn cách nền văn minh La Mã vài năm nữa là kết thúc – sự lãng quên – và rằng cá nhân tôi sẽ phải chịu chung số phận với hàng triệu người đã rơi vào tay kẻ thù truyền kiếp Do Thái của Nền văn minh phương Tây – sự nô dịch hoặc, có khả năng hơn, là sự giết người – trừ khi chúng ta có thể tìm thấy ý chí và sự khôn ngoan, bằng cách nào đó, để ngừng chạy trốn khỏi kẻ thù và tấn công chúng bằng một cuộc cách mạng của người da trắng!

Làm thế nào để tạo ra một cuộc cách mạng?

Liệu tất cả chúng ta có nên để râu, lao ra đường, hò hét, vung tay, ném bom, và hành động như những "nhà cách mạng" khuôn mẫu không? KHÔNG! Tất nhiên là không. Cuộc cách mạng của chúng ta đã được vạch sẵn cho chúng ta rồi.

Hitler đã truyền cảm hứng, tổ chức và tiến hành một cuộc cách mạng tương đối hòa bình, một cuộc cách mạng cướp đi ít sinh mạng hơn nhiều so với Cách mạng Hoa Kỳ và số lượng sinh mạng không đáng kể so với bất kỳ cuộc cách mạng nào mà những người Bolshevik Do Thái từng tiến hành.

Không chỉ vậy, cuộc cách mạng của Hitler, như ông ta đã hứa trong Mein Kampf, là 100% "hợp pháp" - chính đáng - ý chí được thể hiện chính thức của đa số người dân Đức, được cả quan chức hành pháp hàng đầu của Đức, von Hindenburg, và "quốc hội" Đức, Reichstag, phê chuẩn. Hitler đã có nhiều cơ hội để giành chính quyền bằng vũ lực và có thể dễ dàng thực hiện điều đó vào năm 1931. Nhưng Hitler tin rằng một cuộc cách mạng chống lại ý chí của nhân dân, một cuộc cách mạng chỉ giành được quyền lực bằng vũ lực, sẽ không thể tồn tại lâu dài.

Hitler, giống như tôi, tin rằng một nhà lãnh đạo là kẻ thù của nền văn minh trừ khi ông ta có được sự ủng hộ của người dân.

Vậy thì làm sao tôi có thể kêu gọi "cách mạng"? Làm sao tôi có thể viết của "giết và bị giết"? Chẳng phải bản chất của cách mạng là bạo lực sao?

Không nhất thiết

Có thể có yếu tố bạo lực, đúng vậy. Khi bạn bị một kẻ giết người tấn công và phải đối mặt với lựa chọn giữa cái chết hoặc sự đối phó

Machine Translated by Google

tự tử, thì bạo lực là khả năng duy nhất. Và phương Tây
Nền văn minh thực sự đang bị tấn công bởi một kẻ thù thường xuyên giết chóc và thảm sát tàn bạo hơn bất kỳ nhóm nào khác trong lịch sử.

Vì vậy, chúng ta phải đủ bạo lực để ngăn chặn chủ nghĩa Cộng sản
kẻ thù giết chóc và đủ tàn nhẫn để phá vỡ sức mạnh của hắn.

Năm 1923, khi phe Hồng quân đe dọa chiếm chính quyền ở Bavaria, phe Quốc gia, phe bảo thủ và Tướng Ludendorf đã yêu cầu Hitler lãnh đạo một cuộc "Đảo chính" - một cuộc nổi loạn - ở Munich. Sau đó, kẻ yếu đuối
Các nhà lãnh đạo đã phản bội ông vào phút chót. Cuộc "Đảo chính" bị dập tắt và Hitler bị tống giam. Nhưng đây không phải là một cuộc cách mạng chống lại ý chí của nhân dân, như những sự kiện sau này đã chứng minh. Nhưng bản chất của một cuộc cách mạng thực sự không bao giờ CHỈ là đổ máu và biến động. Trong một cuộc cách mạng chân chính và lâu dài, bạo lực và giết chóc chỉ là một phương tiện tạm thời để đạt được mục tiêu thay đổi triệt để.
quan điểm tâm linh tổng thể – biểu hiện bên ngoài của ý chí tối cao của con người nhằm thiết lập một sự sắp xếp mới cho các vấn đề vật chất để phù hợp với lý tưởng bên trong.

Quyền lực mà hầu hết những người nắm quyền hiện nay thực thi là sự chuyên chế thuần túy, mặc dù nó được ngụy trang một cách giả tạo dưới danh nghĩa "dân chủ". Nó không phải là thứ quyền lực nhân từ, thông minh để duy trì trật tự và công lý mà những Người Lập quốc đã thiết lập vì lợi ích của người da trắng.

Cuộc cách mạng của chúng ta phải dựa vững chắc trên lý tưởng phá bỏ quyền lực phi pháp của những kẻ bạo chúa và khôi phục lại trật tự xã hội công bằng dựa trên quyền lực vững chắc đến trực tiếp từ nhân dân chúng ta.
và được trao tặng miễn phí cho một nhà lãnh đạo.

Dù bạn có tin hay không thì đó chính xác là những gì Adolf Hitler đã làm cho nước Đức, và là những gì chúng ta phải làm cho nước Mỹ.

Tóm lại, cuộc cách mạng của chúng ta phải có động lực và mục tiêu không chỉ là lòng căm thù và sự hủy diệt kẻ thù, mà còn phải thấm nhuần quyết tâm tuyệt đối nhằm thiết lập một trật tự xã hội công bằng, trong đó mỗi người có thể đạt được tiềm năng tối đa của mình như một thành phần thành công, hạnh phúc và hữu ích của Chủng tộc Da trắng vĩ đại của chúng ta.

Một trật tự xã hội công bằng như thế nào?

Không cần thiết phải hiểu biết về khoa học này
nguyên tắc sống tập thể thành công giữa những người khỏe mạnh

Machine Translated by Google

Những xã hội mà bản năng tự nhiên không bị ảnh hưởng. Ví dụ, động vật có những "xã hội" trật tự và thành công bởi vì Thiên nhiên ban tặng cho mọi sinh vật sống theo bầy đàn tất cả những bản năng cần thiết để sống thành công.

Ví dụ, sói, kiến, ong và vượn có khả năng
xã hội có tổ chức và lành mạnh, trật tự.

Người nguyên thủy có xã hội lành mạnh. Sau đó, sự kiểm soát ngày càng tăng của con người đối với Thiên nhiên đã cho phép họ thoát khỏi môi trường tự nhiên, bao quanh mình bằng những thứ nhân tạo và xa hoa, cho đến khi họ trở nên suy đồi và đầy tự phụ - một sự tự phụ mà ngày nay được gọi là "chủ nghĩa tự do".

Chỉ bằng cách quay trở lại hoàn cảnh sống đơn giản và nguyên thủy hơn của thế giới động vật chưa suy nghĩ và chưa văn minh, và quan sát hoạt động của các bản năng được Đấng Tạo Hóa ban cho chúng,
chúng ta có thể thoáng thấy những điều kỳ diệu mà chúng ta đã được ban tặng – và cả những điều chúng ta đã vứt bỏ.

Thiên nhiên đã tạo ra những "giống loài" mà nó có thể thử nghiệm và luôn tìm kiếm những giống loài tốt hơn, giống như một người nông dân giỏi. Đấng Tạo Hóa, là một người nông dân vô cùng khôn ngoan hơn bất kỳ con người nào, tuyệt đối nhấn mạnh đến sự thuần khiết, sự thánh thiện – tính toàn vẹn sinh học của mỗi nhóm.

Nhưng Thiên nhiên, giống như người nông dân chăn nuôi bò, chỉ có thể cải thiện giống bằng cách nuôi dưỡng giống tốt hơn và loại bỏ giống kém hơn. Thiên nhiên hoàn thành nhiệm vụ này với sự hỗ trợ tối đa.
những bản năng mạnh mẽ mà chúng ta được ban tặng: TÌNH YÊU đối với chính mình và GHÉT những kẻ xâm phạm – hay "người ngoài".

Hai bản năng này đều quan trọng như nhau: Tình yêu không "tốt" trong khi lòng căm thù là "xấu" - đây là điều vô lý mà người Do Thái, những người theo chủ nghĩa tự do, những người theo chủ nghĩa hippie, những người kỳ quặc và những kẻ ngốc nghếch rất yêu thích.

Tình yêu quả thực vô cùng mạnh mẽ và tốt đẹp khi nó TỰ NHIÊN. TÌNH YÊU, một tình yêu tự nhiên, lành mạnh, chính là thứ khiến thế giới vận hành, và là phép màu thiêng liêng, đẹp đẽ nhất mà chúng ta từng thấy trên trái đất này.

NHƯNG KHÔNG CÓ SỰ GHÉT CHẾT CHÓC ĐỐI VỚI ĐIỀU MÀ
ĐE DỌA NHỮNG GÌ CHÚNG TA YÊU, TÌNH YÊU LÀ MỘT SỰ TRỐNG RỖNG
TỪ, MỘT TỪ KHẨU DÀNH CHO HIPPIES, QUEERS VÀ KẺ HÈN NHÁT.

Machine Translated by Google

Tôi muốn viết nhiều hơn về luật đặc biệt này của đời sống xã hội, bởi vì, như chúng ta sẽ thấy, TÍNH TOÀN VẸN SINH HỌC là bản chất, là mục đích cuối cùng của Chủ nghĩa Quốc xã khi áp dụng vào xã hội Aryan – và thực sự là của mọi xã hội loài người lành mạnh từng tồn tại.

Nhưng đơn giản là không đủ chỗ trong tác phẩm này cho một cuốn sách có thể viết riêng về chủ đề này. Tôi chỉ có thể tóm tắt rằng quy luật đầu tiên của mọi cuộc sống tập thể của các sinh vật xã hội là SỰ TOÀN VẸN SINH HỌC; lòng trung thành tuyệt đối và không khoan nhượng với nhóm chủng tộc của mình, dựa trên tình yêu mãnh liệt và lòng căm thù tuyệt đối, không khoan nhượng đối với bất kỳ kẻ ngoài cuộc nào xâm phạm và đe dọa trộn lẫn gen của họ với gen của những phụ nữ trong cùng nhóm.

Cách thể hiện hàng ngày của luật này là tình yêu đồng loại và lòng căm thù những kẻ xâm nhập hung hãn (đó là lý do tại sao hầu hết người da trắng khỏe mạnh đều có bản năng ghê tởm "người da đen", người Do Thái và những "người ngoài hành tinh" khác).

Luật quan trọng thứ hai là luật LÃNH THỔ.

Ví dụ, mười hoặc hai mươi con cá nhiệt đới nhỏ gọi là "cá đuôi kiếm" sẽ cắm cọc ở một góc bể ngay khi được thả vào và sẽ tấn công bất kỳ sự xâm nhập nào của con cá đực khác.

Nếu thả cá cái vào bể, đúng như dự đoán, cá đực sẽ tranh giành nhau. Nhưng điều khiến khoa học ngạc nhiên là tình dục không phải là động lực mạnh mẽ nhất trong cuộc sống của loài cá nhỏ bé này.

Nếu bạn bắt đầu làm mát nước trong bể, bạn có thể đạt đến điểm mà nước lạnh đến mức con đực không còn quan tâm nhiều khi bạn thả con cái vào. Khi nước trở nên quá
Lạnh đến mức gần như muốn giết chết những chú cá nhỏ, chúng chẳng hề để ý đến cá cái. Nhưng ngay cả khi chúng sắp chết cóng, chúng vẫn sẽ xông ra hung dữ để bảo vệ LÃNH THỔ của mình – tài sản riêng của chúng!

Chủ nghĩa Quốc Xã dựa trên, cùng với những yếu tố khác, khái niệm về sở hữu tư nhân. Luật LÃNH THỔ được hiểu là "Chủ nghĩa dân tộc" và sở hữu tư nhân trong xã hội loài người.

Trong toàn bộ vương quốc động vật, người lãnh đạo không bao giờ được chọn bằng cách bỏ phiếu, mà luôn luôn bằng sự chọn lọc tự nhiên được Thiên nhiên thiết lập như là phương pháp chắc chắn duy nhất để đảm bảo rằng nhóm được lãnh đạo bởi những người giỏi nhất.

Machine Translated by Google

– chiến đấu. Tôi gọi đây là luật LÃNH ĐẠO.

Khi mỗi thành viên trong một xã hội động vật học được vị trí của mình trong trật tự sinh học tự nhiên về sự dẻo dai, khôn ngoan và thông minh, mỗi thành viên sẽ ổn định trong một môi trường riêng, và cả đàn tương đối hòa bình và trật tự. Chỉ khi những con đực non bắt đầu trưởng thành và phải đấu tranh để leo lên hoặc xuống nấc thang mới có những trận chiến thực sự. Và sau đó, ngay khi mỗi con đực học được cách đánh bại ai, và ai có thể đánh bại mình, nó sẽ ổn định cuộc sống và sống một cách bình yên, mãn nguyện ở nơi mà nó đã tìm thấy cho riêng mình.

Như vậy, hai nguyên tắc hoặc quy luật cơ bản của mọi cuộc sống nhóm đã được thiết lập – LÃNH ĐẠO bởi những người giỏi nhất, và một hệ thống phân cấp hoặc thang bậc lãnh đạo tự nhiên của tất cả các thành viên khác trong nhóm – ĐỊA VỊ.

Cuối cùng, một nghiên cứu về thế giới động vật đã chứng minh rằng con cái tránh xa việc của con đực, và chuyên tâm vào việc sinh sản và nuôi dưỡng con non bằng cách tổ chức những gia đình khỏe mạnh. Tóm lại: Có năm quy luật cơ bản của mọi cuộc sống tập thể, mà tôi gọi là "LUẬT CỦA BỘ LẠC";

(1) Luật về TÍNH TOÀN VẸN SINH HỌC (tình yêu bên trong, bên ngoài ghét);

(2) Luật LÃNH THỔ (tài sản tư nhân);

(3) Luật LÃNH ĐẠO (bởi những người giỏi nhất);

(4) Luật ĐỊA VỊ (hoặc vị trí tự nhiên của mỗi cá nhân trong một nhóm); và

(5) CHỨC NĂNG LÀM MẸ của phụ nữ.

Với những nguyên tắc tự nhiên này hoạt động, cũng như trong toàn bộ thế giới động vật xã hội, sẽ có sự hòa bình và trật tự tương đối trong nhóm.

Chỉ khi nhóm người đó bị ép vào những điều kiện không tự nhiên thì bản năng do Chúa ban cho để tuân theo những quy luật sắt đá của Tự nhiên mới thất bại.

Khi đánh giá tất cả những điều này trong tâm trí của bạn, hãy nghĩ đến những điều rõ ràng "Điên rồ" về tội phạm vị thành niên. Chúng ta có những đứa con trai và

Machine Translated by Google

Con gái của những người "có điều kiện" và giàu có nhất bỗng nhiên trở nên điên loạn, đánh đập người già, phá hoại đồ đạc một cách vô nghĩa, sử dụng ma túy độc hại và trở thành những tên tội phạm kiêu ngạo, phản xã hội. Đồng thời, chúng ta thấy con cái của một số nhóm người nghèo nhất trong xã hội hầu như không sinh ra bất kỳ tội phạm nào.

Ví dụ, cho đến tận gần đây, thanh thiếu niên Trung Quốc chưa bao giờ là tội phạm (và tỷ lệ tội phạm của họ vẫn thấp hơn nhiều so với các nhóm khác). Những người trẻ tuổi trong các nhóm gắn bó chặt chẽ, mặc dù rất nghèo, thường không bị ảnh hưởng bởi sự điên rồ hiện đại của tội phạm vị thành niên.

Tại sao lại như vậy? Tại sao một cậu bé hay cô bé giàu có lại trở thành kẻ trộm, kẻ phá hoại, và trở nên cực kỳ chống đối xã hội bất chấp mọi lợi thế có thể tưởng tượng được, trong khi con cái của một số người nghèo nhất nước Mỹ lại rất ngoan ngoãn và có tính xây dựng?

Câu trả lời là những đứa trẻ được nuôi dưỡng trong một nhóm đã cố gắng duy trì một số hình thức của luật sống nhóm tự nhiên ("Luật của Bộ lạc"), những đứa trẻ cảm thấy rằng chúng trung thành
các thành viên của một nhóm, một "bộ lạc", rằng họ "thuộc về" một cái gì đó hoặc một ai đó có giá trị, và do đó có ý thức về năm quy luật cơ bản của mọi cuộc sống nhóm, không bị thất vọng, không bị lạc lối và không trống.

Người Do Thái, với việc truyền bá chủ nghĩa tự do và chủ nghĩa cộng sản, đã có ý thức và khoa học thực hiện quá trình xóa bỏ khỏi tâm hồn dân tộc chúng ta mọi ký ức về "Luật của Bộ tộc" thiêng liêng, thứ duy nhất có thể khiến một nhóm người khỏe mạnh, hạnh phúc và bình yên.

Không con người nào có thể sống trong hòa bình và hạnh phúc
BÊN NGOÀI một loại "BỘ LẠC" nào đó mà anh ta thuộc về
CỰC KỲ TRUNG THÀNH và điều đó lại ỦNG HỘ NGÀI
VỀ MẶT TINH THẦN.

Người Do Thái đã truyền bá ý tưởng hủy diệt không thể diễn tả được về "chủ nghĩa phổ quát", "chủ nghĩa một thế giới" - một đám đông những cá nhân vô chủng tộc, vô quốc gia và bị phân mảnh - như là ý tưởng tối cao của nhân loại. Ngay cả những người bảo thủ cũng bị dụ dỗ tán thành chính căn bệnh phi tự nhiên, phân mảnh, siêu cá nhân chủ nghĩa của người Do Thái này trong xã hội.

Machine Translated by Google

Người Do Thái dạy chúng ta rằng Luật CHÍNH TRỰC SINH HỌC (yêu bên trong, ghét bên ngoài) là "phân biệt chủng tộc" - "tội ác tột cùng" của mọi thời đại! Chúng ta được dạy rằng nếu chúng ta không yêu thương người da vàng, người da đen - và đặc biệt là người Do Thái - như chính đồng bào mình, thì chúng ta là những kẻ độc ác, đồi trụy và đáng nguyền rủa - chúng ta là những kẻ "phân biệt chủng tộc". Hàng triệu người da trắng đáng thương tin vào lời nói dối của người Do Thái đó!

Chúng ta được dạy rằng Luật LÃNH THỔ (tài sản tư nhân) là một lòng tham phi tự nhiên, và rằng những người đàng hoàng phải muốn chia sẻ mọi thứ và không muốn sở hữu riêng. Họ gọi đây là "chủ nghĩa xã hội Marxist", "chủ nghĩa cộng sản", và nhiều tên gọi khác thể hiện sự quan tâm đến "xã hội" và "cộng đồng" - nhưng tất cả đều nhắm vào cốt lõi của động lực mạnh mẽ nhất và duy nhất của các sinh vật sống để xây dựng, sáng tạo và sản xuất. Hàng triệu người khác tin vào những lời dối trá của bọn Do Thái này.

Người Do Thái nói với chúng ta rằng Luật LÃNH ĐẠO (quyền cai trị của những người giỏi nhất) là "chế độ độc tài" và chúng ta phải phấn đấu vì "dân chủ" (quyền cai trị của đám đông): Hàng triệu người Aryan da trắng đã bị lừa vào tin vào lời kêu gọi hấp dẫn về "dân chủ", cho đến khi đám đông rác rưởi đang khủng bố toàn bộ đất nước chúng ta.

Người Do Thái nói với chúng ta rằng Luật ĐỊA VỊ (Việc thiết lập trật tự năng lực tự nhiên của mỗi người đúng với vị trí của mình) là "bóc lột giai cấp" và những người lãnh đạo tự nhiên của xã hội - những người đã thành công - phải bị đập tan và sát hại bởi những kẻ không thành công. Cả một quốc gia đầy rẫy những người Aryan da trắng tốt bụng đã bị lừa bởi phương pháp Do Thái đê tiện này nhằm chia rẽ và thống trị nhân dân ta thông qua chiến tranh giai cấp.

Cuối cùng, những người Do Thái luôn yêu thương chúng ta nói rằng việc chuyên môn hóa phụ nữ trong việc nuôi dạy con cái là một sự nô lệ tàn bạo đối với phụ nữ của chúng ta, rằng phụ nữ được sinh ra để làm thẩm phán, kỹ sư đầu máy xe lửa, sĩ quan quân đội và giám đốc điều hành doanh nghiệp. Hậu quả, tất nhiên, là sự hủy hoại ngày càng tăng của thể chế thiêng liêng và tuyệt đẹp của mọi nền văn minh lành mạnh, đó là thiên chức làm mẹ, và cùng với đó là mái ấm gia đình. Toàn bộ thế giới phương Tây của chúng ta đã mắc bẫy trò lừa đảo "dân chủ" Do Thái này, khiến phụ nữ trở thành nạn nhân đáng thương nhất của căn bệnh Do Thái. Hàng triệu phụ nữ "hiện đại" đang lạc lối, tuyệt vọng và vô cùng khốn khổ, ngay cả khi họ đang kêu gào về nhiều "quyền" hơn qua loa phóng thanh và

Machine Translated by Google

diễu hành trong các tổ chức chính trị hiếu chiến, gây rối.
Trong khi đó, hàng triệu gia đình không có những người mẹ ấm áp, tuyệt vời, và những ngôi nhà đang trở nên giống như nhà tù xa hoa hơn là những điều kỳ diệu của tình yêu và sự ấm áp của những ngôi nhà của một thế kỷ trước.

Bạn đã bao giờ tự hỏi tại sao nhiều trẻ vị thành niên phạm pháp lại tụ tập thành băng đảng như vậy chưa? Trong nhiều năm, giống như hầu hết mọi người, tôi cho rằng đây là một sự lệch lạc bất thường ở những đứa trẻ "hư", bởi vì tôi được nuôi dưỡng trong một "cái kén" tư sản, biết rất ít về thực tế tàn khốc của cuộc sống.

Nhưng một khi người ta hiểu được các quy luật của cuộc sống xã hội đối với tất cả các sinh vật - nhu cầu của con người là sống theo "Luật của Bộ lạc" - "băng đảng" trở nên dễ hiểu hơn.

Điều này cho thấy ít nhất thì con cái chúng ta vẫn có những bản năng lành mạnh, mặc dù biểu hiện bên ngoài của những bản năng này là xấu xa và phản xã hội do những điều kiện không tự nhiên mà môi trường đô thị hoàn toàn không lành mạnh áp đặt lên trẻ em.

Lưu ý rằng đặc điểm đầu tiên của băng đảng này là "tính độc quyền". Chúng cuồng tín "bám sát nhau". Tấn công một tên, cả bọn sẽ tấn công bạn. Đụng độ một trong những con cái của băng đảng, bạn sẽ chết. Chúng rất trung thành với nhau. Và họ càng căm ghét người ngoài và kẻ tấn công hơn nữa.

Họ đã khẳng định lại các quy luật thiêng liêng của Tự nhiên về SINH HỌC SỰ CHÍNH TRỰC, của lòng trung thành với nhóm, mặc dù họ không biết tại sao.

Hãy lưu ý rằng việc tiếp theo mà một băng đảng làm là khoanh vùng một "lãnh thổ" - một địa bàn. Khốn khổ thay cho kẻ nào xâm phạm "lãnh thổ" đó - xâm phạm "tài sản riêng" của băng đảng! Còn gì hơn thế nữa?
rõ ràng là minh họa cho luật LÃNH THỔ?

Băng đảng này không bao giờ được lãnh đạo bằng bầu cử "dân chủ", mà bằng những người cứng rắn nhất, giỏi nhất (theo tiêu chuẩn của băng đảng). Đây là một ví dụ kinh điển về luật LÃNH ĐẠO.

Hãy quan sát cách mỗi thành viên trong băng nhóm nhận thức rõ vị trí chính xác của mình trong băng nhóm – ai ở trên, ai ở dưới.
Hãy để bất kỳ ai cố gắng tiến lên phía trước anh ta, và anh ta sẽ bị đập tan. Hãy để anh ta Cứ thử leo lên một bậc, gã ở trên sẽ đập hắn tơi bời. Đây chính là quy luật ĐỊA VỊ – cũng giống như trong Tự nhiên vậy.

Và cuối cùng, hãy quan sát những con cái trong một băng nhóm. Chúng có cho bất kỳ

Machine Translated by Google

Ra lệnh cho thủ lĩnh ư? Không! Chúng có chạy lăng xăng đòi "quyền" không? Chắc chắn là không! Chúng hành động theo kiểu phụ nữ trong thế giới động vật và không hề cố gắng hành động như đàn ông. Chúng tự hào về vai trò của mình là phụ nữ, là "thuộc về" và tự hào giúp đỡ một người đàn ông quyền lực. Và đây chính xác là vai trò của phụ nữ trong những xã hội lành mạnh và hạnh phúc.

(Thật thú vị khi lưu ý rằng những kẻ giả mạo bác sĩ tâm thần theo trường phái Freud của người Do Thái đang bị buộc phải quay trở lại với luật lệ của nhóm, luật lệ của bộ lạc – để thực hiện "phương pháp chữa trị" cho những người nghiện ma túy và nghiện rượu. Họ hình thành một nhóm và bản năng trung thành mạnh mẽ của họ với nhóm đó đôi khi có thể vượt qua được sự cô đơn, điểm yếu cá nhân)

Người da đen, trong cuộc đấu tranh mù quáng và ngu ngốc của mình, cũng đang làm điều tương tự, theo bản năng hình thành lòng trung thành với người da đen, hét lên "Quyền lực của người da đen" và gọi nhau là "anh em tâm giao".

Bất chấp cảnh nghèo đói cùng cực ở khu Lower East Side của thành phố New York trong những năm đầu người Do Thái nhập cư, ngay cả những đám người Do Thái khốn khổ này từ châu Âu vẫn gắn bó với nhau bằng lòng trung thành cuồng tín, tuân thủ tất cả "Luật của Bộ tộc", đến nỗi hầu như không có hành vi phạm pháp hay tội ác nào giữa họ. Trên thực tế, lòng trung thành của những người Do Thái này có lẽ là điều kỳ diệu nhất trong lịch sử thế giới. Nó đã đưa họ đến gần như làm chủ toàn bộ thế giới – không phải vì họ dũng cảm hơn, làm việc chăm chỉ hơn, thông minh hơn hay xứng đáng hơn chúng ta – mà bởi vì họ tuân thủ các quy luật cơ bản của Tự nhiên và duy trì lòng trung thành với nhóm. Trong khi tất cả chúng ta đều sa vào cái thứ rác rưởi "một thế giới", "chúng ta đều là anh em" thối nát của họ, thứ rác rưởi làm tan rã Xã hội của chúng ta, thì người Do Thái vẫn duy trì xã hội của họ bằng một lòng trung thành với nhóm mà lịch sử chưa từng chứng kiến, và nhờ đó, họ đi từ chiến thắng này đến chiến thắng khác.

Phải đến năm mươi năm trước, Adolf Hitler mới bắt đầu nhìn nhận trực giác tất cả những điều này như một thế giới quan mới, thế giới quan của Chủ nghĩa xã hội quốc gia, thì những người không phải là người Do Thái mới có được cái nhìn sâu sắc đầu tiên về sự nổi lên của nó. Khoa học về đời sống tập thể của con người. Những gì chúng ta đã làm theo bản năng trong nhiều thế kỷ, và người Do Thái vẫn đang làm theo bản năng, thì Adolf Hitler đã bắt đầu nhìn nhận và hiểu theo trực giác.

Bản chất của Chủ nghĩa Quốc xã là chủ nghĩa phân biệt chủng tộc, nói một cách đơn giản nhất, đó chỉ là niềm tin rằng con người khác nhau về sự xuất sắc

Machine Translated by Google

Giống loài hoàn toàn giống với mọi sinh vật sống khác, và Người Da Trắng cho đến nay là giống loài tốt nhất, trong khi Người Da Đen là giống loài thấp kém nhất. Và, như độc giả sẽ nhớ, đây chính là quy luật đầu tiên của Đời sống Tập thể, "SỰ TOÀN VẸN SINH HỌC" như tôi đã gọi.

Trái ngược với những lời dối trá ghê tởm của người Do Thái (và những người "bảo thủ"), tài sản tư nhân được Adolf Hitler bảo vệ mạnh mẽ, Krupp và các chủ sở hữu bất động sản lớn nhỏ khác cùng các doanh nhân chưa bao giờ mất một xu nào dưới thời Hitler, cũng như các hoàng tử Đức. (Có một thời, những "người cánh tả" cuồng tín trong đảng của ông ta muốn tước đoạt tài sản của các hoàng tử Đức, và Hitler đã phải hạ bệ

nổi loạn trong hàng ngũ của mình để bảo vệ quyền sở hữu tài sản của họ, và ông đã làm như vậy. Hitler là một người theo chủ nghĩa dân tộc, một người tin vào lãnh thổ, quyền sở hữu tư nhân.

Không cần phải chỉ ra, Hitler đã trao cho người dân của mình QUYỀN LÃNH ĐẠO – không phải lời nói ngọt ngào hay sự mị dân, và họ yêu mến ông vì điều đó. Họ đi theo ông một cách yêu mến và tự nguyện, giống như các thành viên của mọi nhóm xã hội hạnh phúc, thành công và lành mạnh.

Có hòa bình và trật tự trong dân tộc Hitler, bởi vì ông ta dạy rằng một người đàn ông xứng đáng và phải nhận được sự tôn trọng ngang bằng khi là một người đào mương giỏi (nếu đó là giới hạn khả năng phục vụ Nhân dân của anh ta) cũng như khi có thể phát minh ra một cỗ máy mới và tuyệt vời, hoặc trở thành một nhà lãnh đạo chính trị.

Mỗi người dân nước Đức thời Hitler đều được tôn vinh vì vị trí của mình trong xã hội, miễn là họ cố gắng hết sức mình. Họ không bị thúc ép mãi mãi (như người Do Thái) để đòi hỏi
chỉ đảm nhiệm chức vụ Chủ tịch, Chủ tịch Hội đồng quản trị và giám đốc điều hành khi một số người không sinh ra đã có những tài năng đặc biệt đó.

Thất bại trong những việc mình có thể làm, trong khi gây náo loạn và nhắm tới những việc mình không thể làm, là phá vỡ trật tự và hạnh phúc của xã hội, chưa kể đến việc làm thất vọng một cách vô vọng những cá nhân từ chối làm.
nhận ra vị trí tự nhiên của mình trên thế giới.

Vì vậy, nhà nước Hitler đã công nhận luật ĐỊA VỊ. Mỗi người đều được tôn vinh vì những gì họ đã làm một cách trung thành và hết mình, bất kể họ là nông dân, chiến binh, công nhân, công nhân nhà máy hay bất cứ ai.

Cuối cùng, Hitler đã đảm bảo rằng phụ nữ được phục hồi địa vị của họ.

Machine Translated by Google

quyền thừa kế cổ xưa và được tôn trọng như những người vợ, và là người tạo ra những gia đình hạnh phúc, lành mạnh – là tác giả của những người tốt.

Những lời dối trá về thời Hitler giờ đây quá lớn lao và mạnh mẽ đến mức gần như không thể nghi ngờ chúng. Nhưng nếu bạn gặp một người Đức trung thực và dũng cảm đã sống qua những thời kỳ vĩ đại đó (và anh ta sẵn sàng nói bất chấp nỗi kinh hoàng đang bao trùm những ai dám nói lên sự thật), bạn sẽ hiểu rằng người dân Đức đã nhận ra sự lãnh đạo tài ba và bản năng tự nhiên của họ.

trạng thái khỏe mạnh giống như dưới thời Hitler.

Để ngăn chặn kiến thức đó và trạng thái tự nhiên của xã hội lan rộng (và do đó phá hủy sự tồn tại ký sinh của người Do Thái), những con quỷ Do Thái đó đã kích động phần còn lại của chúng ta đi và

tàn sát và đập tan phép màu phục hưng của người Aryan da trắng này.

Nhưng luật tự nhiên không thể bị phá vỡ, cũng như bạn không thể "phá vỡ" sự thật rằng hai cộng hai bằng bốn. Bạn có thể khủng bố mọi người đến mức họ không dám nói điều đó và bắt họ lặp lại như vẹt "hai cộng hai bằng".
mười bảy" – nhưng hai cộng hai vẫn bằng bốn, và sớm hay muộn, sẽ luôn có người có đủ can đảm và trí tuệ để hạ gục những kẻ khủng bố và kẻ nói dối để khẳng định lại sự thật.

Hiện tượng này đang xảy ra trên khắp thế giới.

Những "băng đảng" trẻ mà tôi vừa nhắc đến chỉ là một dấu hiệu cho thấy điều gì đang thực sự diễn ra. Mọi người sẽ tìm đường trở về với "Luật lệ Bộ lạc" tự nhiên.

Những gì Hitler mang đến cho thế giới, như Chủ nghĩa Quốc xã, theo một nghĩa nào đó, chỉ là một hình thức hiện đại của "luật bộ lạc" tự nhiên cổ xưa, phương thuốc cho cuộc sống tập thể hạnh phúc và khỏe mạnh do Đấng Linh thiêng ban tặng cho mọi sinh vật sống, bao gồm cả con người.

Chủ nghĩa Quốc Xã không gì khác hơn là TRẬT TỰ NHIÊN (một cái tên, theo một số cách nào đó, có thể mô tả thực tế rõ ràng hơn "Chủ nghĩa Quốc Xã"). Hitler phải thiết kế tên gọi cho phong trào của mình để thành công trong một tình huống chính trị cụ thể, và do đó buộc phải sử dụng những cái tên và thuật ngữ để đạt được mục đích. Ở Đức, có hàng triệu triệu người Đức tự coi mình là "những người theo chủ nghĩa xã hội" –

nhưng lại nằm trong vòng kiểm soát của người Do Thái. Thay vì chiến đấu nhiều hơn mức cần thiết, Hitler đã nói với hàng triệu người này rằng: "Nếu các ngươi muốn trở thành 'người xã hội chủ nghĩa', thì chúng ta đừng trở thành người Do Thái."

Machine Translated by Google

"Những người theo chủ nghĩa xã hội" - những người theo chủ nghĩa Marx - hãy để chúng ta là những người "Xã hội chủ nghĩa QUỐC GIA", nghĩa là một xã hội dân tộc. Hãy để chúng ta là những người "xã hội chủ nghĩa" vì nước Đức, chứ không phải vì người Do Thái."

Và nó đã hiệu quả! Hàng triệu người đàn ông và phụ nữ tốt đã bị người Do Thái dụ dỗ vào chủ nghĩa Cộng sản đã được đưa trở về với dân tộc mình và Trật tự Tự nhiên của cuộc sống cộng đồng lành mạnh bằng phương pháp của Hitler.

Ngoài các yếu tố cơ bản của trật tự tự nhiên, mà tôi như đã nêu ở trên, Chủ nghĩa Quốc xã là hiện thân của một điều gì đó cao cả và cao quý hơn bất kỳ một tập hợp các quy tắc hay nguyên tắc đơn thuần nào. Chủ nghĩa Quốc xã, với tư cách là một TRIẾT LÝ, thể hiện sự thôi thúc vĩnh cửu tìm thấy trong mọi sinh vật sống – thực sự trong mọi tạo vật hướng tới một mức độ tồn tại cao hơn – hướng tới sự hoàn hảo – hướng tới Chúa.

Ý tưởng "quý tộc" này của Chủ nghĩa xã hội quốc gia – ý tưởng về một Sự phấn đấu không ngừng trong toàn bộ Tự nhiên hướng tới sự tồn tại ngày càng cao hơn, phức tạp hơn và hoàn hảo hơn – là khía cạnh siêu hình, siêu nhiên trong lý tưởng của chúng ta.

Nói cách khác, khái niệm về công lý xã hội và trật tự tự nhiên là các cơ quan và dây thần kinh của Chủ nghĩa Quốc xã nhưng TÍNH CÁCH, khía cạnh "tôn giáo" của nó – điều nâng nó lên trên bất kỳ triết lý chính trị nghiêm ngặt nào – thái độ tôn thờ của nó đối với Thiên nhiên và tình yêu tôn giáo đối với những món quà vĩ đại của Đấng Sáng tạo Vô danh.

Ví dụ, Kitô giáo là một điều cao cả hơn nhiều so với các nghi lễ, lời cầu nguyện hay bất kỳ tín điều nào. Đó là một SỰ PHẤN ĐẤU TINH THẦN hướng tới lý tưởng Hoàn thiện Tâm linh của người tín đồ.
Chủ nghĩa Quốc xã cũng giống như vậy, phấn đấu hướng tới những cấp độ ngày càng cao hơn trên trái đất này, trong khi Kitô giáo đang phấn đấu hướng tới một tương lai và cuộc sống sau này không thuộc về trái đất này.

Đối với những "người lính" bình thường trong "quân đội" của chúng ta, những người xây dựng và chiến đấu cho Trật tự Tự nhiên - Chủ nghĩa Quốc xã - chỉ cần họ tôn trọng và tuân thủ các luật lệ và học thuyết được thiết lập bởi những lý tưởng cao cả trong Triết học của chúng ta bằng tình yêu bản năng dành cho những lý tưởng đó, có lẽ không cần phải hiểu đầy đủ về những hình thức cao nhất của Triết học của chúng ta.

Nhưng cũng giống như các nhà lãnh đạo Cơ đốc giáo vĩ đại nhất là những người không bận tâm đến các chi tiết và quy tắc mà là những người "là Chúa"

Machine Translated by Google

"Say mê" với những lý tưởng cao cả nhất của tôn giáo, các nhà lãnh đạo trong giới tinh hoa Quốc Xã của chúng ta phải chia sẻ cách tiếp cận mang tính tôn giáo sâu sắc này. Đối với họ, ý nghĩa thực sự của học thuyết chủng tộc của chúng ta phải là một phần trong "nỗ lực hướng tới Chúa" đầy lý tưởng của họ.

Thông qua việc đồng nhất hoàn toàn bản thân với chủng tộc vĩ đại của chúng ta, chúng ta Hãy cùng chia sẻ vinh quang quá khứ và tương lai của nó. Khi chúng ta đóng góp bằng bất kỳ cách nào, đặc biệt là bằng sự hy sinh bản thân để giúp đỡ giống nòi mình trên con đường hướng đến một sự tồn tại cao hơn, chúng ta đang hướng tới Thượng Đế - Đấng Tạo Hóa của Chủng tộc Thượng đẳng.

Tóm lại, trong khi cơ chế và quy tắc của Chủ nghĩa Quốc xã, như được hệ thống hóa và trình bày ở đây, là đủ cho hầu hết chúng ta, đối với một số ít người theo chủ nghĩa duy tâm sẵn sàng và mong muốn hy sinh cả mạng sống của mình vì sự nghiệp của nhân dân, thì Chủ nghĩa Quốc xã phải là một lý tưởng tôn giáo rất thực tế - một nỗ lực hướng tới Chúa. Chủ nghĩa Quốc xã là phong trào duy nhất có đủ sự tự hiểu biết và hiểu biết sâu sắc để có thể hiểu được phong trào này, thoát khỏi sự giả tạo và thiển cận của chủ nghĩa tự do và hướng tới trí tuệ vĩnh cửu của Tự nhiên. Niềm tin tuyệt đối của chúng ta vào chủng tộc, sự khăng khăng của chúng ta vào các quy luật tự nhiên trong xã hội, kinh tế và mọi lĩnh vực hoạt động khác của con người, trong mọi trường hợp, là sự áp dụng có ý thức và khoa học các quy luật sắt đá của Tự nhiên, thay vì những sự bóp méo luật lệ một cách tự phụ và thiển cận, như được thúc đẩy bởi những người theo chủ nghĩa tự do kiêu ngạo, đầu óc lạc hậu và những người theo chủ nghĩa Marx.

Những kẻ đối lập theo chủ nghĩa tự do và Marxist của chúng ta cũng mù quáng không nhận ra những gì họ đang làm. Nhưng trong mọi trường hợp, chúng ta sẽ thấy rằng về cơ bản họ là những kẻ thù ghét quy luật tự nhiên, tự phụ, học thức cao siêu. "Những người trí thức" là nạn nhân của những chân lý hiển nhiên rằng "một chút kiến thức" là "một điều nguy hiểm". Bởi vì họ nhận ra rằng họ có thể dạy một người da đen Congo đọc thơ hoặc thậm chí hành động như một luật sư hay bác sĩ, họ trở nên tự phụ với khả năng bóp méo Thiên nhiên theo ý mình, và tưởng tượng rằng họ có thể tạo ra những người da trắng phương Tây tự lập từ bất kỳ người Hottentot nào. Thực tế là Thiên nhiên đã tạo ra người da đen như họ vốn có, và không một tác nhân nào của con người có thể "biến tai lợn thành ví lụa", họ chỉ đơn giản là từ chối thừa nhận.

Chủ nghĩa quốc xã là tinh túy chắt lọc của tình yêu và tôn trọng Thiên nhiên, và tình yêu, có ý thức và khoa học

Machine Translated by Google

Việc áp dụng các quy luật vĩnh cửu, công bằng và mỹ lệ của Tự nhiên vào từng khoảnh khắc tồn tại của Con người. Đồng thời, Chủ nghĩa Quốc xã thừa nhận nhu cầu của Con người về một nền văn hóa cao hơn so với các loài động vật vô tri trong rừng rậm, và từ đó, việc áp dụng quy luật Tự nhiên từ sự cạnh tranh trần trụi, răng nanh của thế giới động vật, chẳng hạn, sang sự cạnh tranh có quy củ và trật tự, theo những quy tắc công bằng.

Đối thủ của chúng tôi muốn loại bỏ hoàn toàn sự cạnh tranh – một ý tưởng hoàn toàn không tự nhiên.

Chủ nghĩa Quốc Xã nhấn mạnh rằng con người có thể tinh chỉnh và làm phong phú thêm việc áp dụng các Quy luật Tự nhiên của cuộc sống vì lợi ích của chính mình, nhưng cũng nhấn mạnh rằng con người không thể trốn tránh hay thách thức Quy luật Tự nhiên. Giữa trạng thái sức khỏe xã hội ("Chủ nghĩa Quốc Xã" hay Trật tự Tự nhiên) và bệnh tật xã hội (chủ nghĩa Marx Do Thái), tồn tại "vùng đất không người" của hư vô - nơi con người không chết, cũng không thực sự còn sống.

Dân chủ, "chủ nghĩa tự do", và "chủ nghĩa bảo thủ" là những trạng thái hư vô thuần túy, không pha tạp. Chúng không có quan điểm sống cơ bản, nền tảng, không có sự hiểu biết, không có sức sống sâu thẳm bên trong. Chúng chỉ là những trò bịp bợm với những từ ngữ hoa mỹ, chẳng có ý nghĩa gì cả. Chúng chỉ dẫn đến hỗn loạn và mở đường cho người Do Thái cùng chủ nghĩa cộng sản đáng nguyền rủa, phi tự nhiên của chúng.

Cách duy nhất chúng ta có thể ngăn chặn trò lừa đảo của người Do Thái và chiếm được tâm trí và trái tim của người dân chúng ta là khôi phục lại cho người dân chúng ta Trật tự Tự nhiên - Luật của Bộ tộc - mà chỉ có nó mới có thể cho chúng ta sức mạnh và ý chí để khẳng định lại sự vượt trội về mặt sinh học, tự nhiên của Chủng tộc Da trắng, và do đó cứu lấy Nền văn minh phương Tây.

Phá hủy các lực lượng gắn kết của Trật tự Tự nhiên trong bất kỳ nhóm nào, và nhóm đó sẽ trở nên hỗn loạn, vô vọng, thất vọng, lạc lõng, trống rỗng, tàn ác và cuối cùng là bất lực trước bất kỳ nhóm nào khác đoàn kết. và tuân thủ Luật của Bộ tộc.

Đó là lý do tại sao trong nhiều trường hợp, người da đen khiến cả thành phố khiếp sợ. Họ dính chặt vào nhau. Đánh một phát, hàng triệu người da đen sẽ lao vào bạn. Đó là lý do tại sao cảnh sát thường không còn dám bắt giữ họ nữa, ngay cả đối với những hành vi phạm tội vô lý nhất.

Và người Do Thái thậm chí còn mạnh hơn trong số chúng ta, vì cùng một lý do

Machine Translated by Google

lý do. Chúng dính chặt vào nhau.

Thêm Luật của Bộ lạc vào Luật của Chủng tộc mà chúng ta đã xem xét trước đó trong Chương IX, chúng ta có thể tổng hợp một luật mới của xã hội hiện đại: Luật thống trị của Nhóm.

Trong trạng thái Tự nhiên, nhóm động vật hoặc con người nguyên thủy có ưu thế về mặt sinh học, nhóm gồm những cá thể tốt nhất, mang gen và nhiễm sắc thể tốt nhất, sẽ thống trị tất cả các nhóm thấp kém hơn, bởi vì tất cả các nhóm trong Tự nhiên (cao cấp hay thấp kém) đều tuân theo Luật của Bộ lạc một cách bình đẳng.

Vì vậy, yếu tố duy nhất có tính cạnh tranh trong thế giới động vật là sự xuất sắc về mặt sinh học trong chăn nuôi. Nhưng các thiết bị khoa học, sự xa xỉ và "chủ nghĩa tự do" Do Thái đã phá hủy rất nhiều...
khả năng cảm nhận và tuân theo "Luật của Bộ lạc" của Người da trắng hiện đại, văn minh đến mức anh ta đã mất đi sự gắn kết nhóm; anh ta đã trở nên "rời rạc" như một loài động vật xã hội; anh ta bị phân mảnh và nguyên tử hóa
thành hàng triệu cá nhân biệt lập và hàng trăm ngàn "nhóm áp lực" ích kỷ, các giai cấp, v.v. Sự phân mảnh gần như hoàn toàn của "bộ lạc" người da trắng vĩ đại này đã khiến chúng ta trở nên bất lực, như một nhóm.

Luật THỐNG TRỊ NHÓM giữa loài người là luật mà bất kỳ nhóm nào cuồng tín tuân theo Luật Tự nhiên của Bộ lạc sẽ có thể thống trị bất kỳ nhóm nào không tuân theo những luật đó, bất kể "bộ lạc" tuân theo luật đó có kém cỏi đến đâu.

Đây là lý do tại sao người da đen và người Do Thái thống trị người da trắng ở nước Mỹ do người da trắng xây dựng và sở hữu. Đây là lý do tại sao chúng ta phải chịu đựng sự chuyên chế của "thiểu số". Bất kỳ nhóm thiểu số có tổ chức nào của cặn bã và nhân loại rác rưởi có quyền lực – trong khi đại đa số người da trắng, không phải người Do Thái là một gã khổng lồ bất lực, tê liệt và to lớn.

Mục tiêu của cuộc cách mạng Quốc xã của chúng ta là khôi phục Luật của Bộ lạc cho nhân dân ta, để cho phép họ một lần nữa có được ưu thế sinh học tự nhiên trong việc sinh sản để trao cho Người da trắng quyền thống trị những gì họ đã xây dựng và nên thống trị.

Đây chính xác là những gì Hitler và Chủ nghĩa Quốc xã đã làm ở Đức đối với hàng triệu triệu con người bị chia cắt, phân mảnh, chìm trong vực sâu của sự tuyệt vọng và hỗn loạn.

Hitler đã không giành được thành công đáng kinh ngạc như vậy với người dân của mình

Machine Translated by Google

bởi vì ông ta là một "kẻ cứng rắn", bởi vì ông ta tổ chức những cuộc mít tinh lớn và sôi động, bởi vì người Đức là những "quái vật" bẩm sinh, cũng không phải bất kỳ lý do nào khác được những người Do Thái dối trá và các đồng minh tự do và bảo thủ nịnh hót của họ đưa ra.

Lý do Hitler có thể thực hiện được phép màu xã hội ở Đức là vì Hitler đã trực giác hiểu được tất cả những gì tôi đã viết và đưa người dân của mình trở lại TRẬT TỰ XÃ HỘI TỰ NHIÊN.

Hitler đã dạy người dân của mình ngừng ghét nhau như những cá nhân bị cô lập, cô đơn và sợ hãi, và trả lại cho họ ý thức thiêng liêng về quốc gia, về "Bộ lạc"; vâng, về tình anh em thực sự (không phải
loại giả tạo do người Do Thái rao bán). (Không có gì sai và hoàn toàn đúng về "tình anh em" với chính dân tộc mình. Chỉ khi người Do Thái xảo quyệt và giả dối cố gắng mở rộng "tình anh em" để che đậy "người anh em" và cố gắng biến chúng ta thành "anh em" với người Zulu, người Pygmy, người Trung Quốc, người Bushmen và người Do Thái, thì "tình anh em" mới trở thành từ đồng nghĩa với thảm họa chủng tộc, như nó đã từng.)

Hitler đã ban cho người dân của mình cùng một tinh thần hy sinh của tình yêu ấm áp dành cho gia đình và dân tộc của một người (là một "gia đình" lớn), điều này đoàn kết và ban phước cho mọi nhóm xã hội tự nhiên của các sinh vật trong
sự sáng tạo.

Như tôi đã nhiều lần chỉ ra, không ai có thể sống hạnh phúc, thành công và hiệu quả khi là một cá nhân cô đơn, cay đắng, luôn đấu tranh với đồng loại. Mỗi người chúng ta đều có một nhu cầu sâu sắc về sự ấm áp và tình yêu thương của nhóm mình, của những người trong gia đình huyết thống. Con người hiện đại đã đánh mất cảm giác ấm áp, trung thành và yêu thương của nhóm, và kết quả là sự hỗn loạn và trống rỗng tinh thần mà chúng ta thấy khắp nơi trong xã hội phương Tây đang tan rã này.

Những nỗi kinh hoàng được mô tả trong chương đầu tiên của cuốn sách này là hậu quả trực tiếp của việc nước Mỹ gần như hoàn toàn không tuân thủ luật lệ của bộ tộc. Những nỗi kinh hoàng này sẽ tiếp diễn, ngay cả khi tất cả người Do Thái và
Người da đen sẽ biến mất chỉ sau một đêm, trừ khi chúng ta khôi phục lại cho dân tộc mình, như Hitler đã làm, TRẬT TỰ NHIÊN, "Luật của Bộ lạc".

Do đó, cuộc cách mạng của chúng ta không phải là cuộc cách mạng vật chất và thể chất, mà là một sự thay đổi tinh thần triệt để trong cảm xúc của người dân chúng ta:

Việc loại bỏ chủ nghĩa nguyên tử ích kỷ và chủ nghĩa cá nhân hẹp hòi, tham lam; dù được gọi là "chủ nghĩa tự do",

Machine Translated by Google

"chủ nghĩa bảo thủ", hay "dân chủ", và việc khôi phục trong trái tim những người đàn ông da trắng phương Tây tình yêu thương đồng loại sâu sắc, viên mãn. Tình yêu thương dành cho nhóm của một người thể hiện ở sự sẵn sàng hy sinh và cống hiến cho gia đình – và cho đại gia đình chủng tộc của một người.

Machine Translated by Google

In hoc signo vinces

GEORGE LINCOLN ROCKWELL

Machine Translated by Google

Thành công lâu dài trong bất kỳ nỗ lực nào của con người không bao giờ là kết quả của sự may mắn mù quáng. Việc đạt được một mục tiêu được xác định rõ ràng, dù đó là việc đi bộ từ điểm "X" đến điểm "Y", việc xây nhà hay việc tổ chức một doanh nghiệp, luôn là sản phẩm của ba điều:

1. Khả năng trí tuệ để nhận thức vấn đề liên quan, sự phản đối có thể xảy ra và cách tốt nhất để vượt qua sự phản đối đó để đạt được mục tiêu.

2. Ý chí và quyết tâm làm bất cứ điều gì cần thiết để đạt được mục tiêu mong muốn, bất chấp sự phản đối.

3. Phương tiện vật chất, sức mạnh và lòng can đảm để thực thi và tiến hành kế hoạch hoặc cuộc chiến được hình thành trong tâm trí và được quyết định bởi ý chí.

Nếu thiếu bất kỳ yếu tố nào trong ba yếu tố này trong mục đích của một người, sự thất bại là kết quả tất yếu và có thể dự đoán được.

Một người quá ngu ngốc đến nỗi không hiểu được những yếu tố phức tạp liên quan đến việc cố gắng đi từ điểm "X" đến điểm "Y", nơi con đường giữa chúng ta là một khu rừng rậm rạp đầy rắn rết, thú ăn thịt nguy hiểm và sốt rét, và người không trang bị vũ khí, bản đồ, thuốc men và các thiết bị khác sẽ không bao giờ đến được "Y" dù quyết tâm hay cơ bắp của anh ta có mạnh mẽ đến đâu. Một người khác cũng cố gắng thực hiện cùng một hành trình, mặc dù anh ta nhận thức rõ những nguy hiểm và chuẩn bị cho chúng, và mặc dù anh ta có sức mạnh cơ bắp, nhưng vẫn sẽ không thể đến được "Y" nếu anh ta quá do dự và yếu đuối đến mức không kiên trì đấu tranh và không tàn nhẫn sử dụng bất kỳ sức mạnh nào cần thiết để...

Và một người thứ ba có trí tuệ để nhận thức được những nguy hiểm và chuẩn bị ứng phó, có ý chí và quyết tâm chiến đấu, thậm chí với tinh thần anh hùng cao nhất, nhưng lại yếu đuối về thể chất và...

Machine Translated by Google

yếu đuối đến mức không thể thực hiện được mệnh lệnh của tâm trí và ý chí của mình nhưng không thể không khuất phục trước những kẻ thù mạnh hơn mà anh ta sẽ gặp.

Điều này cũng đúng với các nền văn minh cũng như với những cuộc đấu tranh của từng cá nhân. Hàng chục nền văn minh vĩ đại đã sụp đổ vì thiếu một hoặc nhiều trong ba yếu tố thiết yếu này trong cuộc đấu tranh sinh tồn.

Những xã hội man rợ thường diệt vong, không hẳn vì thiếu ý chí mạnh mẽ hay sức mạnh thể chất, mà là vì thiếu khả năng nhận thức tình hình thực tế. Chìm đắm trong mê tín dị đoan và loạng choạng trong bóng tối của sự ngu dốt, họ bị áp đảo bởi sức mạnh vật chất của những hiện tượng thiên nhiên dữ dội, thảm họa và dịch bệnh mà các xã hội văn minh hơn đã học được.

vượt qua.

Mặt khác, các nền văn minh, bất chấp tất cả những thành tựu trí tuệ và khoa học, thường bị diệt vong do ý chí suy yếu, do sự suy yếu của bản năng sinh tồn và thống trị tàn bạo, vốn đã tạo nên xã hội ban đầu. Họ trở nên "nhân đạo", ích kỷ và nhu nhược. Họ trở nên yếu đuối về thể chất và phụ thuộc vào quân đội và cảnh sát được trả lương để chiến đấu.

Tinh thần chiến đấu vì danh dự, sự hy sinh và chủ nghĩa anh hùng của tổ tiên họ nhường chỗ cho tình yêu ngày càng lớn đối với sự dễ dàng, xa hoa và sự hèn nhát trá hình dưới dạng "chủ nghĩa nhân đạo".

Khi một nền văn minh đạt đến giai đoạn suy tàn này, chỉ một sự kiện lịch sử cực kỳ hiếm hoi mới có thể ngăn chặn sự sụp đổ cuối cùng của xã hội khi sự suy tàn ngày càng rõ ràng hơn. Chỉ khi xã hội đang hấp hối vẫn còn đủ năng lượng sống để sản sinh ra một người khổng lồ tâm linh, một sự hồi sinh thần thánh của chủ nghĩa anh hùng cổ xưa của người dân, người có khả năng gây chấn động và đẩy nền văn minh ra khỏi ranh giới tự nhiên của nó.

Đêm lịch sử của giấc ngủ và cái chết, bất chấp sự phản đối tự sát của những người dân đang hấp hối chỉ mong muốn "hòa bình" và giấc ngủ của cái chết, một xã hội có thể một lần nữa trỗi dậy trong một thời gian.

Nền văn minh Aryan phương Tây đã vượt qua điểm không thể quay lại trong hành trình đi vào bế tắc của nó trong thế kỷ 19, như Spengler, Chamberlain và những người khác đã ghi nhận. Nếu không có sự xuất hiện kỳ diệu và khó tin của Adolf Hitler vào cuối thế kỷ

Machine Translated by Google

Khoảnh khắc có thể, cách duy nhất có thể chịu đựng được đối với một người đàn ông thông minh, nhạy bén và nhạy cảm bị bao quanh bởi một nền văn minh ghê tởm và có xu hướng tự tử chính là tận hưởng những thú vui nhất thời như một lối thoát khỏi thực tế đau đớn của một nền văn minh Do Thái hóa, ăn thịt người và ngực bự đang lao nhanh trở lại rừng rậm dưới danh nghĩa "chủ nghĩa nhân đạo".

Nhưng sự xuất hiện của Adolf Hitler trong lịch sử là bằng chứng cho thấy trong nền văn minh phương Tây của người da trắng vẫn còn một tia hy sinh, một sức sống sáng tạo đủ để cho phép, có lẽ, thêm một nghìn năm nữa, người da trắng tồn tại. Tuy nhiên, tia lửa vô cùng quý giá này sẽ chỉ tồn tại như vậy, và nhanh chóng lụi tàn vào bóng tối, chừng nào nhóm thiểu số tinh hoa nhỏ bé của nhân loại, những người đủ sáng suốt để nhìn ra những gì Hitler đã làm, còn quá ích kỷ, hèn nhát và thiển cận, không áp dụng những bài học lịch sử trước khi quá muộn, và thổi bùng ngọn lửa sáng tạo mà Hitler đã để lại cho chúng ta.

nền văn minh được xây dựng bởi tổ tiên dũng cảm của chúng ta.

Cho đến nay, hình phạt khủng khiếp mà các thế lực Do Thái tàn phá và hủy diệt dành cho những anh hùng chiến đấu của nền văn minh Adolf Hitler đã khiến thế giới vô cùng lo lắng và kinh hoàng đến nỗi ngay cả những người có thể nhìn thấy và hiểu được mối nguy hiểm đối với nhân loại, và con đường cứu rỗi như Adolf Hitler đã chỉ ra, cũng quá gắn bó một cách đáng thương với cuộc sống, quyền tự do và sự thoải mái của họ đến nỗi họ không dám nhặt tia lửa thiêng liêng của sự sinh tồn của người da trắng và thổi bùng nó bằng hơi thở của chính mình, điều mà nó sẽ sớm tắt - hoặc tắt mãi mãi.

Aryan, loài người da trắng đang trên bờ vực của bóng tối và sự lãng quên. Rải rác trên những vách đá trong bóng tối vĩnh cửu bên dưới là xương cốt của những nền văn minh tự cho mình là thông thái, kiêu ngạo khác.
Chắc chắn họ không thể tưởng tượng được sự diệt vong của chính mình vào đúng thời điểm họ bị bao vây bởi sức mạnh bề ngoài và sự tráng lệ của đế chế. Họ không thể nhận ra hoặc đối mặt với mối đe dọa TOÀN DIỆN của sự suy yếu và "chủ nghĩa nhân đạo" ngày càng gia tăng, không thể tập hợp được ý chí TOÀN DIỆN cần thiết để đảo ngược tiến trình lịch sử đến cái chết và sự lãng quên. Họ quá lười biếng và ích kỷ, tham lam và hèn nhát để quan tâm đến số ít những người đã bị thiêu sống, đóng đinh, ném đá, ném cho sư tử ăn hoặc bị trao chén rượu.

Machine Translated by Google

cây độc cần.

Nếu có bất kỳ lịch sử nào diễn ra sau một ngàn năm, và bất kỳ người dân nào có khả năng nghiên cứu nó, họ sẽ kinh ngạc trong sự hoài nghi nhất là trước sự từ chối ngoan cố của người da trắng khi sử dụng sức mạnh áp đảo, kiến thức của mình và món quà trời cho của Adolf Hitler là sự lãnh đạo để cứu mình khỏi chế độ nô lệ đáng kinh ngạc và ghê tởm nhất dưới tay một nhóm người Do Thái tương đối nhỏ bé, kinh tởm, mất cân bằng về mặt bệnh lý, yếu đuối về thể chất, hèn nhát, kiêu ngạo và bạo ngược.

Những vấn đề của chúng ta ngày nay không phải là vấn đề của "người Mỹ", vấn đề của "người Anh", vấn đề của "người Pháp", vấn đề của "người Đức" hay "người Châu Âu" hay "người Châu Phi" – mà là vấn đề SINH TỒN CỦA TẤT CẢ NGƯỜI DA TRẮNG.

Theo lý do cơ bản nhất, sự khác biệt giữa việc Bartholomew Buckingham sinh ra gần sông Thames, Hans Schmidt sinh ra ở sông Rhine hay Pierre Dubois sinh ra ở

sông Seine, Per Olafson ở Stockholm, Eric Erasmus ở Durban, Joe Doaks ở Podunk, Ohio hoặc John Smith ở Auckland, New Zealand so với câu hỏi "Liệu có còn nữa không

Bartholomews, Hanses, Pierres, Pers, Erics, Joes hay Johns?"

Hành tinh của chúng ta đầy rẫy những sinh vật có màu da, đông hơn chúng ta gấp BỐN LẦN MỘT – và ở tất cả các quốc gia của chúng ta, những sinh vật thấp kém này, chúng ta được cho biết, là "những kẻ ngang hàng" với chúng ta, có thể bỏ phiếu để tước đoạt tiền của chúng ta, tự do, mạng sống và danh dự của chúng ta. Theo quan niệm lỗi thời về chủ nghĩa dân tộc và dân chủ, tôi, Lincoln Rockwell, được cho là phải trân trọng, chăm sóc và trung thành với một số thế hệ thấp kém nhất.
của rừng rậm, chỉ cần con đập đen của họ đưa họ đến với thế giới trong một con mương hay cái chuồng bẩn thỉu nào đó của Mỹ - bởi vì, tất nhiên, khi đó, họ là "người Mỹ", và chẳng phải chúng ta đều hướng đến "nước Mỹ" hay sao?

Hay tôi phải trung thành và chết vì những con vật nửa người nửa thú đáng thương và khốn khổ này, những "người Mỹ đồng hương" của tôi, bằng cách tàn sát hàng triệu mẫu vật sinh học tuyệt vời nhất của chính chủng tộc tôi, chỉ vì một nhóm người Do Thái ở Hollywood dạy chúng ta rằng người Mỹ phải ghét người Đức?

Hoặc một lần nữa, đó có phải là một vùng địa lý nhất định mà tôi sẽ đến trung thành, và vì điều đó tôi phải giết chính người dân của mình và có lẽ phải chết

Machine Translated by Google

Bản thân tôi? Lòng trung thành của tôi với mảnh đất địa lý này có dừng lại ở Biên giới Canada?

Nhưng có lẽ tôi phải trung thành với "chủ nghĩa Mỹ" và vì nó tôi phải đấu tranh với đàn ông, phụ nữ và trẻ em Đức. Tuy nhiên, khi xem xét những gì họ nói với tôi là "chủ nghĩa Mỹ", tôi thấy rằng nó chủ yếu bao gồm việc sẵn sàng ngoan ngoãn tuân theo sự chỉ đạo của người Do Thái về văn hóa, chính phủ, tôn giáo, giải trí, và thậm chí cả đời sống tình dục của tôi.

Không, tất cả những điều này đều vô nghĩa.

Điều duy nhất tôi có thể trung thành với bất kỳ niềm tin sâu sắc nào - lòng trung thành duy nhất có ý nghĩa - là tình anh em CHỦNG TỘC, và do đó là văn hóa, với chính đồng bào của tôi, bất kể họ sinh ra ở đâu! Khi lòng trung thành đó bị thách thức, và đồng bào tôi gặp nguy hiểm, thật là quái dị khi giả vờ rằng chúng ta phải nghi ngờ lẫn nhau chỉ vì chúng ta sống ở hai ranh giới địa lý tưởng tượng, và rằng, sau khi được chuẩn bị và kích động đúng cách bởi một nhóm người Do Thái quốc tế, chúng ta, những người da trắng, phải tiến lên giết chóc, ném bom lẫn nhau thành tro bụi và mãi mãi căm ghét nhau chỉ vì chúng ta là "đối thủ thương mại", vì "nền dân chủ Mỹ", vì "Đế chế Anh", hay vì bất cứ điều gì khác trên thế giới.

Tôi là một NGƯỜI DA TRẮNG, và là anh em của tất cả những người da trắng khác, và tôi muốn sát cánh cùng tất cả họ và nếu cần thiết, sẽ lãnh đạo họ trong cuộc chiến để sinh tồn trước mối đe dọa khủng khiếp từ những người da màu trên trái đất đang nổi dậy tàn sát và cướp bóc người da trắng - và do một tên Do Thái mưu mô lãnh đạo!

Nhưng giống như người đàn ông đầu tiên trong phép ẩn dụ về việc đi bộ qua khu rừng đầy rắn, quá nhiều "nhà lãnh đạo" da trắng của chúng ta không nhận thức được quy mô vũ trụ của vấn đề và tưởng tượng rằng đó là điều có thể được giải quyết ở đất nước "của họ", và bằng một nửa đo.

Số ít người nhận ra tình thế cấp bách và khủng khiếp của người da trắng, cho đến khi chúng ta xuất hiện, đã cố gắng chiến đấu với số vũ khí ít hơn tổng số vũ khí cần thiết cho một cuộc chiến sinh tồn toàn diện. Hầu hết các nhà lãnh đạo giỏi nhất đều tưởng tượng rằng những nhóm nhỏ người da trắng bị bao vây, tụ tập thành những nhóm nhỏ...

Machine Translated by Google

những nhóm người tụ tập theo địa lý đằng sau những đường ranh giới tưởng tượng và dũng cảm vẫy những mảnh vải nhiều màu sắc khác nhau trong gió, có thể tự tồn tại, và mặc kệ những người đàn ông da trắng khác có những mảnh vải nhiều màu sắc khác.

Người Do Thái CHƯA BAO GIỜ mắc sai lầm khi nghiêm túc chia rẽ mình thành những "đội" địa lý giả tạo này. Ngược lại, người Do Thái – với chủ nghĩa Bolshevik, chủ nghĩa Phục quốc Do Thái, và chủ nghĩa lai căng – đang tấn công TẤT CẢ người da trắng, MỌI NƠI VÀ MỌI LÚC. Họ đang gửi quân đội da đen của mình đến tất cả các quốc gia của chúng ta trong một cuộc tấn công tổng lực vào giới tinh hoa da trắng trên thế giới, hoàn toàn không cân nhắc đến ranh giới "quốc gia", quốc kỳ, ngôn ngữ hay văn hóa. Trước mối đe dọa hủy diệt toàn diện trên phạm vi quốc tế này bởi CHỦNG TỘC, hàng triệu người đã nhìn thấy mối nguy hiểm lại đang lảm nhảm những từ ngữ u ám như "chủ nghĩa đế quốc Yankee", "Đế quốc Anh", "những người Công giáo bẩn thỉu", "những kẻ vô thần vô đạo đức", "Đảng Cộng hòa", "Đảng Lao động", "bọn Yankee chết tiệt", "Nước Đức trên hết", v.v., v.v., đến phát ngán.

Giống như những đứa trẻ bị bao vây bởi một đám bắt cóc và sát nhân, họ không thể cưỡng lại việc cãi vã xem ai là người tỉnh táo hơn trước mối nguy hiểm chết người mà họ tạm thời quên lãng. Cuộc chiến của thời đại chúng ta - nếu có bất kỳ cuộc chiến nào - là vì SỰ SỐNG CÒN CỦA CHỦNG TỘC DA TRẮNG!

Và để tồn tại, người da trắng sẽ phải TÁI CHIẾM LẠI vùng đất đã từng bị chinh phục và khai hóa bằng biết bao xương máu của tổ tiên. Dưới ngọn cờ Do Thái quốc tế, quần chúng da màu đang đe dọa đưa nền văn minh trở lại thời kỳ man rợ.

Dưới biểu ngữ chữ Vạn của Adolf Hitler, người da trắng trên toàn thế giới sẽ làm chủ hành tinh này để cứu nền văn minh.

Cuộc chiến của người Do Thái chống lại nền văn minh thực chất là một CUỘC CÁCH MẠNG khổng lồ trên toàn thế giới, trong đó họ đã khiến hàng triệu người trong chúng ta giết hại lẫn nhau trong khi hô vang "Dân chủ!", "Gott mit uns!", "Giải phóng nô lệ!", "Tự do, bình đẳng, bác ái!" Và giờ đây họ đang chuẩn bị cho cuộc tắm máu cuối cùng, trong đó chúng ta sẽ lần lượt hô vang "Chủ nghĩa tư bản!" và "Chủ nghĩa cộng sản!", khi hai đội người da trắng tàn sát lẫn nhau bằng bom H do người Do Thái tài trợ.

Machine Translated by Google

Trong quá trình diễn ra những cuộc chiến tranh huynh đệ tương tàn và tự sát này, người Do Thái không hề sợ hãi khi phải hy sinh hàng ngàn anh em của mình vì mục đích ma quỷ, như họ đã làm trong cuộc thảm sát kinh hoàng cuối cùng ở những năm 1940. Người Do Thái nhận ra điều CHÚNG TA phải nhận ra: rằng họ đang chơi với mức cược cao nhất trong kiến thức của nhân loại – làm chủ toàn bộ trái đất – và họ không chùn bước trước những kết luận không thể tránh khỏi về chiến lược và chiến thuật được quyết định bởi kiến thức về những rủi ro như vậy. Nếu muốn tồn tại, chúng ta cũng phải có trí tuệ và sức mạnh tinh thần để đối mặt với những sự thật nghiệt ngã của tình hình và hành động TÀN NHẪN, NHANH CHÓNG và HIỆU QUẢ.

Người Do Thái gần như đã giành được bước cuối cùng trong cuộc cách mạng 4.000 năm của họ – quyền lực thế giới MỞ. Giờ đây, họ nắm trong tay toàn bộ quyền lực bí mật để thao túng và kiểm soát mọi hoạt động trên thế giới, và chỉ cần tẩy não và bẻ gãy ý chí của quần chúng một chút nữa là có thể biến sự thống trị thế giới của họ thành một quyền lực được công nhận và chính thức. Họ đã chiến đấu và giành được quyền lực đáng kinh ngạc này bằng quyết tâm vượt trội và ý chí sắt đá trong hơn bốn mươi thế kỷ, và chỉ có phép màu mới có thể ngăn chặn chiến thắng cuối cùng của những chiến binh cuồng tín như vậy, một chiến thắng sai lầm bi thảm và tàn khốc cho nhân loại.

Ngay cả những người Do Thái vô thần – phần lớn trong số họ – cũng có niềm tin khó giải thích vào những lời tiên tri cổ xưa của người Do Thái rằng khi "luật pháp xuất phát từ các ngọn đồi của Zion" và Jerusalem, đó sẽ là thiên niên kỷ dành cho người Do Thái và họ sẽ sở hữu và cai trị trái đất. BÂY GIỜ CHÚNG ĐANG Ở JERUSALEM, và chỉ còn thiếu vài dãy nhà nữa là chiếm được toàn bộ thành phố! [LƯU Ý: Chỉ huy Rockwell đã viết như vậy trước cuộc chiến năm 1967, khi người Do Thái chiếm đóng phần còn lại của thành phố.] Chúng đang trải qua một cơn cuồng loạn trên toàn thế giới vì chúng đã có thể cảm nhận được chiến thắng hoàn toàn mà chúng ta sắp trao cho chúng, và chúng thậm chí còn đang chuẩn bị cho bữa tiệc chiến thắng hy sinh ở Tel Aviv!

Trước mối đe dọa không thể nói thành lời này, rằng toàn thế giới và tất cả chúng ta sẽ rơi vào tay một băng đảng tội phạm hoang tưởng, chủ nghĩa sô vanh hẹp hòi, chủ nghĩa bảo thủ và chủ nghĩa địa phương của hầu hết các nhà lãnh đạo cánh hữu là sự ngu ngốc tột cùng! Với những bậc thầy của

Machine Translated by Google

những kẻ lai tạp, người Do Thái, dẫn đầu HÀNG TRIỆU người man rợ trong một cuộc tấn công trên toàn thế giới chống lại những người da trắng mang nền văn minh, và khi kết thúc chỉ còn trong khoảnh khắc nữa về mặt lịch sử, chỉ những nhà lãnh đạo thiển cận nhất mới có thể tiếp tục chia rẽ con em chúng ta và khiến chúng bất lực thành các "đội" người Mỹ, Dixiecrat, người Công giáo, người Đức, người Yankee, người vô thần, người Hà Lan, người bảo thủ, người Ireland, v.v. cho đến toàn bộ danh sách đáng thương và đau lòng này.

Người Do Thái có thể là tất cả những điều này – nhưng TRƯỚC NHẤT, anh ta là người DO THÁI!

Nhiệm vụ đầu tiên của người muốn cứu vãn nền văn minh – điều đòi hỏi phải cứu vớt người Da trắng – là khiến người Da trắng ý thức sâu sắc và toàn diện về CHỦNG TỘC, trên hết mọi lòng trung thành khác. Dân tộc chúng ta có thể là người Dân chủ, người Đức, người Công giáo hay người Anh nếu họ muốn và nếu điều đó phù hợp với mục đích của họ, nhưng TRƯỚC HỌ PHẢI LÀ NGƯỜI DA TRẮNG! Nếu không, người Do Thái sẽ khiến chúng ta chia rẽ, bất lực và không ý thức được sự thống nhất và sức mạnh chủng tộc của mình, trong khi họ cuồng tín chiến đấu với tư cách là người Do Thái, bất kể họ ở đâu, cho đến khi tất cả kết thúc.

Thế giới của truyền hình, tên lửa và phương tiện phản lực đã trở nên quá nhỏ bé để cho phép bất kỳ nhóm người da trắng nào ở bất cứ đâu tận hưởng sự xa hoa tự sát khi chiến đấu với nhau vì người Do Thái một lần nữa, bất kể lý do nào được đưa ra trong tuyên truyền. Chúng ta không thể để mình bị tấn công dồn dập và chết chóc bởi những đám đông vô tận do một kẻ thù cuồng tín và tàn bạo như người Do Thái theo chủ nghĩa Marx, chủ nghĩa Phục quốc Do Thái cầm đầu. Lý do khiến người da trắng thua cuộc trong thời gian dài như vậy ngay từ đầu là vì họ đã không hoặc không chịu nhìn nhận sự to lớn và tính cấp bách của vấn đề của mình. Họ đã để mình bị phân tâm vào hàng triệu cuộc cãi vã nhỏ nhặt vì những chuyện vặt vãnh, trong khi chủng tộc của họ gần như bị đẩy đến bờ vực tuyệt chủng.

Giống như người đàn ông đầu tiên trong phép so sánh, chúng ta chưa hiểu được con đường, bản chất của những trở ngại, và tệ hơn nữa, chúng ta thậm chí còn chưa nhận ra mục tiêu mà chúng ta phải chiến thắng - hoặc là chết. Mục tiêu đó là và phải là LÀM CHỦ TRÁI ĐẤT BỞI NGƯỜI DA TRẮNG, bởi vì nền văn minh hoàn toàn phụ thuộc vào sự làm chủ của người Da trắng. Bất kỳ mục tiêu nào thấp kém hơn đều hoàn toàn vô giá trị, cũng giống như việc một người đàn ông được lên lịch treo cổ để uống vitamin và đạt được sức khỏe hoàn hảo cũng sẽ vô giá trị.

Machine Translated by Google

Và một mục tiêu vũ trụ và khó khăn đến thế như thế giới
Sự thành thạo không thể đạt được bằng may mắn, sự lén lút, những biện pháp nửa vời, lời cầu nguyện, hy vọng, những bài diễn văn hoa mỹ, những cuốn sách mỏng, hay bạo lực lẻ tẻ. Điều chúng ta phải hướng đến và đạt được là một CUỘC CÁCH MẠNG PHẢN ĐỐI THẾ GIỚI chống lại cuộc cách mạng Do Thái theo chủ nghĩa Marx-Zion.

Và cách mạng không bao giờ, không bao giờ, KHÔNG BAO GIỜ là kết quả của những cuộc nổi dậy tự phát và ngẫu nhiên, mà LUÔN LUÔN là sản phẩm của một kế hoạch và chiến đấu khoa học, tàn nhẫn, dựa trên những quy luật bất biến của những biến động xã hội to lớn. Đằng sau những chiếc chĩa ba và rào chắn luôn ẩn chứa câu chuyện về những âm mưu được thắp sáng bằng nến của những kẻ hoạch định - nếu không thì cuộc cách mạng đã kết thúc trong chớp mắt.

Cho đến nay, không chỉ một số ít nhà lãnh đạo của chúng ta chưa thể hiện được tầm vóc chưa từng thấy của mục tiêu mà chúng ta phải hướng tới, mà họ còn đặc biệt thất bại trong việc đối mặt với trách nhiệm khủng khiếp của mình trong việc hoạch định. Hết lần này đến lần khác, những kẻ muốn trở thành lãnh đạo đã nổi lên và dẫn dắt chúng ta vào những nỗ lực đáng thương để bẻ gãy đuôi hổ, chỉ để rồi lãng phí tài sản, máu xương và lòng anh hùng của chúng ta trong một cuộc đấu tranh vô ích, mà kết cục luôn là bị nghiền nát bởi một cú đánh chí mạng từ móng vuốt của con thú.

Cuộc cách mạng thế giới Do Thái chỉ có thể bị phá vỡ và đánh bại bởi một cuộc cách mạng phản thế giới.

Bất kỳ cuộc cách mạng nào cũng phải được lên kế hoạch một cách cẩn thận và chính xác, phù hợp với những quy luật sắt đá chi phối hành vi của con người trong quần chúng. Một cuộc cách mạng thế giới, trước sức mạnh quốc tế và đáng kinh ngạc của người Do Thái, phải được lên kế hoạch và thực hiện với sự xuất sắc và tàn nhẫn chưa từng có trong lịch sử thế giới.

Quy tắc cơ bản nhất của một cuộc biến động xã hội thảm khốc như một cuộc cách mạng là: "Máu của các vị tử đạo là hạt giống của nhà thờ!" Có lẽ nghe có vẻ tàn nhẫn và độc ác, nhưng sự thật là tỷ lệ biến động của con người càng lớn thì lượng máu và nước mắt phải đổ ra càng lớn để đạt được mục tiêu.

Loại phong trào khổng lồ, chưa từng có tiền lệ có thể đảo ngược xu hướng tự sát của thế giới phương Tây và mở ra thêm một ngàn năm sinh tồn cho người da trắng, không bao giờ có thể

Machine Translated by Google

được tung ra – chứ đừng nói đến chiến thắng – theo bất kỳ cách an toàn, không đau đớn hoặc dễ dàng nào. Ngay cả những đau khổ và sự tử đạo tầm thường cũng quá nhỏ bé đối với loại phong trào mà chúng ta phải thổi bùng lên để tồn tại. Mọi thứ về cuộc chiến sinh tử hiện tại để làm chủ thế giới đều là và phải là Người Olympian, và chúng ta không thể trốn tránh những NỖI ĐAU KHỔ của người Olympian nếu chúng ta muốn hy vọng chiến thắng.

Những phong trào mạnh mẽ luôn đòi hỏi hàng triệu người phải hy sinh bản thân trong niềm đam mê cống hiến hết mình cho lý tưởng. Và những quần chúng đông đảo này không bao giờ có thể bị thúc đẩy lao vào ngọn lửa cách mạng với những tiếng hô vang "Cán cân thương mại thuận lợi!" hay "Quyền của các bang!" v.v. Chỉ có những động lực CƠ BẢN từ sâu thẳm tâm hồn con người mới có thể nâng đỡ quần chúng chậm chạp khỏi sự thờ ơ thiếu hiểu biết của họ lên đến đỉnh điểm của cảm xúc mãnh liệt, cuốn họ đi trong làn sóng cách mạng. Không gì tác động mạnh mẽ đến những cảm xúc cơ bản này của quần chúng bằng CHỦ NGHĨA ANH HÙNG, và chỉ có chủ nghĩa anh hùng tột bậc mới có thể cứu người Da trắng khỏi sự thờ ơ và nỗi sợ hãi tê liệt đối với người Do Thái.

Và không có biểu tượng nào khác ngoài chữ Vạn và không có cái tên nào khác ngoài Adolf Hitler được tính toán một cách khéo léo để tạo ra sự đàn áp và chủ nghĩa anh hùng tiếp theo, thứ duy nhất có thể đoàn kết và thổi bùng ngọn lửa cách mạng Marxist-Zionist chống Do Thái không thể cưỡng lại của người Da trắng. Cho đến khi Adolf Hitler xuất hiện, người Da trắng trên thế giới không có gì, hoàn toàn KHÔNG CÓ GÌ về một lý tưởng chung, những anh hùng chung, những vị tử đạo chung, những đền thờ thiêng liêng, tên tuổi và biểu tượng. Nhưng giờ đây, sau khi hàng triệu thanh niên Da trắng Đức anh dũng hy sinh mạng sống quý giá của mình trong cuộc chiến thực sự đầu tiên trong lịch sử vì giới tinh hoa Da trắng, cuối cùng chúng ta cũng có những đền thờ, biểu tượng và vị tử đạo đẫm máu, những thứ cơ bản nhất của cách mạng.

Hàng triệu thanh niên da trắng quý giá không kém ở phe đối lập, chiến đấu cho những người Do Thái Cộng sản-Zionist độc ác, sẽ phải mất mạng sống của họ một cách vô ích nếu chúng ta không chấp nhận điều này sự hy sinh máu to lớn, và sử dụng nó để đảm bảo rằng dòng máu quý giá của người da trắng sẽ không bao giờ phải đổ ra để chiến đấu cho người Do Thái và người da đen nữa.

Machine Translated by Google

Tuy nhiên, thật khó tin, những người thừa kế may mắn của tất cả sự hy sinh và chủ nghĩa anh hùng này – những người nhận được những lá cờ nhuốm máu quý giá và những cái tên thiêng liêng này – lại từ chối di sản của họ vì cho rằng nó "không thực tế".

"Chúng ta không bao giờ có thể chiến thắng nếu công khai tuân thủ Chủ nghĩa Quốc xã và Chữ Vạn", những quý ông này giải thích một cách yếu ớt. "Người Do Thái đã dạy mọi người căm ghét họ quá mức", họ nói thêm. "Nếu chúng ta sử dụng Chữ Vạn và ca ngợi Hitler một cách quá lộ liễu, họ sẽ tống giam hoặc giết chúng ta!" Và chẳng phải họ đã ném TẤT CẢ những người làm ra...
Các cuộc cách mạng, bao gồm cả những người Do Thái sáng lập ra Cách mạng Đỏ, bị bỏ tù – và thậm chí còn bị giết chết một số người trong số họ? Chẳng lẽ chúng ta, những người theo chủ nghĩa Quốc xã, lại còn hèn nhát và sợ hãi hơn cả một đám người Do Thái sao? Chính sự đàn áp và đổ máu mà những kẻ thiếu quyết đoán này tìm cách tránh né lại là điều kiện tiên quyết [điều hoàn toàn không thể thiếu hoặc thiết yếu] cho chiến thắng của chúng ta!

Đây không phải là những lời sáo rỗng. Cá nhân tôi đã chứng minh sự thật của chúng ngay tại nước Mỹ, trung tâm quyền lực của cộng đồng Do Thái trên thế giới, bằng việc bị đánh đập, vào tù và vào trại tâm thần, mất đi gia đình thân yêu, và sống như một con thú. Mười hai ngày nữa, khi tôi viết những dòng này, tôi lại phải đối mặt với án tù. Những điều này thật khó chịu và thậm chí là đau lòng - nhưng CHÚNG PHẢI NHƯ VẬY!

Trong vòng hai năm, tôi đã vươn lên vị trí chỉ huy trong cuộc đấu tranh toàn cầu vì người da trắng, bắt đầu từ một cá nhân đơn độc, không một xu dính túi, vô danh và không được giúp đỡ như hàng triệu người khác – đơn giản và duy nhất vì tôi đã biết ơn và yêu thương sử dụng những cái tên và biểu tượng quý giá đã được tắm gội trong biển máu và nước mắt – Chữ Vạn và tên của Lãnh tụ, Adolf Hitler.

Những thành công chính trị nhất thời và hào nhoáng luôn dễ dàng. Việc nhét miếng lót vào áo khoác luôn đơn giản và nhanh chóng hơn là phải rèn luyện cơ bắp để lấp đầy chiếc áo khoác bằng hàng tháng, thậm chí hàng năm trời lao động và đổ mồ hôi. Trong năm mươi năm qua, đã có sự thăng trầm đều đặn của các phong trào "cánh hữu" hay phong trào Da trắng được xây dựng hoàn toàn bằng miếng lót.

Bằng cách ủng hộ tình mẫu tử, đức hạnh và lòng yêu nước, v.v., và bằng cách tránh những tuyên bố tàn bạo về mục đích thực sự của các tổ chức như vậy - mục đích nhất thiết phải là tiêu diệt

Machine Translated by Google

Những kẻ thù Cộng sản-Do Thái của nhân loại – những đàn lớn những "người yêu nước", "người bảo thủ" bất trị, và thậm chí cả một vài kẻ bài Do Thái "cứng đầu" cũng có thể bị dồn vào đường cùng. Nhưng những người này không bị thu hút bởi một phong trào như vậy bởi vì họ quá hăng hái cách mạng đến nỗi khó có thể kiềm chế việc tấn công những kẻ hành hạ họ trên đường phố. Thay vào đó, họ gia nhập xã hội "yêu nước" để xoa dịu lương tâm tội lỗi bằng cách giả vờ chống lại người Do Thái, chống lại sự phản bội và khủng bố của họ bằng cái mà họ gọi là "những phương pháp ngầm khôn ngoan". Họ giải tỏa nỗi bất mãn dồn nén trước sự chuyên chế của người Do Thái và người da đen mỗi tuần một lần tại một "Cuộc mít tinh" (tất nhiên là riêng tư) rồi vội vã trở về nhà để tiếp tục một tuần kiếm lời, tiệc tùng và xem TV.

Những chú Chuột Vĩ Đại như vậy kinh hãi khi có người gợi ý rằng có lẽ chúng nên phát tờ rơi trên phố, hoặc biểu tình phản đối một ví dụ điển hình nào đó về sự ngạo mạn của Do Thái-Cộng sản. Và nếu ai đó vạch trần không chỉ bản chất của người Do Thái, mà còn vạch trần những kẻ lười biếng chính trị đang hút cạn sự ủng hộ và năng lượng cho một cuộc chiến thực sự, thì những anh hùng này sẽ đáp trả bằng cách gào thét rằng ta là một kẻ khiêu khích đang tìm cách đóng đinh tất cả bọn họ như một lũ Quốc xã - điều mà, ngoại trừ sự hèn nhát đáng ghê tởm của chúng, chúng có thể là như vậy.

Nhiệm vụ của cuộc cách mạng bài Do Thái thế giới không phải là thu hút và tổ chức những kẻ lén lút đáng khinh bỉ này, mà là đẩy chúng ra khỏi đường đi và phá sản, nơi chúng sẽ không thể vắt kiệt chút ít sự ủng hộ sẵn có của Phong trào cho những "dự án" vô ích, như chúng đã làm trong nhiều năm. Không gì hoàn thành nhiệm vụ đó tốt hơn biểu tượng Chữ Vạn. Những kẻ chính trị, những kẻ đầu cơ, gái mại dâm và những kẻ hèn nhát co rúm đuôi chạy trốn khỏi cây thánh giá móc câu này, như quỷ dữ chạy trốn khỏi nước thánh.

Mặt khác, chữ Vạn lại có sức hút khó cưỡng đối với những chàng trai trẻ gan dạ, táo bạo, bất chấp hiểm nguy mà chúng ta cần. Ở Mỹ, hầu hết bọn họ chỉ đơn giản là những kẻ thù ghét người da đen bởi bản năng da trắng thuần túy của họ. Khi biết được vai trò của người Do Thái trong tình cảnh đáng xấu hổ của người da đen, họ trở thành Đức Quốc xã chỉ trong vài phút. Sau đó, đó là công việc chỉ trong vài tháng cho đến khi họ cũng hiểu được

Machine Translated by Google

ý nghĩa sâu sắc hơn, chủ nghĩa lý tưởng và mục đích thực sự của Phong trào.

Nhưng quan trọng hơn cả những lợi ích này, chữ Vạn đẫm máu có một tác động siêu nhiên lên người Do Thái. Suy cho cùng, nó chỉ là vài đường kẻ đen – nhưng nó khiến người Do Thái thoát khỏi trạng thái tinh ranh và toan tính thường thấy, khiến họ trở nên cuồng loạn và ngu ngốc. Đối với họ, không chỉ những đường kẻ đen, mà còn là mối đe dọa khủng khiếp về sự phơi bày tàn nhẫn, công lý nhanh chóng, và sự trả thù khủng khiếp mà lương tâm tội lỗi mách bảo họ xứng đáng phải chịu. Nó giống như hình ảnh chiếc ghế điện đối với một kẻ sát nhân bị truy nã.

Một người Do Thái điềm tĩnh, tính toán là con thú nguy hiểm nhất trên đời. Bằng cách vận dụng lý trí quỷ quyệt, biến thái nhưng thông minh của mình, người Do Thái gần như đã chế ngự tất cả chúng ta. Nhưng một người Do Thái cuồng loạn, la hét, mất trí vì lòng căm thù và sợ bị trừng phạt vì tội ác của mình, chỉ là một miếng mồi bất lực trong tay một tên Quốc Xã đầy toan tính.

Chúng ta đã chứng minh điều này hết lần này đến lần khác – khi các hội đồng Do Thái chi hàng triệu đô la để truyền bá thông điệp rằng hãy phớt lờ chúng ta. Nhưng đám tội đồ nhỏ bé tội lỗi kia lại không thể làm được!
Khi họ nhìn thấy chữ Vạn đó và nghe chúng ta ca ngợi Adolf Hitler và mô tả phòng hơi ngạt dành cho những kẻ phản bội, họ trở thành những người Do Thái hoang dã, la hét trong khu ổ chuột, những kẻ đã vĩnh viễn phá hủy chiến thắng của mình vào phút cuối bởi những đam mê điên cuồng về lòng căm thù và trả thù.

Kết quả là mạch sống của một phong trào chính trị: CÔNG KHAI! Bất chấp sự thống trị của người Do Thái trên tất cả các phương tiện truyền thông đại chúng, việc diễu hành biểu tượng chữ Vạn và Quốc Xã trên đường phố không thể bị che giấu hoặc phớt lờ mà không làm lộ tẩy. Chắc chắn là họ có thể che giấu tin tức.

Nhưng sau đó quá nhiều người nhận ra sức mạnh báo chí của họ và Kiểm duyệt. Và khi Phong trào trẻ có thể buộc sự tồn tại của mình được công bố trên các kênh truyền hình quốc gia khổng lồ, trên tạp chí, báo chí, v.v. - nó đóng vai trò như một lời kêu gọi vang dội đến hàng triệu người đang thất vọng, những người đang tìm kiếm một phong trào như vậy. Chỉ bằng cách đó, chúng tôi mới có thể tiếp xúc với hàng ngàn người trên khắp thế giới, những người chưa bao giờ mặc bất kỳ bộ trang phục "yêu nước" nào nhưng không thể cưỡng lại Đảng Quốc xã Hoa Kỳ và Liên minh Thế giới.

Machine Translated by Google

Đảng Quốc xã. [LƯU Ý: Chỉ huy Rockwell đã chính thức đổi tên tổ chức của mình thành ĐẢNG NHÂN DÂN DA TRẮNG XÃ HỘI QUỐC GIA trong hội nghị nhân viên toàn quốc cuối cùng của ông vào tháng 6 năm 1967.]

Chữ Vạn và Hitler, không phải là những hòn đá tảng, mà thực ra là câu trả lời cho vấn đề muôn thuở của phe cánh hữu – tiền bạc!
Khi bạn không có tiền mua giấy, hội trường, v.v. - điều mà phe chúng tôi không bao giờ có - bạn có thể xuống đường tuần hành, phát tờ rơi tự làm và biểu tình - chẳng mất gì cả. Người Do Thái sẽ nổi điên, tấn công - và sau đó bạn được sử dụng miễn phí hàng triệu đô la truyền hình, báo chí, tạp chí Do Thái, v.v. của họ. Tất nhiên, bạn có thể bị đổ máu và phải ngồi tù một thời gian để hồi phục. Nhưng đây là cái giá nhỏ phải trả cho những kết quả đáng kinh ngạc.

Ngoài việc được quảng cáo miễn phí về hoạt động công khai với tư cách là một đảng viên Quốc xã, bạn cũng thấy rằng chính sự táo bạo của việc này sẽ thu hút những chiến binh trẻ mà bạn cần, mặc dù họ chẳng biết gì và chẳng quan tâm đến chính trị của công việc. Họ ngưỡng mộ lòng dũng cảm và sự táo bạo thô sơ. Sau này, khi họ hiểu rõ hơn một chút về sự thật, họ sẽ chiến đấu vì lý tưởng và người da trắng. Nhưng cho đến lúc đó, những người bảo vệ quyền tự do ngôn luận quý giá của bạn sẽ chỉ chiến đấu cho vui.

Trên hết, chữ Vạn sẽ cứu bạn khỏi sai lầm cơ bản của phe cánh hữu – lý trí ngọt ngào đó sẽ thay đổi thế giới và cứu chúng ta khỏi những bạo chúa Do Thái.

Lý trí vẫn còn là một đứa trẻ sơ sinh trong các vấn đề của con người, một sự phát triển quý giá và hiếm có được tìm thấy trong bộ não biến đổi của một thiểu số vô cùng nhỏ bé của loài người. Và ngay cả số ít thiên tài có khả năng vận dụng lý trí đích thực, độc lập cũng gần như hoàn toàn không có khả năng hành động theo sự chỉ dẫn của lý trí đó - đó là một trong những lý do khiến rất nhiều người trong số họ trở thành những kẻ thất bại trong một thế giới không trân trọng họ hoặc lý trí của họ.

Chính SỨC MẠNH, QUYỀN LỰC, SỨC MẠNH thống trị thế giới, từ sự lên xuống của thủy triều đến quyết định gia nhập Rotary của hàng xóm. Chỉ một số ít người lập dị mới thay đổi suy nghĩ sau khi bị thuyết phục bởi một lập luận vượt trội. Phần lớn quần chúng, bao gồm cả đại đa số

Machine Translated by Google

"Giới trí thức" ngày nay chỉ thay đổi suy nghĩ để TUÂN THỦ. Nói cách khác, tâm trí của đại đa số LUÔN phục tùng ý kiến mạnh mẽ nhất – ý kiến mang lại phần thưởng và tránh được hình phạt.

Phe cánh hữu xem xét lại lý lẽ, lập luận và sự thật của mình và thấy chúng đúng đắn và tốt đẹp – dù chúng có thể đúng hay sai. Sau đó, họ trở nên phẫn nộ vì những kẻ lười biếng hàng xóm không thể nhìn thấy và trân trọng sự đúng đắn này, và rất có thể sẽ đuổi họ ra khỏi nhà vì đã rao giảng "lòng căm thù". Nhưng đó chỉ là hiện thực. Những kẻ lười biếng sẽ giữ bất kỳ quan điểm nào dường như thể hiện sức mạnh và Ý CHÍ QUYỀN LỰC mạnh mẽ nhất. Họ hoàn toàn, một cách vô vọng, tiếp cận lý trí theo kiểu nữ tính và luôn luôn, LUÔN LUÔN coi trọng sức mạnh hơn "sự đúng đắn".

Khi họ nói "không" với chữ Vạn và Chủ nghĩa Quốc xã của chúng ta, họ chỉ là những người phụ nữ vĩnh cửu nói "không" nhưng có ý là, "Nếu bạn chấp nhận lời từ chối của tôi, thì bạn là một kẻ yếu đuối và không có quyền được tôi ưu ái. Hãy xem bạn có đủ bản lĩnh và sức mạnh để LÀM CHO tôi nói đồng ý hay không!"

Giờ đây, họ căm ghét chúng ta vì chúng ta yếu đuối và bất lực. Mọi lý lẽ trên đời sẽ không bao giờ khiến họ yêu mến chúng ta hay những ý tưởng của chúng ta dưới BẤT KỲ hình thức nào, dù chúng ta có cố gắng tô vẽ chúng thế nào, cho đến khi chúng ta KHIẾN HỌ TÔN TRỌNG VÀ NGỢI KÍCH Ý CHÍ, bản lĩnh, sức mạnh của chúng ta! Dù ngu ngốc đến đâu, bản năng đánh hơi sức mạnh và vũ lực của chúng vẫn còn trong sáng, và nỗ lực GHÉT LỘ những ý tưởng Quốc Xã dưới vỏ bọc "các liên minh yêu nước" và các nhóm an toàn, dễ chịu khác hoàn toàn đáng lên án chúng, coi chúng là hành động hèn nhát và lén lút.

ĐỊA NGỤC với những cách tiếp cận lén lút, an toàn! Chúng khiến chúng ta bị bức hại không kém gì cách tiếp cận trực tiếp, công khai, và chúng luôn đẩy chúng ta vào thất bại thảm hại, lén lút. Nếu chúng ta muốn là những người da trắng cuối cùng chinh phục thế giới; nếu cuối cùng chúng ta bị một bầy chuột áp đảo, thì ít nhất hãy để chúng ta đối mặt với cái chết của giống nòi mình như tổ tiên chúng ta đã đối mặt với cái chết - như CON NGƯỜI.

Chúng ta đừng bò xuống giữa bầy chuột để cầu xin lòng thương xót hoặc cố gắng vượt mặt chúng và giả vờ mình là chuột!

Hãy để chúng ta đứng trên giàn giáo của lịch sử - nếu chúng ta phải treo cổ - như

Machine Translated by Google

Những vị tử đạo Nuremberg, cao lớn và kiêu hãnh! Cuộc sống có ngọt ngào đến thế, sự an ủi có quý giá đến thế, và công việc trong phòng đếm Do Thái có thiêng liêng đến thế, đến nỗi chúng ta SỢ nắm lấy bàn tay hùng mạnh của ADOLF HITLER đang vươn xuống từ quá khứ huy hoàng của chúng ta? Một lần nữa, ĐỊA NGỤC với việc lén lút và an toàn!

Lén lút và xảo quyệt là một phần bản chất của người Do Thái. Thiên tài của dân tộc chúng ta luôn là sức mạnh hân hoan, sự mạnh mẽ, thẳng thắn, lòng dũng cảm nam tính và chủ nghĩa anh hùng rực lửa. Khi người Do Thái, với chủ nghĩa khủng bố kinh tế, nhà tù, những kẻ bắt nạt và đao phủ, dọa nạt người da trắng bỏ dùi cui và xúi giục họ cố gắng vượt qua sự chuyên chế của người Do Thái, thì người Do Thái đã hoàn toàn làm cho người da trắng từng mạnh mẽ trở nên yếu đuối, và đẩy họ vào sự ô nhục và thất bại. Người da trắng KHÔNG BAO GIỜ có thể chiến thắng bằng cách lén lút!

Vào buổi bình minh của nền văn minh Bắc Âu, những chủng tộc thấp kém hơn thường co rúm trong những túp lều thô sơ và cầu nguyện: "Lạy Chúa, xin cứu chúng con khỏi cơn thịnh nộ của bọn người phương Bắc!" Chính kiểu người ĐÓ đã xây dựng nên nền văn minh phương Tây. Nếu nền văn minh giờ đây cần được cứu khỏi lũ Do Thái thoái hóa, lũ đồng lõa ăn thịt người và những người bạn tự do đồi trụy không thể tả xiết, thì chính kiểu người ĐÓ sẽ cứu nó, KHÔNG BAO GIỜ lén lút!

Hỡi người da trắng! Dòng máu sắt của tổ tiên vĩ đại của ngươi đang chảy trong huyết quản ngươi! Hình ảnh ADOLF HITLER cao lớn đang dang rộng bàn tay khổng lồ để nâng ngươi lên đến SỨC MẠNH chinh phục thế giới! Ngươi đã đủ hèn nhát trước bọn lùn rồi! Giờ thì ĐỨNG LÊN! Thách thức lũ chuột và sâu bọ dưới chân ngươi! Hãy để chúng cảm nhận được mũi và gót giày của ngươi! Diệt sạch chúng đi!

Ngươi đã ngủ quên. Khi ngươi đứng lên và đứng lên, và quần chúng một lần nữa thấy được hình ảnh của một người đàn ông MẠNH MẼ, họ sẽ yêu mến ngươi như họ vẫn tưởng. Với ngọn lửa của Chủ nghĩa Quốc xã, do Adolf Hitler thổi bùng, bùng cháy trong lồng ngực, ngươi bất khả chiến bại! IN HOC SIGNO VINCES! Dưới dấu hiệu của chữ Vạn, BẠN sẽ chiến thắng!

Hãy chung tay với những anh hùng ở Mỹ, Anh, Iceland, Đan Mạch và các quốc gia da trắng khác đã giương cao lá cờ Swastika thiêng liêng và bảo vệ nó bằng máu của họ. Nó đã trỗi dậy từ

Machine Translated by Google

Tro tàn của Berlin, và nó sẽ không bao giờ bị phá hủy nữa. Hãy đứng cùng chúng tôi trước bàn thờ của Adolf Hitler và chủng tộc Da trắng chinh phục thế giới, và nguyện hiến dâng cuộc đời mình như chúng tôi đã làm, để mang lại trật tự và công lý cho nền văn minh phương Tây, Da trắng một lần nữa cho thế giới.

Chúng ta hãy dạy cho bọn phản bội, chuột và người lùn một lần nữa biết co rúm lại vì sợ hãi trong túp lều của chúng và cầu nguyện, "Lạy Chúa, hãy cứu chúng con khỏi SỰ CƠN THỊNH NỘ CỦA NHỮNG NGƯỜI PHƯƠNG BẮC!"

Machine Translated by Google

cho chương VIII của quân đoàn tôi dân chủ chống lại quốc gia

corneliu zelea codreanu

Machine Translated by Google

trong quốc hội

Kết quả của cuộc bầu cử này là tôi đã vào Quốc hội; tôi là người duy nhất Giữa một thế giới thù địch. Tôi thiếu kinh nghiệm sống trong đời sống nghị viện này và tài hùng biện dân chủ, vốn đầy rẫy những câu chữ sáo rỗng nhưng khoa trương, bóng bẩy, những cử chỉ được soi xét kỹ lưỡng và vô số sự xấc xược. Những phẩm chất giúp người ta thành công, vươn lên, Chúa đã không ban tặng cho tôi - có lẽ để ngăn tôi khỏi bị cám dỗ leo lên nấc thang chính trị.

Suốt thời gian ở Quốc hội, tôi chưa bao giờ vi phạm luật lệ về phép lịch sự và tôn trọng những người lớn tuổi hơn mình, dù họ có là kẻ thù lớn nhất của tôi. Tôi chưa từng chế giễu, chửi rủa, cười nhạo,
hoặc xúc phạm ai, điều đó có nghĩa là tôi không thể trở thành một phần của cuộc sống đó. Tôi vẫn cô lập, không chỉ vì tôi chống đối người khác, mà còn hoàn toàn tách biệt khỏi cuộc sống đó.
Một buổi tối nọ, khá muộn, khi các cuộc thảo luận gần kết thúc và các băng ghế gần như trống rỗng, tôi được phép phát biểu. Tôi cố gắng chứng minh rằng đất nước chúng tôi đã bị người Do Thái xâm lược; rằng nơi nào cuộc xâm lược diễn ra dữ dội nhất, thì nỗi thống khổ của con người là điều đáng sợ nhất: trong Mammuresi, sự khởi đầu của sự hiện diện của người Do Thái trên đất nước chúng tôi báo trước cái chết của người Romania; rằng khi số lượng người Do Thái tăng lên, chúng tôi sẽ chết; rằng cuối cùng, các nhà lãnh đạo của quốc gia Romania, những con người của thế kỷ dân chủ và của các đảng phái chính trị, đã phản bội nhân dân trong cuộc chiến này bằng cách đặt bản thân họ phục vụ cho nền tài chính quốc gia hoặc quốc tế lớn.

Tôi đã chỉ ra rằng trong danh mục đầu tư của Ngân hàng Marmorosch Blank, cái tổ chức âm mưu và tham nhũng Do Thái đó, có rất nhiều chính trị gia mà ngân hàng này đã "cho vay" tiền; Ông Brandsch,
Thứ trưởng Ngoại giao 1 1 1.000 lei; Banca Taraneasca của Mr.
Davilia, 4.677.000 lei; ông luian 407.000 lei; Ông Madgearu 401.000 lei; ông Filipescu 1.265.000 lei; Ông Raducanu 3.450.000 lei; Ngân hàng Raducanu 10.000.000 lei; Ông Pangal (người đứng đầu Hội Tam điểm Nghi lễ Scotland ở Romania) 3.800.000 lei; Ông
Titulescu 19.000.000 lei—tất cả đều là những nhà lãnh đạo trong công chúng Romania

Machine Translated by Google

cuộc sống. 'Ngoài những điều này ra, còn có những điều khác nữa, rất nhiều, nhưng tôi không thể nào liệt kê hết được. Có người ngắt lời tôi và nói:

"Đây là tiền vay, phải trả."

Tôi trả lời: "Tôi không biết số tiền này có được trả lại hay không. Nhưng tôi nói với bạn một điều: khi ai đó vay tiền từ một nguồn tài chính như vậy, anh ta có nghĩa vụ khi đến hạn.
quyền lực, để thỏa mãn nó, hoặc thậm chí nếu anh ta không nắm quyền, để hỗ trợ nó, nhưng trong mọi trường hợp, không phơi bày nó khi nó cần phải được phơi bày."

Sau đó, tôi đọc một danh sách, trong đó tôi chỉ ra, loại trừ mọi khả năng phủ nhận, rằng kể từ sau chiến tranh, nhà nước Romania đã bị lừa đảo khoảng 50 tỷ lei dưới chế độ dân chủ, hình thức chính quyền được tôn vinh và hoàn hảo nhất của "nhân dân do nhân dân"! Giới lãnh đạo của "nền dân chủ" với ý tưởng cơ bản là "kiểm soát" vĩnh viễn nhân dân, trong khi nhân dân, người kiểm soát vĩ đại, đã bị cướp mất số tiền khổng lồ 50 tỷ lei trong suốt 15 năm cầm quyền. Sau đó, tôi đưa ra một số nhận xét phê phán về nền dân chủ.

Cuối cùng tôi đưa ra bảy yêu cầu:

1. Chúng tôi yêu cầu áp dụng án tử hình đối với những kẻ gian lận, thao túng công quỹ. Đúng lúc này, ông Ispir, giáo sư Khoa Thần học, ngắt lời tôi: "Thưa ông Codreanu, ông tự nhận mình là một Kitô hữu, một người truyền bá lý tưởng Kitô giáo. Tôi xin nhắc lại rằng ý tưởng ông vừa nêu ra là phản Kitô giáo." Tôi đáp: "Thưa giáo sư, khi phải lựa chọn giữa cái chết của đất nước tôi và cái chết của kẻ trộm, tôi thà chọn cái chết của kẻ trộm, và tôi nghĩ mình sẽ là một Kitô hữu tốt hơn nếu tôi không cho phép kẻ trộm phá hoại và hủy hoại đất nước tôi."

2. Chúng tôi yêu cầu điều tra và tịch thu tài sản
của những người đã làm đất nước nghèo nàn của chúng ta đổ máu.

3. Chúng tôi yêu cầu tất cả các chính trị gia có thể bị chứng minh là có tội đã làm việc chống lại lợi ích của đất nước chúng tôi bằng cách ủng hộ những suy đoán cá nhân mờ ám hoặc bằng bất kỳ cách nào khác, phải bị đưa ra xét xử. công lý.

4. Chúng tôi yêu cầu rằng trong tương lai, các chính trị gia sẽ bị cấm tham gia các hội đồng quản trị của các ngân hàng và tổ chức tài chính khác nhau

Machine Translated by Google

doanh nghiệp.

5. Chúng tôi yêu cầu trục xuất đám người bóc lột tàn nhẫn đã đến đây để hút cạn của cải từ đất đai của chúng tôi và bóc lột công sức của chúng tôi.

6. Chúng tôi yêu cầu lãnh thổ Romania phải được tuyên bố là tài sản bất khả xâm phạm và không thể hủy hoại của Dân tộc Romania.

7. Chúng tôi yêu cầu tất cả các tác nhân vận động phải được cử đi làm việc và thành lập một bộ chỉ huy duy nhất, có thể truyền cảm hứng cho toàn thể nhân dân Romania đồng lòng nhất trí.

Đây là những nỗ lực đầu tiên nhằm công khai xây dựng một số biện pháp chính trị mà tôi cho là cấp bách nhất. Chúng không phải là kết quả của một quá trình suy nghĩ dài dòng hay tìm kiếm ý thức hệ, mà là kết quả của những suy ngẫm nhất thời về những gì người dân Romania cần lúc bấy giờ, không chút trì hoãn.

Sáu tháng sau, một số phong trào khá phổ biến xuất hiện với chương trình gồm ba điểm khởi đầu sau:

1. Án tử hình,

2. Việc điều tra sự giàu có và

3. Ngăn chặn các chính trị gia tham gia vào các hội đồng hành chính – điều này có nghĩa là những người khác cũng thấy rằng họ cần thiết.

Một số quan sát về dân chủ

Trong những trang tiếp theo, tôi muốn trình bày một số kết luận từ kinh nghiệm hàng ngày của tôi theo cách mà bất kỳ thanh niên nào trong đoàn quân hay công nhân đều có thể hiểu được. Chúng ta đang sống trong Quần áo, các hình thức dân chủ. Tôi tự hỏi liệu chúng có tốt không? Chúng ta vẫn chưa biết. Nhưng có một điều chúng ta thấy rõ: chúng ta biết chính xác rằng một bộ phận các quốc gia châu Âu lớn mạnh và văn minh hơn đã bị loại bỏ

Machine Translated by Google

Những bộ quần áo này và mặc những bộ mới. Họ có cởi bỏ chúng vì chúng tốt không? Các quốc gia khác cũng nỗ lực cởi bỏ và thay đổi chúng. Tại sao? Có thể là tất cả các quốc gia
Phát điên rồi sao? Chỉ có các chính trị gia Romania mới là những người thông thái nhất thế giới sao? Tôi không thể tin nổi điều đó.
Chắc chắn, những người thay đổi chúng hoặc muốn thay đổi chúng đều có lý do riêng của họ.

Nhưng tại sao chúng ta phải bận tâm đến lý do của người khác? Tốt hơn hết là chúng ta nên quan tâm đến những lý do khiến người Romania chúng ta phải cởi bỏ lớp áo dân chủ này.

Nếu chúng ta không có lý do gì để loại bỏ chúng, nếu chúng phù hợp với chúng ta, thì chúng ta nên giữ chúng lại, ngay cả khi toàn bộ châu Âu phải loại bỏ chúng. Tuy nhiên, chúng cũng không tốt cho chúng ta, bởi vì:

1. Nền dân chủ phá vỡ sự thống nhất của nhân dân Romania, chia rẽ thành các đảng phái, khuấy động nó, và do đó, chia rẽ, đẩy nó vào thế đối đầu với khối thống nhất của thế lực Do Thái trong thời khắc khó khăn của lịch sử. Chỉ riêng lập luận này đã quá nghiêm trọng đối với sự tồn tại của chúng ta đến nỗi nó đủ là lý do để chúng ta đánh đổi nền dân chủ này lấy bất cứ điều gì có thể đảm bảo sự thống nhất của chúng ta: đó là sự sống của chúng ta; bởi vì sự chia rẽ của chúng ta đồng nghĩa với cái chết.

2. Nền dân chủ biến hàng triệu người Do Thái thành công dân Romania, bằng cách biến họ thành người Romania bình đẳng và trao cho họ quyền bình đẳng trong nhà nước. Bình đẳng ư? Trên cơ sở nào? Chúng tôi đã sống ở đây hàng ngàn năm; với cày ruộng và vũ khí; với sức lao động và xương máu của mình. Tại sao chúng tôi lại phải bình đẳng với những người chỉ mới sống ở đây chưa đầy 100, 10, hay 5 năm? Hãy nhìn vào
Trong quá khứ, chính chúng ta đã tạo ra nhà nước này. Nhìn về tương lai, chính chúng ta, những người Romania, nắm giữ toàn bộ trách nhiệm lịch sử cho sự tồn tại của Đại Romania; họ chẳng có trách nhiệm gì cả. Làm sao người Do Thái có thể... Phải chịu trách nhiệm trước lịch sử về sự biến mất của Nhà nước Romania? Tóm lại: họ không có sự bình đẳng trong lao động, hy sinh và chiến đấu để tạo nên nhà nước, cũng không có sự bình đẳng về
Trách nhiệm cho tương lai của chính mình. Bình đẳng? Theo một câu châm ngôn cổ xưa, bình đẳng có nghĩa là đối xử không bình đẳng với những thứ không bình đẳng. Người Do Thái dựa trên cơ sở nào để đòi hỏi sự đối xử bình đẳng, quyền chính trị? ngang bằng với người Rumani?

Machine Translated by Google

3. Nền dân chủ không có khả năng duy trì sự liên tục trong nỗ lực. Bị chia rẽ thành các đảng cầm quyền trong một, hai hoặc ba năm, nó không có khả năng Việc hình thành và thực hiện một kế hoạch dài hạn. Một bên phá hủy kế hoạch và nỗ lực của bên kia. Những gì được người này hình thành và xây dựng hôm nay lại bị người khác phá hủy tiếp theo. Ở một đất nước đang cần xây dựng, mà thời khắc lịch sử của nó chính là thời khắc xây dựng đó, thì nhược điểm này của nền dân chủ lại là một mối đe dọa. Giống như trên một trang trại, chủ sở hữu sẽ thay đổi hàng năm, mỗi người đến với những kế hoạch khác nhau, xóa bỏ những gì người tiền nhiệm đã làm, công việc của họ chỉ để bị người chủ kế nhiệm tiếp theo xóa bỏ.
Ngày mai.

4. Nền dân chủ khiến chính trị gia không thể thực hiện nghĩa vụ của mình đối với đất nước. Một chính trị gia có thiện chí cao nhất, trong một nền dân chủ, trở thành nô lệ của những người ủng hộ mình; hoặc là ông ta thỏa mãn những nhu cầu của họ. Những ham muốn cá nhân, nếu không chúng sẽ hủy hoại sự ủng hộ của ông ta. Chính trị gia sống dưới sự chuyên chế và mối đe dọa thường trực của các đại diện bầu cử. Ông ta bị đặt vào tình thế phải lựa chọn hoặc từ bỏ công sức cả đời, hoặc làm hài lòng những người ủng hộ. Và rồi chính trị gia thỏa mãn ham muốn của họ; không phải bằng tiền túi của mình, mà bằng tiền túi của đất nước. Ông ta tạo ra việc làm, chức vụ, nhiệm vụ, ủy ban, công việc nhàn hạ, tất cả đều làm tăng gánh nặng cho ngân sách quốc gia, khiến gánh nặng ngày càng đè nặng lên những tấm lưng ngày càng cong oằn của người dân.

5. Nền dân chủ không có khả năng thực thi quyền lực. Nó thiếu sức mạnh trừng phạt. Một đảng, vì sợ mất người ủng hộ, không áp dụng bất kỳ biện pháp trừng phạt nào đối với những người sống nhờ vào các giao dịch kinh doanh tai tiếng lên đến hàng triệu đô la, thông qua trộm cắp hoặc tham ô; cũng không áp dụng bất kỳ biện pháp trừng phạt nào đối với các đối thủ chính trị vì sợ họ vạch trần những giao dịch mờ ám và sai trái của chính đảng mình.

6. Nền dân chủ phục vụ cho nền tài chính lớn. Do hệ thống tốn kém và sự cạnh tranh giữa các nhóm khác nhau, nền dân chủ cần rất nhiều tiền. Như một hệ quả tự nhiên, nó
trở thành nô lệ của nền tài chính quốc tế Do Thái vĩ đại, thứ tài chính này khuất phục họ bằng sự bao cấp. Theo cách này, số phận của một dân tộc được trao vào tay một đẳng cấp ngân hàng.

Machine Translated by Google

BẦU CỬ, LỰA CHỌN, DI TRUYỀN

Một dân tộc không được lãnh đạo theo ý chí của mình: công thức dân chủ; cũng không theo ý chí của một cá nhân: công thức độc tài.

Nhưng theo luật pháp. Ở đây tôi không nói đến luật pháp do con người đặt ra. Có những chuẩn mực, quy luật tự nhiên của sự sống; và có những chuẩn mực, quy luật tự nhiên của cái chết. Quy luật của sự sống và quy luật của cái chết. Một quốc gia hướng đến sự sống hay cái chết tùy thuộc vào việc họ tôn trọng một trong hai quy luật này.

Vẫn còn một câu hỏi cần được trả lời: Ai, trong một quốc gia, có thể hiểu hoặc biết một cách trực giác những chuẩn mực này? Người dân? Đám đông? Nếu đúng như vậy, tôi tin rằng có quá nhiều thứ đang diễn ra.

Điều này là không thể chấp nhận được. Nhiều người không hiểu những luật lệ đơn giản hơn nhiều. Phải giải thích cho họ bằng cách nhấn mạnh nhiều lần mới hiểu được – thậm chí bằng hình phạt nếu cần.

Sau đây là một số ví dụ về luật lệ vô cùng cần thiết cho cuộc sống của người dân mà nhiều người chỉ hiểu được một cách khó khăn: trong trường hợp mắc bệnh truyền nhiễm, người bệnh phải được
bị cô lập và cần phải khử trùng toàn bộ; ánh sáng mặt trời phải chiếu vào nhà, do đó một ngôi nhà nên có cửa sổ lớn; nếu gia súc được cho ăn và chăm sóc tốt hơn, chúng sẽ mang lại nhiều sản phẩm hơn cho con người
dinh dưỡng, v.v. Nếu đám đông không hiểu hoặc chỉ hiểu một cách khó khăn một số quy luật cần thiết trực tiếp cho cuộc sống của họ, thì làm sao ai đó có thể tưởng tượng rằng nó trong một
nền dân chủ phải được lãnh đạo thông qua chính nó để có thể hiểu được những quy luật tự nhiên khó khăn nhất; hoặc là nó sẽ trực giác biết được những chuẩn mực tinh tế và khó nhận biết nhất của sự lãnh đạo của con người, những chuẩn mực mà dự án vượt ra ngoài chính nó, cuộc sống của nó, những nhu cầu thiết yếu của cuộc sống, hay không áp dụng trực tiếp cho nó mà cho một thực thể cao cấp hơn, quốc gia?

Để làm bánh mì, giày dép, cày ruộng, làm nông, chạy xe điện, người ta phải chuyên môn hóa, không cần phải chuyên môn hóa khi

Machine Translated by Google

Nói đến vai trò lãnh đạo khó khăn nhất, lãnh đạo một quốc gia? Chẳng phải người ta cần phải có những phẩm chất nhất định sao?

Kết luận: một dân tộc không có khả năng tự quản. Nó phải được cai trị bởi giới tinh hoa của mình. Cụ thể là, thông qua nhóm người sinh ra trong lòng dân tộc, những người sở hữu những năng khiếu và phẩm chất nhất định.
Đặc sản. Cũng như loài ong nuôi dưỡng "nữ hoàng", một dân tộc phải nuôi dưỡng giới tinh hoa của mình. Tương tự như vậy, quần chúng, trong những nhu cầu của mình, kêu gọi giới tinh hoa, những người thông thái của nhà nước.

Ai chọn giới tinh hoa này - đám đông quần chúng? Người ta có thể tìm thấy những người ủng hộ bất kỳ "ý tưởng" nào, hoặc phiếu bầu cho bất kỳ ai ứng cử vào chức vụ công. Nhưng điều này không phụ thuộc vào sự hiểu biết của người dân về những "ý tưởng", "luật lệ" hay "ứng cử viên" đó, mà phụ thuộc vào một điều hoàn toàn khác: vào sự khéo léo của cá nhân trong việc giành được thiện chí của đám đông. Không có gì thất thường và bất ổn hơn trong

Ý kiến của đám đông hơn là ý kiến của quần chúng. Từ sau chiến tranh, đám đông này, lần lượt, theo chủ nghĩa Averescan, Tự do, Dân tộc, Nông dân, Iorgan, v.v., chào đón từng người, chỉ để khạc nhổ vào họ một năm sau, do đó nhận ra sai lầm, sự mất phương hướng và bất lực của chính mình. Tiêu chí lựa chọn của họ là: "Hãy thử một số người khác." Vì vậy, việc lựa chọn được thực hiện không dựa trên phán đoán và kiến thức, mà là một cách tùy tiện và tin tưởng vào may rủi.

Đây là hai ý tưởng trái ngược nhau, một ý tưởng chứa đựng chân lý, một ý tưởng chứa đựng dối trá. Sự thật - mà chỉ có thể có một - được tìm kiếm. Câu hỏi được đưa ra để bỏ phiếu. Một ý tưởng nhận được 10.000 phiếu bầu, ý tưởng kia nhận được 10.050 phiếu bầu. Liệu có thể có 50 phiếu bầu nhiều hơn hoặc ít hơn có thể quyết định hoặc phủ nhận sự thật không? Sự thật không phụ thuộc vào đa số hay thiểu số; nó có luật riêng của nó
và nó thành công, như đã thấy, trước mọi phe đa số, mặc dù họ rất áp đảo.

Việc tìm kiếm chân lý không thể giao phó cho số đông, giống như trong hình học, định lý Pythagoras không thể được đưa ra để đám đông bỏ phiếu nhằm xác định hoặc phủ nhận tính hợp lệ của nó; hoặc giống như một nhà hóa học
việc sản xuất amoniac không cần phải có sự tham gia của nhiều người để bỏ phiếu quyết định lượng nitơ và hydro; hoặc như một nhà nông học, người đã nghiên cứu nông nghiệp và các quy luật của nó trong nhiều năm, không cần phải nhờ đến
nhiều người đang cố gắng thuyết phục bản thân về tính hợp lệ của mình bằng lá phiếu của họ.

Người dân có thể lựa chọn được những người ưu tú của mình không? Vậy tại sao binh lính lại không?

Machine Translated by Google

Chọn ra vị tướng giỏi nhất? Để lựa chọn, ban giám khảo tập thể này phải biết rất rõ:

a) Các quy luật về chiến lược, chiến thuật, tổ chức, v.v. và

b) Mức độ cá nhân có năng khiếu và hiểu biết phù hợp với những quy luật này.

Không ai có thể lựa chọn sáng suốt nếu không có kiến thức này. Nếu quần chúng muốn chọn ra những người ưu tú của mình, họ nhất thiết phải biết các quy luật lãnh đạo của cơ quan quốc gia và mức độ phù hợp về trình độ và kiến thức của các ứng cử viên cho vị trí lãnh đạo này với các quy luật đó. Tuy nhiên, quần chúng không thể biết cả những quy luật này lẫn các ứng cử viên. Đó là lý do tại sao chúng tôi tin rằng giới tinh hoa lãnh đạo của một
Đất nước không thể được lựa chọn bởi số đông. Cố gắng chọn ra nhóm tinh hoa này cũng giống như việc quyết định bằng đa số phiếu xem ai sẽ là nhà thơ, nhà văn, thợ máy, phi công hay vận động viên của một quốc gia.

Do đó, nền dân chủ, dựa trên nguyên tắc bầu cử, tự mình lựa chọn giới tinh hoa, đã phạm phải một sai lầm căn bản, từ đó dẫn đến toàn bộ tình trạng bất ổn, hỗn loạn và khốn cùng ở các làng quê của chúng ta. Ở đây, chúng ta đề cập đến một điểm then chốt; bởi vì chính từ sai lầm về quan niệm dân chủ này mà chúng ta có thể nói rằng tất cả những sai lầm khác đều bắt nguồn.

Khi quần chúng được kêu gọi lựa chọn nhóm tinh hoa của mình, họ không những không có khả năng khám phá và lựa chọn một người mà còn chọn ra những người tồi tệ nhất trong một quốc gia, ngoại trừ một số ít trường hợp.

Nền dân chủ không chỉ loại bỏ giới tinh hoa quốc gia, mà còn thay thế họ bằng những kẻ tồi tệ nhất trong một quốc gia. Nền dân chủ bầu ra những người hoàn toàn thiếu lương tâm, không có đạo đức; những kẻ sẽ trả giá.
Tốt hơn, tức là những kẻ có khả năng tham nhũng cao hơn; những pháp sư, lang băm, mị dân, những kẻ sẽ thành công trong lĩnh vực của mình trong chiến dịch tranh cử. Nhiều người tốt sẽ có thể len lỏi vào giữa bọn họ, thậm chí cả những chính trị gia có thiện chí. Nhưng họ sẽ chỉ là nô lệ của những kẻ trước.

Giới tinh hoa thực sự của một quốc gia sẽ bị đánh bại, bị loại bỏ, vì họ từ chối cạnh tranh trên cơ sở đó; họ sẽ rút lui và ẩn náu. Do đó, hậu quả tai hại cho nhà nước. Khi một quốc gia
được lãnh đạo bởi cái gọi là "giới tinh hoa" bao gồm những người tồi tệ nhất, tham nhũng nhất, không lành mạnh nhất, thì liệu có được phép một người hỏi tại sao

Machine Translated by Google

Nhà nước đang đi đến bờ vực phá sản?

Đây chính là nguyên nhân của mọi tệ nạn khác... sự vô đạo đức, tham nhũng và dục vọng khắp cả nước; trộm cắp và cướp bóc tài sản quốc gia; bóc lột nhân dân một cách đẫm máu; nghèo đói và khốn cùng trong chính quyền; thiếu ý thức trách nhiệm trong mọi công việc; rối loạn và mất tổ chức trong nước; sự xâm lược từ khắp mọi nơi của người nước ngoài có tiền, chẳng hạn như đến mua các cửa hàng phá sản với hàng hóa được bán với giá rẻ mạt. Đất nước bị đem ra đấu giá.

"Ai trả lương cao hơn?" Cuối cùng thì đây chính là hướng đi mà nền dân chủ sẽ đưa chúng ta đến.

Ở Romania, đặc biệt là kể từ sau chiến tranh, nền dân chủ đã tạo ra cho chúng tôi, thông qua hệ thống bầu cử này, một "giới tinh hoa dân tộc" gồm những người Do Thái gốc La Mã, không dựa trên lòng dũng cảm, cũng không dựa trên tình yêu đất nước, cũng không dựa trên hy sinh, nhưng trên sự phản bội đất nước, thỏa mãn lợi ích cá nhân, hối lộ, buôn bán ảnh hưởng, làm giàu thông qua bóc lột và tham ô, trộm cắp, hèn nhát và âm mưu hạ bệ bất kỳ kẻ thù nào.

"Giới tinh hoa dân tộc" này, nếu tiếp tục lãnh đạo đất nước, sẽ dẫn đến sự hủy diệt nhà nước Romania. Do đó, xét cho cùng, vấn đề mà người dân Romania ngày nay đang phải đối mặt, mà tất cả những người khác đều phụ thuộc vào, là việc thay thế giới tinh hoa giả tạo này bằng một thế hệ tinh hoa dân tộc thực sự dựa trên đức hạnh, tình yêu và sự hy sinh cho đất nước, công lý và tình yêu thương nhân dân, sự trung thực, lao động, trật tự, kỷ luật, trung thực và danh dự.

Ai sẽ thực hiện sự thay thế này? Ai sẽ đặt giới tinh hoa thực sự này vào vị trí lãnh đạo? Tôi trả lời: bất kỳ ai trừ đám đông. Tôi chấp nhận bất kỳ hệ thống nào ngoại trừ "dân chủ", thứ mà tôi thấy đang giết chết người dân Romania.

Giới tinh hoa mới của Romania, cũng như bất kỳ giới tinh hoa nào khác trên thế giới, phải dựa trên nguyên tắc chọn lọc xã hội. Nói cách khác, đó là một nhóm người được ban cho những phẩm chất nhất định mà họ
Sau đó, được bồi dưỡng, được tuyển chọn tự nhiên từ cơ thể dân tộc, tức là từ khối đông đảo nông dân và công nhân khỏe mạnh, gắn bó lâu dài với đất đai và đất nước. Nhóm người này trở thành tinh hoa dân tộc, được giao nhiệm vụ lãnh đạo dân tộc.

Machine Translated by Google

Khi nào có thể tham khảo ý kiến của quần chúng, và khi nào phải tham khảo ý kiến đó? Quần chúng cần được tham khảo ý kiến trước những quyết định quan trọng ảnh hưởng đến tương lai của mình, để họ có thể nói lên tiếng nói của mình về việc có thể hay không thể, về việc đã chuẩn bị tinh thần hay chưa để đi theo một con đường nhất định. Quần chúng cần được tham khảo ý kiến về những vấn đề liên quan đến vận mệnh của mình. Đây chính là ý nghĩa của việc tham khảo ý kiến của quần chúng; nó không có nghĩa là việc bầu ra một người lãnh đạo. giới tinh hoa do nhân dân bầu ra.

Nhưng tôi xin nhắc lại câu hỏi của mình: "Ai chỉ định vị trí của mọi người trong giới tinh hoa và ai đánh giá mọi người? Ai thiết lập việc lựa chọn và phong chức cho các thành viên của giới tinh hoa mới?" Tôi trả lời: "Giới tinh hoa trước đây."

Người sau không chọn lựa hay nêu tên, mà phong chức cho mỗi người vào đúng vị trí mà họ đã tự nâng mình lên nhờ năng lực và phẩm giá đạo đức. Việc phong chức được thực hiện bởi thủ lĩnh tinh hoa sau khi tham khảo ý kiến.
với giới tinh hoa của mình. Do đó, một giới tinh hoa quốc gia phải đảm bảo rằng họ để lại một giới tinh hoa kế thừa thay thế mình, một giới tinh hoa không dựa trên nguyên tắc di truyền mà chỉ dựa trên nguyên tắc chọn lọc xã hội được áp dụng một cách nghiêm ngặt nhất. Nguyên tắc di truyền tự nó không đủ. Theo nguyên tắc chọn lọc xã hội, được liên tục làm mới bởi các yếu tố từ sâu thẳm quốc gia,

Một tầng lớp tinh hoa luôn luôn duy trì sự năng động. Sai lầm lịch sử chủ yếu là ở chỗ, khi một tầng lớp tinh hoa được tạo ra dựa trên

Nguyên tắc chọn lọc, ngày hôm sau nó đã vứt bỏ chính nguyên tắc đã khai sinh ra nó, thay thế bằng nguyên tắc di truyền, do đó thánh hóa hệ thống đặc quyền bất công và bị lên án thông qua việc sinh ra. Chính để phản đối sai lầm này; để loại bỏ một tầng lớp tinh hoa thoái hóa; và để xóa bỏ đặc quyền thông qua việc sinh ra, nền dân chủ đã ra đời. Việc từ bỏ nguyên tắc chọn lọc đã dẫn đến một tầng lớp tinh hoa giả tạo và thoái hóa, và đến lượt nó, dẫn đến sự biến dạng của nền dân chủ.

Nguyên lý chọn lọc loại bỏ cả nguyên lý tuyển chọn lẫn nguyên lý di truyền. Chúng triệt tiêu lẫn nhau. Có một sự xung đột giữa chúng; vì, hoặc có một nguyên lý chọn lọc
và trong trường hợp đó, ý kiến và phiếu bầu của đám đông không quan trọng, hoặc phiếu bầu của đám đông cho một số ứng cử viên nhất định và trong trường hợp đó, việc lựa chọn không còn hiệu lực nữa.

Machine Translated by Google

Tương tự như vậy, nếu nguyên tắc chọn lọc xã hội được áp dụng, di truyền không đóng vai trò gì. Hai nguyên tắc này không thể song hành trừ khi người thừa kế tuân thủ các quy luật chọn lọc.

Và nếu một quốc gia không có tầng lớp tinh hoa thực sự - một người đứng đầu để chỉ định người thứ hai? Tôi trả lời bằng một câu duy nhất chứa đựng một sự thật không thể chối cãi: trong trường hợp đó, tầng lớp tinh hoa thực sự được sinh ra từ một cuộc chiến với tầng lớp tinh hoa thoái hóa, tầng lớp tinh hoa giả tạo. Và điều đó, cũng dựa trên nguyên tắc chọn lọc.

Vì vậy, tóm lại, vai trò của giới tinh hoa là:

a) Lãnh đạo một quốc gia theo luật lệ sống của nhân dân.

b) Để lại một tầng lớp tinh hoa kế thừa không dựa trên nguyên tắc di truyền mà dựa trên nguyên tắc chọn lọc, bởi vì chỉ có tầng lớp tinh hoa mới biết được các quy luật của cuộc sống và có thể đánh giá được mức độ tuân thủ của mọi người.
năng khiếu và kiến thức về những quy luật này. Giống như một người làm vườn chăm sóc khu vườn của mình và đảm bảo rằng trước khi chết, ông ta có một người thừa kế, một người thay thế, vì chỉ có ông ta mới có thể nói ai trong số những người đó
làm việc với anh ta là cách tốt nhất để thay thế anh ta và tiếp tục công việc của anh ta.

Một tầng lớp tinh hoa phải được xây dựng trên nền tảng nào?

a) Sự trong sạch của tâm hồn.

b) Năng lực làm việc và sáng tạo.

c) Lòng dũng cảm.

d) Sống gian khổ và đấu tranh liên tục chống lại những khó khăn mà đất nước đang phải đối mặt,

e) Nghèo đói, tức là tự nguyện từ bỏ việc tích lũy tài sản.

f) Niềm tin vào Chúa.

g) Tình yêu.

Tôi đã được hỏi liệu hoạt động của chúng tôi cho đến nay có đi theo cùng đường lối với Giáo hội Cơ đốc hay không. Tôi trả lời: chúng tôi phân biệt rất rõ giữa đường lối chúng tôi theo đuổi và đường lối của
Giáo hội Cơ Đốc. Giáo hội ngự trị chúng ta từ trên cao. Giáo hội đạt đến sự hoàn hảo và cao cả. Chúng ta không thể hạ thấp cảnh giới này để giải thích hành động của mình.

Chúng ta, thông qua hành động của mình, thông qua tất cả các hành động và suy nghĩ của mình, hướng tới đường hướng này, nâng mình lên theo hướng đó cũng như sức nặng của tội lỗi xác thịt và sự sa ngã của chúng ta do tội tổ tông.

Machine Translated by Google

cho phép. Chúng ta vẫn phải chờ xem chúng ta có thể nâng cao bản thân mình đến mức nào theo hướng này thông qua những nỗ lực trần tục của mình.

Cá nhân, QUỐC GIA TẬP THỂ, QUỐC GIA

"Quyền con người" không chỉ bị giới hạn bởi quyền của những người khác mà còn bởi các quyền khác. Có ba thực thể riêng biệt:

1. Cá nhân.

2. Cộng đồng dân tộc hiện tại, tức là toàn thể tất cả các cá nhân trong cùng một dân tộc, sống trong một quốc gia tại một thời điểm nhất định.

3. Dân tộc, một thực thể lịch sử có tuổi thọ kéo dài qua nhiều thế kỷ, có nguồn gốc sâu xa trong sương mù của thời gian và có tương lai vô tận.

Một sai lầm lớn mới của nền dân chủ dựa trên "quyền con người" là chỉ thừa nhận và thể hiện sự quan tâm đến một trong ba thực thể này, cá nhân; bỏ qua thực thể thứ hai hoặc chế giễu thực thể đó, và
phủ nhận điều thứ ba.

Tất cả họ đều có quyền và nghĩa vụ của mình, quyền sống và nghĩa vụ không xâm phạm đến quyền sống của hai người kia.
Nền dân chủ chỉ quan tâm đến việc đảm bảo quyền lợi của cá nhân.
Đó là lý do tại sao trong nền dân chủ, chúng ta chứng kiến một sự đảo lộn ghê gớm. Cá nhân tin rằng mình có thể xâm phạm, với những quyền hạn vô hạn của mình, vào quyền lợi của toàn thể cộng đồng, mà anh ta nghĩ mình có thể chà đạp. và cướp bóc; do đó, trong nền dân chủ, người ta chứng kiến cảnh tượng đau thương này, tình trạng hỗn loạn trong đó cá nhân không nhận ra điều gì ngoài lợi ích cá nhân của mình.

Đến lượt mình, cộng đồng dân tộc lại thể hiện một xu hướng cố hữu là hy sinh tương lai – quyền lợi của quốc gia – cho lợi ích hiện tại. Đó là lý do tại sao chúng ta chứng kiến sự bóc lột tàn nhẫn và
sự xa lánh các khu rừng, mỏ, trữ lượng dầu mỏ của chúng ta, quên rằng có hàng trăm thế hệ người Romania, con cháu chúng ta sẽ đến sau chúng ta, những người cũng mong muốn được sống và tiếp tục cuộc sống của

Machine Translated by Google

quốc gia chúng ta. Sự biến động này, sự vi phạm mối quan hệ do nền dân chủ gây ra chính là sự hỗn loạn thực sự, phá vỡ trật tự tự nhiên và là một trong những nguyên nhân chính gây ra tình trạng bất ổn trong xã hội ngày nay.

Sự hòa hợp chỉ có thể được tái lập bằng cách khôi phục trật tự tự nhiên. Cá nhân phải phục tùng thực thể tối cao, tức cộng đồng dân tộc, và đến lượt mình, cộng đồng dân tộc lại phải phục tùng quốc gia. "Quyền con người" không còn vô hạn nữa, mà bị giới hạn bởi quyền của cộng đồng dân tộc, và đến lượt mình, quyền này lại bị giới hạn bởi quyền của quốc gia.

Cuối cùng, dường như trong một nền dân chủ, ít nhất cá nhân được hưởng rất nhiều quyền lợi đã sống một cuộc sống tuyệt vời. Nhưng trên thực tế, và đây chính là bi kịch tột cùng của nền dân chủ, cá nhân không có quyền gì cả, bởi vì quyền tự do hội họp, quyền tự do viết lách, quyền tự do lương tâm ở đất nước chúng ta đâu rồi? Cá nhân sống trong sợ hãi, trong tình trạng bị bao vây, kiểm duyệt; hàng ngàn người đang bị...
bị bắt, một số bị giết vì đức tin, như dưới thời những nhà lãnh đạo độc tài nhất. "Quyền của quần chúng có chủ quyền" quyết định số phận của họ ở đâu, khi các cuộc họp bị cấm và khi hàng ngàn người bị ngăn cản bỏ phiếu, bị ngược đãi, bị đe dọa tử vong, bị giết? Bạn sẽ nói: "Đúng vậy, nhưng những người này muốn thay đổi Hiến pháp, hạn chế quyền tự do của chúng ta, đưa lên ngôi một hình thức chính phủ khác!"

Tôi hỏi: "Liệu nền dân chủ có thể tuyên bố rằng người dân không được tự do quyết định vận mệnh của mình, thay đổi Hiến pháp, hình thức chính phủ theo ý muốn; sống với nhiều hay ít quyền tự do tùy theo lựa chọn của mình không?"

Đây là thảm kịch tột cùng.

Trên thực tế, con người không có quyền gì trong một nền dân chủ. Họ không đánh mất chúng vì lợi ích của cộng đồng quốc gia hay dân tộc, mà vì lợi ích của một tầng lớp chính trị gia - tài chính gồm các nhà băng và đại diện bầu cử. Cuối cùng, lợi ích cuối cùng dành cho cá nhân. Nền dân chủ Tam Điểm, thông qua một sự phản bội vô song, đã ngụy trang thành một tông đồ cho hòa bình trên trái đất này, đồng thời tuyên bố chiến tranh giữa con người và Chúa.

Hòa bình giữa con người và chiến tranh chống lại Chúa.

Sự phản bội bao gồm việc sử dụng lời của Đấng Cứu Thế "Hòa bình"

Machine Translated by Google

giữa loài người" để trở thành sứ đồ của "Hòa bình" trong khi lên án Ngài và vạch trần Ngài là kẻ thù của nhân loại. Hơn nữa, sự phản bội này còn bao gồm việc họ giả vờ muốn cứu mạng người khác trong khi thực tế họ lại dẫn họ đến cái chết; giả vờ cứu mạng họ khỏi chiến tranh, kết án họ - một cách quỷ quyệt - vào sự nguyền rủa đời đời.

Quốc gia

Khi chúng ta nói đến quốc gia Romania, chúng ta không chỉ muốn nói đến tất cả người Romania sống trên cùng một lãnh thổ, chia sẻ cùng một quá khứ và tương lai, cùng một trang phục, mà là tất cả người Romania, còn sống và đã chết, những người đã sống trên vùng đất này từ thuở sơ khai của lịch sử và sẽ cũng sẽ sống ở đây trong tương lai.

Quốc gia này bao gồm:

1. Tất cả người Rumani hiện đang sống.
2. Tất cả linh hồn người chết và mộ phần của tổ tiên chúng ta.

3. Tất cả những ai sẽ sinh ra là người Romania. Một dân tộc sẽ ý thức được chính mình khi đạt được ý thức về toàn thể này, chứ không chỉ ý thức về mục tiêu riêng của mình.

Quốc gia sở hữu:

1. Di sản vật chất, sinh học – máu thịt của cô ấy.
2. Di sản vật chất – đất đai và sự giàu có của đất nước.
3. Di sản tinh thần bao gồm:

a) Quan niệm của bà về Thượng Đế, thế giới và cuộc sống. Quan niệm này hình thành nên một phạm vi, một thuộc tính tâm linh. Ranh giới của phạm vi này được xác định bởi những chân trời mà sự sáng ngời của quan niệm bà hướng tới. đạt tới. Có một đất nước mang tinh thần dân tộc, một đất nước có tầm nhìn đạt được nhờ sự mặc khải hoặc bằng chính nỗ lực của mình.

b) Danh dự của bà tỏa sáng đến mức mà dân tộc này đã tuân thủ trong suốt lịch sử của mình theo các chuẩn mực bắt nguồn từ quan niệm của bà về Chúa, thế giới và cuộc sống.

c) Văn hóa của cô ấy, thành quả của sự tồn tại của cô ấy, kết quả của những nỗ lực của chính cô ấy trong lĩnh vực nghệ thuật và tư tưởng. Nền văn hóa này không mang tính quốc tế, nó là biểu hiện của thiên tài dân tộc, của dòng máu.

Machine Translated by Google

Văn hóa mang tính quốc tế đến mức độ ánh sáng của nó có thể vươn tới, nhưng lại có nguồn gốc quốc gia. Có người đã đưa ra một so sánh rất hay: cả bánh mì và lúa mì đều có thể là hàng tiêu dùng quốc tế, nhưng
chúng mang theo khắp nơi dấu ấn của vùng đất nơi chúng sinh trưởng.
Mỗi di sản trong ba di sản này đều có tầm quan trọng riêng. Một dân tộc phải bảo vệ cả ba. Tuy nhiên, quan trọng nhất là di sản tinh thần của mình.
di sản, vì chỉ có nó mới mang dấu ấn của sự vĩnh hằng, chỉ có nó mới tồn tại qua nhiều thế kỷ.

Người Hy Lạp cổ đại được nhớ đến không phải vì thể chất của họ - họ chỉ còn lại tro tàn hay của cải vật chất, nếu có, mà vì nền văn hóa của họ.

Một dân tộc sống trong vĩnh hằng nhờ quan điểm, khái niệm về danh dự và văn hóa của mình. Đó là lý do tại sao các nhà lãnh đạo quốc gia phải suy xét và hành động, không chỉ dựa trên lợi ích vật chất hay tinh thần của nhân dân, mà còn phải tính đến danh dự lịch sử, lợi ích vĩnh cửu của dân tộc. Nói cách khác, không phải cơm bánh, mà là danh dự bằng mọi giá.

MỤC ĐÍCH CUỐI CÙNG CỦA QUỐC GIA

Đó có phải là cuộc sống không?

Nếu đó là cuộc sống, thì phương tiện mà mọi người sử dụng để đảm bảo cuộc sống không vấn đề; ngay cả điều tồi tệ nhất cũng tốt.

Vì vậy, câu hỏi cần được đặt ra. Đâu là những nguyên tắc chỉ đạo các quốc gia trong mối quan hệ với các quốc gia khác? Liệu họ có nên được dẫn dắt bởi bản năng động vật, con hổ trong họ, như cá dưới biển hay thú trong rừng?

Mục đích cuối cùng không phải là sự sống mà là sự phục sinh. Sự phục sinh của các dân tộc nhân danh Đấng Cứu Thế Giê-su Christ. Sự sáng tạo, văn hóa, chỉ là phương tiện, chứ không phải là mục đích như người ta vẫn tin, để đạt được.
Sự phục sinh này. Đó là kết quả của tài năng mà Chúa đã gieo trồng trong dân tộc chúng ta, mà chúng ta phải trả lẽ. Sẽ đến lúc mọi dân tộc trên đất được phục sinh, cùng với tất cả những người đã chết.

Machine Translated by Google

và tất cả các vua chúa của họ, mỗi dân tộc đều có vị trí của mình trước ngai vàng của Thiên Chúa. Khoảnh khắc cuối cùng này, "sự phục sinh từ cõi chết", là khoảnh khắc cao quý và tuyệt vời nhất mà một dân tộc có thể vươn tới.

Vậy thì dân tộc là một thực thể tồn tại lâu dài ngay cả sau khi trái đất này kết thúc. Dân tộc là thực thể ngay cả ở thế giới bên kia, chứ không chỉ ở thế giới này.

Thánh Gioan thuật lại những gì ngài thấy ở bên kia trái đất như sau:

"Thành phố không cần mặt trời hay mặt trăng chiếu sáng, vì vinh quang của Đức Chúa Trời đã soi sáng thành, và Chiên Con là ngọn đèn của thành. "Các dân tộc sẽ đi trong ánh sáng của thành, và các vua trên đất sẽ mang vinh quang và danh dự của mình vào đó."1

Và một lần nữa: "Lạy Chúa, ai mà chẳng kính sợ Ngài và tôn vinh danh Ngài? Vì chỉ một mình Ngài là thánh; muôn dân sẽ đến và thờ lạy trước nhan Ngài, vì sự phán xét của Ngài được tỏ bày."2

Đối với chúng ta, người Romania, với nhân dân chúng ta, cũng như với bất kỳ dân tộc nào khác trên thế giới, Chúa đã ban cho một sứ mệnh, một vận mệnh lịch sử. Quy luật đầu tiên mà một người phải tuân theo là bước đi trên con đường của vận mệnh này, hoàn thành sứ mệnh được giao phó. Dân tộc chúng ta chưa bao giờ hạ vũ khí hay từ bỏ sứ mệnh của mình, dù Con Đường Gôgôtha có khó khăn hay dài dằng dặc đến đâu. Ngay cả bây giờ, những chướng ngại vật cao như núi vẫn hiện ra trước mắt chúng ta. Tôi tự hỏi, liệu chúng ta có phải là thế hệ yếu đuối và hèn nhát, buông xuôi trước áp lực của những mối đe dọa, khỏi đường lối vận mệnh của Romania và từ bỏ sứ mệnh của một dân tộc trên thế giới này?

CHẾ ĐỘ QUÂN CHỦ VÀ LUẬT CỦA CHẾ ĐỘ QUÂN CHỦ

1 (Khải Huyền, 21, 23-24).

2 (Khải Huyền 15,4).

Machine Translated by Google

Đứng đầu nhân dân, trên cả giới tinh hoa, là chế độ quân chủ.
Tôi từ chối nền cộng hòa.

Người ta đã gặp một số vị vua tốt, một số rất tốt, một số yếu kém hoặc xấu xa. Một số được hưởng vinh dự và tình yêu của thần dân đến cuối đời, những người khác bị chém đầu. Vì vậy,
Không phải tất cả các vị vua đều tốt. Tuy nhiên, bản thân chế độ quân chủ vẫn luôn tốt đẹp. Chúng ta không nên nhầm lẫn con người với thể chế và đưa ra những kết luận sai lầm.

Có thể có những linh mục xấu; nhưng chúng ta có thể, vì điều này, kết luận rằng Giáo hội phải bị bãi bỏ và Chúa phải bị ném đá đến chết?

Chắc chắn có những vị vua yếu kém và tồi tệ, nhưng chúng ta không thể vì thế mà từ bỏ chế độ quân chủ. Trong nghề nông, đôi khi có một năm thất bát sau một năm tốt, hoặc một năm tốt và hai năm xấu; dù vậy, không ai trên thế giới này nghĩ đến việc từ bỏ nghề nông.

Liệu một vị vua có thể làm bất cứ điều gì mình muốn, dù lớn hay nhỏ, tốt hay xấu?

Một vị vua không làm những gì mình muốn. Ông ta nhỏ bé khi làm những gì mình thích và vĩ đại khi làm những gì mình phải làm. Với mỗi
Quốc gia, Chúa đã vạch ra một đường định mệnh. Một vị vua được coi là vĩ đại và tốt đẹp khi ông ta đứng trên đường định mệnh đó; ông ta bị coi là nhỏ bé hoặc xấu xa tùy thuộc vào mức độ ông ta đi chệch khỏi đường định mệnh này hoặc chống lại nó. Đây chính là quy luật của chế độ quân chủ. Ngoài ra, còn có những đường định mệnh khác có thể cám dỗ một vị vua: đường định mệnh cá nhân, đường định mệnh của một giai cấp hay một nhóm người; đường định mệnh của những người xa lạ (trong nước hoặc nước ngoài). Anh ta phải tránh tất cả những điều này và đi theo con đường của người dân mình. Stefan Đại đế đã tỏa sáng trong lịch sử suốt 500 năm qua, và người Romania nhớ đến ông bởi ông hoàn toàn đồng nhất mình với vận mệnh của dân tộc. Vua Ferdinand, bất chấp áp lực từ các thế lực và lợi ích bên ngoài, đã đặt mình vào ranh giới vận mệnh của dân tộc; ông đã cùng dân tộc chịu đựng, cùng dân tộc hy sinh, và cùng dân tộc chiến thắng. Chính nhờ điều này mà ông trở nên vĩ đại và

bất tử.

Machine Translated by Google

TRẬN CHIẾN TUTOVA,

NGÀY 17 THÁNG 4 NĂM 1932

Chỉ mới bốn tháng trôi qua kể từ cuộc bầu cử ở Neamt và đội quân lê dương trẻ tuổi tham gia vào một trận chiến mới. Vào đầu tháng 1 năm 1932, một ghế đại biểu quốc hội được tuyên bố bỏ trống tại Tutova. [Lưu ý: quận Tutova với Barlad là quận lỵ.]

Tôi đã cân nhắc tình hình. Trong cuộc tổng tuyển cử trước, chúng tôi chỉ giành được 500 phiếu bầu ở đó. Quận này yếu; nhưng nó được bao quanh bởi các quận mạnh hơn là Covurlui, Cahul và Tecuci, nên chúng tôi có thể dễ dàng đưa quân đoàn vào.

Tôi nghĩ rằng chúng ta có thể thắng, tôi nghĩ đến tác động của một chiến thắng mới sẽ như thế nào. Hai chiến thắng liên tiếp của thế hệ trẻ nhất trước tất cả các đảng phái chính trị sẽ nâng cao đáng kể uy tín của đảng trong mắt đất nước. Tôi quyết định rằng cha tôi nên ra tranh cử, vì ông là người cần thiết nhất đối với tôi trong phong trào, cả trong Quốc hội lẫn ngoài Quốc hội về mặt tổ chức và tuyên truyền. Cuộc bầu cử đã được ấn định vào ngày 17 tháng 3. Ngày 9 tháng 1, tôi đã gửi một bản tuyên ngôn đến toàn quận. Ngày 10 tháng 1, cha tôi cùng với đoàn bầu cử đầu tiên đã đến. Sau đó là các đoàn từ Iasi, Tecuci, Beresti và Cahul.

Trong ba tuần đầu tiên, tốc độ và lòng dũng cảm của lực lượng quân đoàn nhỏ bé đã khơi dậy một làn sóng đồng cảm ủng hộ chúng tôi trên khắp cả nước. Trong một mùa đông khắc nghiệt với tuyết rơi dày và thời tiết lạnh giá, các đảng phái chính trị không thể ra ngoài. Họ chờ đợi thời tiết tốt hơn. Nhưng trong suốt thời gian này, qua những ngọn đồi, băng qua tuyết ngập đến thắt lưng, qua những trận bão tuyết, quân đoàn đã hành quân từ làng này sang làng khác.

Vào khoảng đầu tháng 2, việc chiến đấu với kẻ thù trở nên khó khăn hơn, một liên minh gồm những người theo chủ nghĩa Tự do, Nông dân Quốc gia, những người theo chủ nghĩa Lupist [Ghi chú: Các thành viên đảng của Tiến sĩ Lupu.] và những người theo chủ nghĩa Cuzist đã đối mặt với chúng tôi

Machine Translated by Google

một sự hung dữ mà chúng tôi chưa từng thấy trước đây. Chính phủ đã dùng đến các biện pháp thực sự khủng bố và báo chí Do Thái đã tấn công chúng tôi dữ dội.

Tôi cảm thấy cần thêm quân tiếp viện, nên đã gửi lực lượng dự bị cuối cùng từ Iasi, do Totu chỉ huy. Tôi không có quân dự bị nào khác ngoài Bucharest, và những lực lượng này không thể được huy động vì thiếu kinh phí. Vì vậy, tôi đã triệu tập một cuộc họp của quân đoàn và đề xuất một bước đi anh hùng: họ bắt đầu đi bộ từ Bucharest đến Bariad, một khoảng cách gần 200 dặm, giải thích với họ rằng cuộc hành quân này sẽ có ý nghĩa hơn đối với
Chiến thắng của chúng ta còn hơn cả 100.000 bản tuyên ngôn. Chỉ riêng điều đó cũng đủ tạo nên một bài diễn văn anh hùng vĩ đại mà quân đoàn gửi đến người Romania ở Tutova.

Các chiến sĩ Lê dương nhiệt liệt hưởng ứng đề nghị của tôi. Một tuần sau, một đoàn khoảng 25 người, do Stelescu, Caratanase và Doru Belimace dẫn đầu, rời Bucharest đi bộ đến Tutova. Sau mười ngày hành quân trong thời tiết giông bão, họ đến Bariad, nơi họ được toàn thể dân chúng nồng nhiệt chào đón. Nhưng cuộc đàn áp đã leo thang đến mức căng thẳng đến mức tê liệt thần kinh.

Argetoianu, Bộ trưởng Nội vụ, đã phái các hiến binh Col, lgnat, với lực lượng lớn, và lệnh khiêng quân đoàn ra khỏi quận Tutova bằng cáng. Các nhóm nhỏ không thể tiến xa hơn được nữa. Vì vậy, tôi đã thành lập hai đội quân mạnh dưới sự chỉ huy của Victor Silaghi và Stelescu, hỗ trợ lẫn nhau, sẽ tiến về tuyến Puesti-Dragomiresti, hỗ trợ cha tôi. Tôi đã cử một đội quân nhỏ hơn khác đi về hướng Bacani. Hai tuyến đường này là hai tuyến đường duy nhất còn trống. Chúng tạo thành nửa phía đông bắc của quận.

Nửa còn lại, phía nam, đã được cha tôi, ông D. Popescu, người đứng đầu quận, Victor Silaghi, Teodor Tilea và Ion Antoniu, cùng các đội đầu tiên khai thác một cách hiệu quả.

Hai đội ở phía Bắc đã tiến gần 30 dặm, chống chọi với cái lạnh buốt giá và kết thúc với một số người bị thương, trong đó có Tocu. Ở phía bắc của quận, họ đã gặp phải một số lượng lớn
Các đội hiến binh. Họ cố thủ trên gác mái của một ngôi nhà bỏ hoang, nơi họ kháng cự trong 48 giờ mà không có lò sưởi, thức ăn hay nước uống. Cuối cùng, họ đã có thể rút lui.

Machine Translated by Google

qua một cuộc hành quân đêm khó khăn, được thực hiện trong điều kiện thực sự anh hùng, chỉ vì sự kiên trì bền bỉ của Victor Silaghi trong việc khuyến khích những người lính lê dương kiệt sức, đói khát và lạnh cóng đến
sự kháng cự cuối cùng có thể xảy ra.

Đứa trẻ mồ côi này, con trai của linh mục người Romania Silaghi đến từ Careii Mari, người bị người Hungary sát hại vào năm 1918 trong điều kiện bi thảm, đã chiến đấu rất dũng cảm.

Cuối cùng, những đội quân này bị lực lượng mạnh hơn bao vây, bị bắt và đưa đến Bariad. Cha tôi bị bắt và bị giam trong nhà tù trung đoàn.

Đội thứ ba đã bị tiêu diệt hoàn toàn trong trận Bacani. Tại đó, trong một thung lũng trước khi tiến vào làng vào buổi tối, họ đã bị một đội hiến binh đông đảo tấn công. Chỉ huy đội, lính lê dương Lascar Popescu, bị đánh vào đầu bằng một khẩu súng trường, là người đầu tiên ngã bất tỉnh trong vũng máu. Các lính lê dương khác từ chối rút lui. Họ phản công với bộ ngực trần, tay không, cố gắng tiến vào làng.

Từng người một, tất cả đều bất tỉnh. Người cuối cùng còn trụ được, bị tấn công một mình. Dưới những cú đánh, anh ta quỳ xuống, đứng dậy, tấn công lại. Anh ta ngã xuống gần đồng đội của mình. Cả đội nằm bất tỉnh trong vũng máu. Từ đó, họ bị các hiến binh kéo lê trên tuyết hơn một dặm đến đồn hiến binh trong làng. Vào lúc 1 giờ đêm hôm đó, một người cưỡi ngựa đã mang tin tức về Bariad về những gì đã xảy ra ở Bacani. Đội từ Iasi do Totu chỉ huy, đến Barlad vào nửa đêm hôm đó, đã ngay lập tức đi bộ đến để cứu giúp các đồng đội bị thương của mình. Sau một trận chiến từ 3:30 đến 5 giờ sáng, trong đó các hiến binh đã bắn hết vũ khí của họ, những người lính lê dương đã chiếm giữ đồn hiến binh, tìm thấy bên trong, vẫn bất tỉnh và nằm trên mặt đất, các đồng đội của họ đã ngã xuống trong trận chiến Bacani. Họ đã đưa họ đến bệnh viện ở Barlad.

Nhưng mọi chuyện không dừng lại ở đó. Người Do Thái đã phát động một chiến dịch báo chí khổng lồ, tấn công chúng tôi bằng sự hoài nghi và bất công ghê tởm. Một làn sóng dối trá, lăng mạ, vu khống đã ập đến. Tất cả các chính trị gia các nhóm đã liên kết lại để loại chúng tôi khỏi trận chiến.

Machine Translated by Google

SỰ GIẢI THOÁT LẦN THỨ HAI CỦA ĐỘI VỆ BINH THÁNG 3 NĂM 1932

Bị cảnh sát đá, bị báo chí Do Thái tấn công, chúng tôi lại bị giáng một đòn mạnh bởi một quyết định đơn giản của bộ trưởng về việc giải tán lực lượng Vệ binh. Mặc dù chúng tôi nằm trong khuôn khổ pháp lý hoàn hảo, chính quyền lorga-Argetoianu, bất chấp luật pháp và Hiến pháp, đã giải tán lực lượng Vệ binh một cách tùy tiện. Trụ sở của chúng tôi trên khắp cả nước lại bị chiếm đóng và khóa chặt, nhà in Iasi bị đóng cửa. Bị báo chí tấn công, chúng tôi rơi vào tình thế bất khả kháng, không thể tự bảo vệ mình vì tất cả các ấn phẩm của chúng tôi đã bị đình chỉ. Tại Quốc hội, tôi đã cố gắng phát biểu, nhưng bị ngăn cản bởi tiếng ồn ào của đa số, những người không cho phép tôi tự bảo vệ mình.

Tuy nhiên, việc ứng cử ở Tutova không thể bị ngăn cản. Đội từ Bucharest đã bị trục xuất khỏi quận. Tương tự, những người khác cũng lần lượt bị trục xuất. Đội Iasi của chúng tôi gồm khoảng 30 người, dưới sự chỉ đạo của Totu. lệnh, khi nó được đưa đến kho để thực hiện cùng một hoạt động sơ tán, đã phá vỡ các hàng rào và chiếm giữ phòng chờ, nơi nó đã cố thủ và kháng cự trong 24 giờ, cho đến khi nó được
đã hết hơi độc. Cuối cùng, nó được chất lên tàu và đưa ra khỏi quận. Chỉ còn Ibraileanu, Nutu Esanu và cha tôi, người đã bị bắt, ở lại thị trấn. Cuộc đàn áp sau đó được chuyển sang
Các làng mạc. Nông dân, giáo viên và linh mục bị bắt giữ và đánh đập; nhà cửa của họ bị phá hoại. Cuộc bầu cử bị hoãn lại một tháng, cho đến ngày 17 tháng 4.

Cha tôi được thả. Các chiến sĩ Lê dương cao tuổi sau đó vào thị trấn để tham chiến: Hristache Solomon, Đại tá Cambureanu, Ventonic, Ifrim, Cha Isihie, Peceli, Potolea, v.v. Tôi phân công họ vào các khu vực khác nhau. Mỗi người lên vào vị trí của mình trong màn đêm. Các đội của chúng tôi từ các quận lân cận lại tiến vào Tutova ở một số điểm. Đội của Đại tá Costea vượt sông Barlad.

Machine Translated by Google

sông, nước ngập tới cổ, vì mọi con đường đều được tuần tra; họ đến trạm bỏ phiếu trong tình trạng ướt sũng.

Sáng ngày 17 tháng 4, cuộc bỏ phiếu bắt đầu và kéo dài đến tận đêm. Ngày 18 tháng 4, lúc 5 giờ sáng, chiến thắng của quân đoàn được công bố: 5.600 phiếu; Đảng Tự do: 5.200 phiếu; Đảng Quốc gia-Nông dân: 4.000; các nhóm khác: ít hơn 2.000; Cuzists: 500 phiếu bầu.

Chiến thắng thứ hai của quân đoàn này, chống lại liên minh của tất cả các chính trị gia Romania, giành được nhờ sự dũng cảm và ý chí sắt đá của quân đoàn, nhờ chủ nghĩa anh hùng và máu của họ, bất chấp những trở ngại, sự sỉ nhục, đòn đánh và sự đàn áp đã khơi dậy khắp cả nước một sự nhiệt tình không thể diễn tả được.

CUỘC BẦU CỬ MỚI

Tháng 7 năm 1932

Cha tôi đã được xác nhận vào ngày cuối cùng của kỳ họp quốc hội. Nhưng thời gian nghỉ ngơi của chúng tôi chỉ kéo dài một tuần, vì chính quyền Lorga đã sụp đổ. Một chính quyền Nông dân Quốc gia được thành lập, đứng đầu là Ông Vaida.

Kiệt quệ cả về thể chất lẫn tài chính, chúng tôi bước vào một cuộc chiến mới. Đó là tháng 6 năm 1932. Kể từ ngày 15 tháng 12 năm 1929, chúng tôi đã liên tục chiến đấu: từ tháng 12 năm 1929 đến tháng 4 năm 1930, các chiến dịch ở Covurlui, Cahul, Turda, Tecuci; mùa hè năm 1930, chuẩn bị, rồi ngăn chặn cuộc hành quân ở Bessarabia, tiếp theo là việc tôi bị giam cầm cho đến mùa thu năm đó; tháng Mười và tháng Mười Một, chúng tôi ở Maramures – mùa đông năm đó lại bị giam cầm; mùa xuân năm 1931, giao tranh trước cuộc tổng tuyển cử; mùa hè năm 1931, bầu cử ở Neamt; mùa đông năm 1932, bầu cử ở Tutova; và giờ đây, chúng tôi lại sắp sửa bước vào cuộc tổng tuyển cử. Bất chấp tất cả những cuộc đấu tranh này, chúng tôi vẫn tiếp tục công việc tổ chức ở các vùng còn lại của đất nước. Năm trước, chúng tôi đã ghi danh vào danh sách bầu cử ở 17 quận, năm nay chúng tôi đã ghi danh vào 36 quận. Tất cả

Machine Translated by Google

Các đảng phái chính trị cũng tranh giành nhau, đầy rẫy mưu mô, để chọn ra ứng cử viên của mình. Việc này kéo dài cả tuần. Nhưng chỉ trong một đêm, tôi đã hoàn thành tất cả danh sách ứng cử viên của 36 quận. Không một quân nhân nào tranh giành vị trí của mình trong danh sách; nếu có, họ cũng chỉ xin được xếp cuối cùng.

Vấn đề khó khăn nhất đối với chúng tôi là tiền bạc. Hầu hết các quận đều có thể tự trang trải chi phí bằng tiền đóng góp của quân đoàn. Một số khác thì không. Tôi chỉ cần 50.000 lei để trang trải thuế bầu cử. Tôi cứ đi như người mất hồn cho đến ngày cuối cùng. Tôi thử hết cách này đến cách khác. Nhưng chẳng ăn thua.

Tôi đã đến gặp ông Nichifor Crainic, giám đốc của Calendarul ("Lịch") với hy vọng ông có tiền, nhưng vô ích.

Với nhật ký được xuất bản trong năm tháng, ông đã ủng hộ cuộc đấu tranh của chúng tôi, dõi theo từng bước lòng dũng cảm của các đội quân lê dương; tuy nhiên, ông không thể giúp đỡ chúng tôi về mặt tài chính.

Cuối cùng, tôi vay mượn từ Pihu và Caranica, những người đã chạy đến khắp nơi ở Macedonia và tìm được số tiền cần thiết. Một số quận được hỗ trợ bởi quận Focsani và quận Irristache Solomon.

Chiến dịch bắt đầu. Một cuộc đàn áp mới lại xảy ra với hàng ngũ chúng tôi.

Do dàn trải trên một mặt trận rộng lớn, hàng ngũ mỏng manh của chúng tôi bị tấn công dữ dội khắp nơi. Các chiến sĩ Savin và Popescu bị thương ở Tighina. Tại Barlad, hàng chục giáo viên và linh mục bị lôi xuống hầm và bị hành hạ theo lệnh của ông Georgescu-Barlad. Tại Vaslui, các nhóm nhỏ của chúng tôi bị thương. Tương tự như vậy tại Podul-Iloaiei và khắp quận Iasi.

Tại Focsani, Hristache già nua

Solomon, kỹ sư Blanaru và mười người khác đã bị các nhóm vũ trang của Nông dân Quốc gia tấn công theo lệnh của luật sư Neagu tại làng Vulturul. Những người lính Lê dương ngã xuống đất vì bị thương.

Gậy gộc và dao. Chỉ còn lại Hristache Solomon, một người đứng vững như núi, mà không ai dám động đến. Ông ta đã chống trả quyết liệt, nhưng cuối cùng, ngã xuống giữa đường, bị quật ngã bởi những cú đánh. Tại đó, trên mặt đất, ông ta bị những con thú dữ này đánh đập tơi tả, chúng luôn đặt vấn đề - hồi đó cũng như bây giờ - về tính hợp pháp, phương pháp văn minh, tự do, v.v.

Đội Cận vệ đã giành được 70.000 phiếu bầu, gấp đôi năm trước. Các quận Cahul, Neamt, Covurlui

Machine Translated by Google

và Tutova, nơi cha tôi tranh cử, đã giành chiến thắng áp đảo. Tiếp theo là Campul-Lung với Mota; rồi đến Turda, Focsani, Ismail, Tighina. Chúng tôi đã giành được năm ghế, và giờ chúng tôi phải lựa chọn để lấp đầy những ghế đó. Tôi ở lại Cahul để Nutu Esanu được vào Quốc hội. Tôi quyết định cha tôi nên ở lại Barlad để Stelescu, một sinh viên 25 tuổi, được vào Quốc hội; do đó, tôi muốn khích lệ giới trẻ cả nước và tạo điều kiện cho họ.

kích thích. Tuy nhiên, lòng tin và tình yêu mà tôi dành cho chàng trai trẻ này đã không được đáp lại. [Lưu ý: Tác giả đề cập đến Stelescu ở đây

sự phản bội trong tương lai của những người đồng đội trong quân đoàn của mình.]

TRONG QUỐC HỘI CHO LẦN THỨ HAI

Suốt thời gian ở Quốc hội, tôi đã đấu tranh chống lại chính phủ và các biện pháp của chính phủ mà tôi coi là trái ngược với phúc lợi của người dân Romania, như thực tế là tôi cũng đã đấu tranh với tất cả những người trước đây. Các chính quyền thay phiên nhau lãnh đạo đất nước. Đất nước chẳng trông mong gì ở tất cả những chính quyền này. Chẳng có chút lương tâm nào cho tương lai của dân tộc được hun đúc ở đó. Tất cả
các biện pháp và luật lệ chỉ là những biện pháp tạm thời kéo dài sự tồn tại cay đắng và buồn bã của đất nước chúng ta từng ngày.

Khi ở Grivita, công nhân Romania bị bắn theo lệnh của Bộ Nội vụ, tôi vô cùng phẫn nộ trước thái độ của những người ủng hộ cộng sản trong Đảng Nông dân Quốc gia đang hoan nghênh bước đi của chính phủ, tôi đã lên diễn đàn và coi đó là nhiệm vụ của mình để nói như sau: "Thật tệ khi những người lao động bất hạnh ra đường, nhưng sẽ tệ hơn nếu họ và nhân dân chúng ta, trước sự bất công đang kêu thấu trời, không chịu ra đường, mà cam chịu cúi đầu dưới ách thống trị, để mặc đất nước vào tay một số chính trị gia bóc lột." [Ghi chú: Tác giả nói ở đây về cuộc đình công của công nhân tại

Machine Translated by Google

Nhà máy Grivita Rafiway ở Bucharest vào ngày 4 tháng 2 năm 1933 dưới thời chính quyền Nông dân Quốc gia.]

Tôi xin trích dẫn Biên bản chính thức của phiên họp này:

"Ông Corneliu Zelea Codreanu.. Thưa Ngài Chủ tịch, thưa các nghị sĩ! Nhân danh nhóm mà tôi là thành viên, tôi yêu cầu ngoài cuộc điều tra thường do các cơ quan có thẩm quyền thực hiện, một cuộc điều tra khác của Quốc hội, với sự tham gia của đại diện các nhóm chính trị khác nhau trong Quốc hội này, phải được tiến hành. Tôi yêu cầu điều này bởi vì tôi nghi ngờ tính xác thực trong tuyên bố của ngài Bộ trưởng Nội vụ; tôi nghi ngờ điều đó vì một lý do rất chính đáng. Vào ngày 24 tháng 1, khi các sinh viên Romania, cả theo chủ nghĩa dân tộc và Kitô giáo, đến mộ chiến sĩ vô danh để đặt một cây thánh giá, thì Cơ quan An ninh Nhà nước đã rò rỉ thông tin cho một tờ báo ở Bucharest rằng hành động đó được dàn dựng và tài trợ bởi Moscow."

"Nếu thông tin mà ông có liên quan đến vụ Grivita cũng đến từ nguồn như vậy, thì tôi hoàn toàn hiểu ông đúng khi thực hiện những bước đi như thế này như ông đã làm ngày hôm qua và hôm nay."

(Tiếng vỗ tay từ băng ghế của 'The Iron Guard' và những người Đảng Nông dân của Tiến sĩ Lupu).

Thứ hai, tôi muốn nói rằng tôi, cũng như tất cả những người có lý trí ở đất nước này, không sợ chủ nghĩa Cộng sản hay chủ nghĩa Bolshevik. Chúng tôi sợ một điều khác, sợ rằng những người lao động đó không có gì để ăn; họ đang đói."

(Tiếng vỗ tay từ băng ghế của 'The Iron Guard' và những người Đảng Nông dân của Tiến sĩ Lupu).

"Một số công nhân chỉ kiếm được 1.100 lei một tháng và có 5, 6, 7 đứa con."

Tiến sĩ V. Lupu: "Đúng vậy."

Ông Corneliu Zelea Codreanu: "Có 5, 6, 7 đứa con, mức lương như vậy thậm chí còn không đủ để mua miếng ăn hàng ngày cho chúng. Ngược lại, tôi còn sợ một điều khác: nỗi khao khát công lý của chúng."

Tiến sĩ N. Liipu: Rất tốt!

Corneliu Zelea Codreanu: "Vì vậy, bạn sẽ phải thỏa mãn hai nhu cầu này: đói và khát công lý,"

Machine Translated by Google

(Tiếng vỗ tay từ hàng ghế của 'Đội Cận vệ Sắt' và Đảng Nông dân của Tiến sĩ Lupu) “và đất nước này sẽ được hưởng trật tự hoàn toàn.”

(Cuộc họp ngày thứ năm, 16 tháng 2 năm 1933. Giám sát viên chính thức 41 ngày 23 tháng 2 năm 1933)

Một trong những khó khăn kìm hãm hoạt động của quốc hội là hàng ngàn yêu cầu đối với các bộ để can thiệp dưới bất kỳ hình thức nào. Đây thực sự là hình phạt đối với chúng tôi từ khu vực bầu cử của mình.

(1) bởi vì các nghị sĩ phải tốn phần lớn thời gian để đáp ứng những yêu cầu này. Hệ thống này nguy hiểm cho sự tồn vong của một tổ chức, vì nó làm tê liệt toàn bộ hoạt động của tổ chức; nó có thể thua toàn bộ cuộc chiến. Bạn phải từ bỏ vận mệnh của đất nước để phục vụ những người ủng hộ mình. Sau một thời gian, tôi nhận thấy không có quân đoàn nào trong số những người đến gặp tôi với những yêu cầu như vậy. Tất cả đều là những kẻ ăn xin chuyên nghiệp hoặc những kẻ thù được phái đến để tìm cách làm tê liệt chúng tôi.

(2) Hệ thống này đặt chúng tôi vào thế khó xử khi phải đi trước và tìm kiếm sự ủng hộ từ những người chúng tôi đang chiến đấu. Vì những lý do này, cá nhân tôi từ chối can thiệp cho bất kỳ ai. Trong suốt thời gian phục vụ tại Quốc hội, tôi không hề yêu cầu bất kỳ bộ trưởng nào.

Một nhóm khác gồm những người đến xin tiền chúng tôi. Trong số hàng trăm người gõ cửa nhà chúng tôi mỗi ngày, không có ai là quân đoàn. Một số người thực sự bị bệnh hoặc gặp bất hạnh, nhưng một số người đã biến hệ thống này thành một nghề nghiệp thực sự.

Cuối cùng, nhóm chúng tôi là một tổ chức nhỏ, được bố trí đội hình, di chuyển liên tục, chiến đấu liên tục. Điều này đặc biệt đòi hỏi tôi phải luôn theo dõi sát sao mọi động thái của địch; bao gồm việc phát hiện và ngăn chặn các kế hoạch của địch, giành và tổ chức các vị trí mới, nói cách khác, là thường xuyên quan sát chiến trường cả ngày lẫn đêm trên toàn quốc. Nhưng trước hết, việc giám sát giáo dục quân đoàn là để không thức tỉnh và thấy mình đang dần dần bị biến thành một phạm trù chính trị của sự lây nhiễm đạo đức mà chúng tôi không thể thoát ra và trong đó tinh thần quân đoàn sẽ chết.

Machine Translated by Google

Quốc hội đã lấy đi của tôi thời gian mà tôi thực sự cần để lãnh đạo.

TÌNH TRẠNG CỦA TỔ CHỨC LEGIONARY Vào năm 1932-1933

Mùa thu năm 1932 và mùa đông năm 1933, các chiến sĩ Lê dương đã có thể thở phào nhẹ nhõm. Ba năm rưỡi chiến đấu đã qua. Giờ đây, những thanh niên này xứng đáng được nghỉ ngơi. Đã gần hai năm trôi qua kể từ khi tôi định cư ở Bucharest.

Tại Iasi, Banea thay thế tôi, cùng với Totu, Cranganu, Tasca và Stelian Teodorescu, đã ở lại để giải quyết các câu hỏi liên quan đến sinh viên, xưởng in, Nhà của chúng tôi, v.v. Nhóm sinh viên quân đoàn tăng lên, hiện nay chiếm hơn một nửa số sinh viên đấu tranh. Ở Cluj, Banica Dobre đã có một khởi đầu tốt đẹp hướng tới tổ chức; tương tự như vậy ở Cernauti với Lauric, nơi quân đoàn Cuộc sống đang phát triển tốt đẹp dưới sự hướng dẫn tinh thần của Giáo sư Traian Braileanu, người mà Giáo sư Toppa và những người khác tụ họp xung quanh. Trên toàn bộ Bucovina, dòng tu và tổ chức đang phát triển dưới sự chỉ huy tài ba của nhà dân tộc kỳ cựu và nổi tiếng Vasile lasinschi. Ở Chisinau Tudorache và Serghie Floreseu đang làm việc; Ở Oradea Mare, losif Bozantan.

Những thanh thiếu niên được nuôi dưỡng trong Hội Thánh Giá đã được chuẩn bị ngay từ khi vào đại học. Một tờ báo dân tộc chủ nghĩa với lòng dũng cảm và sự chỉ đạo xuất sắc đã bắt đầu xuất bản tại Bucharest, Calendarul ("Lịch") dưới sự điều hành của ông Nichifor Crainic và với sự cộng tác của một nhóm trí thức, đứng đầu là Giáo sư Dragos Protopopescu. Tờ báo này đã dũng cảm mở ra một con đường mới và rộng lớn trong giới trí thức Romania, dọc theo con đường Cơ đốc giáo.

Machine Translated by Google

và đường lối dân tộc chủ nghĩa. Đặc biệt, các bài viết của ông Crainic là những phát súng đại bác thực sự, gây ra sự tàn phá trong hàng ngũ địch. Trong phong trào sinh viên ở thủ đô, các chiến sĩ Lê dương chiếm giữ tuyến đầu. Traian Cotiga giữ chức chủ tịch trung tâm sinh viên, có một ủy ban Lê dương.

Một sự thay đổi đã diễn ra trong giới trẻ trí thức ở thủ đô. Lương tâm của họ bận tâm đến những vấn đề lớn ảnh hưởng đến cuộc sống của quốc gia chúng ta. Một nhóm tài năng hấp dẫn xung quanh bài đánh giá mới Axa ("The Axis") với Polichroniade, Vojen, Constant, đã gia nhập hàng ngũ quân đoàn, trong khi những thanh niên lỗi lạc khác như Giáo sư Vasde Cristescu, Vasfie Marin, Giáo sư Viadimir Durnitrescu, kỹ sư Virgd Ionescu, Giáo sư Radu Gyr, luật sư Popov, họa sĩ Basarab và Zlotescu, tất cả đều rất tài năng và nhiệt tình, đều làm việc theo tư tưởng của quân đoàn.

Những thanh niên Macedonia khỏe mạnh, trong sáng như nước mắt và dũng cảm, ngày càng đến gần chúng tôi hơn. Tuy nhiên, chúng tôi cho rằng thật không khôn ngoan khi để đông đảo người Macedonia ở Tứ giác [Ghi chú: Một số quận ở Dobrogea phía nam được Romania sáp nhập vào cuối Chiến tranh Balkan năm 1913.] được tiếp nhận vào Lực lượng Vệ binh, bởi vì, mới tái định cư gần đây ở đất nước này, chúng tôi sẽ khiến nó phải tiếp xúc với quá nhiều Tuy nhiên, toàn thể thanh thiếu niên Macedonia đã gia nhập phong trào quân đoàn. Dẫn đầu nhóm thanh thiếu niên Macedonia này là ba người đàn ông có học thức xuất chúng: Papanace, Caranica và Sterie Ciumeti.

Tôi thường tham khảo ý kiến của hai người đầu tiên, cả hai đều có phán đoán đáng ngưỡng mộ, được hỗ trợ bởi sự trong sáng không thể chê trách và tình yêu thương chân thành, lớn lao cùng lòng dũng cảm.

Tôi không tin rằng kể từ năm 1931 có một ngày nào trôi qua mà chúng tôi không gặp họ, Trong thời gian đàn áp này, chúng tôi đã thảo luận hàng giờ về đòn này đến đòn khác, bất công này đến bất công khác, sự phản bội này đến sự phản bội khác, Mỗi tin tức về một cuộc tra tấn mới đối với một người lính lê dương là một con dao đâm xuyên qua trái tim chúng ta.

Nỗi đau mà chúng tôi phải chịu đựng vì tất cả những người lính bị ngược đãi đã dày vò tâm hồn chúng tôi; và đặc biệt là sự bất lực trong việc nhìn thấy bất kỳ hy vọng nào về công lý.

Machine Translated by Google

Sterie Ciumeti sống với tôi ngày đêm. Anh ấy là một chàng trai trẻ chính trực và trung thành như chó. Anh ấy trở thành thủ quỹ chính của Đội Cận vệ. Suốt đời – dù có bao nhiêu ngày đi nữa – anh ấy sẽ chỉ nghĩ đến Đội Cận vệ, sẽ quan tâm và sẽ hành động chỉ vì Đội Cận vệ, sẽ không sống cuộc đời mình vì bất cứ điều gì khác ngoài Đội Cận vệ.

Ở nhiều nơi trên đất nước đã xuất hiện những nhân tố có giá trị khác: Tiến sĩ Pantelimon, Cha Ionescu Duminica, Tiến sĩ Augustin Bidian tại Sibiu; Cha Georgescu-Edincti, cha giải tội tinh thần của các học sinh, một chiến binh kỳ cựu, Đại úy Ciulei ở Bacau, Aristotel Gheorghiu, cũng là một cựu chiến binh, chỉ huy ở Ramnicul-Sarat; tại Brada, Ion Iliescu; ở Constanta, Seitan; Cha Doara và Victor Barbulescu tại Valcea; các giáo sư Vintan, Ghenadie và Duma tại Timisoara; và các lính lê dương kỳ cựu, Giáo sư Nicolae Petrascu, Horia Sima, luật sư Iosif Costea, Colhon và những người khác, hiện có các chức vụ chỉ huy ở nhiều nơi trên đất nước.

Bucharest được chia thành các khu vực [Ghi chú: Mỗi khu vực trong năm khu vực lớn mang tên một màu: Xanh lục, Vàng, Đỏ, Xanh lam và Đen.] và chúng tôi bắt đầu tổ chức bên trong các khu vực đó. Có hai người đàn ông tốt ở khu vực Xanh lục và Xanh lam, Nicolae Constantinescu và Doru Belimace, hai người có cá tính mạnh mẽ, hai bộ óc thông minh. Doru Belimace là một trong những sinh viên xuất sắc nhất của trường. Khoa Văn chương; Nicolae Constantinescu, sở hữu nền tảng kinh tế xuất sắc, là sinh viên của Học viện Thương mại. Chẳng bao lâu sau, cả hai đều chứng tỏ mình sở hữu những phẩm chất đáng nể về đức tin và lòng dũng cảm của một quân đoàn.

Trong thời kỳ này, cũng đã tạo ra cấp bậc quân đoàn đầu tiên thứ tự sau đây của ngày 10 tháng 12 năm 1932:

A) Cấp bậc cao nhất, được gọi là Chỉ huy Quân đoàn, được thiết lập trong hệ thống cấp bậc của Quân đoàn. Dựa trên sự hy sinh, công sức, lòng anh hùng, đức tin, năng lực và thâm niên của họ, các quân nhân sau đây được thăng cấp theo thứ tự bảng chữ cái: Banea Ion, ứng cử viên tiến sĩ y khoa; Belgea Ion; Blanaru Ion, kỹ sư; Dumitrescu Ion, linh mục; Ionescu Andrei; Silaghi Victor, luật sư; Steleseu Mihail, nghị sĩ; Totu Nicolae, sinh viên; Traian Cotiga, sinh viên; Tanase Antohi, thợ thủ công.

Machine Translated by Google

B) Tất cả các quân nhân khóa 1927 và 1928 đã tuyên thệ và vẫn còn trong hàng ngũ hoạt động của Quân đoàn đều được thăng cấp lên Phụ tá Chỉ huy Quân đoàn.

Ký tên: Corneliu Zelea Codreanu.

Những người khác, lớn tuổi hơn, đã được chuyển vào Thượng viện Quân đoàn và Hội đồng Cấp cao Quân đoàn.

Machine Translated by Google

Người lính chính trị phần II và III derek holland

Machine Translated by Google

PHẦN HAI: NHU CẦU VỀ NGƯỜI CHIẾN BINH CHÍNH TRỊ.

Khi một quốc gia đứng lên đấu tranh mạnh mẽ cho tự do và danh dự, luôn luôn là thiểu số thực sự khơi dậy đám đông.

Sự suy tàn của phương Tây (Oswald Spengler)

Đi đầu trong cuộc chiến chống lại các thế lực của Cái Ác đang nhấn chìm toàn bộ địa cầu trong một đại dương của Sự bẩn thỉu, Tham nhũng và Phản quốc là các phong trào Dân tộc chủ nghĩa khác nhau của Châu Âu. Ở Anh, lực lượng có tổ chức duy nhất là Mặt trận Dân tộc, nhưng ngay cả Mặt trận Dân tộc cũng đã phạm phải những sai lầm khá cơ bản trong những năm 1970 về những gì cần thiết để cứu chuộc đất nước chúng ta. Cuộc thảo luận luôn xoay quanh việc liệu chúng ta có nên tổ chức một cuộc tuần hành ở đây hay ở đó; liệu chúng ta nên tranh cử cuộc bầu cử này hay cuộc bầu cử khác; liệu chúng ta có thể làm gì đó để cải thiện "hình ảnh" của mình hay không. Những cuộc thảo luận này cũng hữu ích như việc tranh luận xem ai được ngồi ghế nào trên tàu Titanic. Chắc chắn, tên tuổi của chúng ta đã được biết đến nhiều hơn, mặc dù các phương pháp khác cũng có thể đạt được điều này; điều vẫn còn đó là tất cả thời gian, tiền bạc và năng lượng của chúng ta không thể ngăn cản sự xuất hiện của một người nhập cư duy nhất; nó không thể ngăn chặn việc đóng cửa một nhà máy duy nhất; nó không thể ngăn chặn sự cưỡng hiếp, cả về thể xác lẫn tinh thần, đối với Tổ quốc của chúng ta.

Thất bại của chúng ta tuy đơn giản nhưng lại vô cùng quan trọng. Điều chúng ta cần không phải là chính sách, học thuyết hay hoạt động - dù những điều này rất quan trọng trong toàn bộ hệ thống chính trị - mà là một Kiểu Người Mới, người sẽ sống theo lối sống Dân tộc chủ nghĩa mỗi ngày, người sẽ là ngọn hải đăng và nguồn cảm hứng cho những người Anh xung quanh đang tuyệt vọng trước tình hình của chúng ta. Các đảng phái mất uy tín khác đã và đang đưa ra các chính sách và học thuyết cho nhân dân chúng ta trong nhiều năm. Thế hệ này, nhưng kết quả ra sao? Đối với người Anh bình thường, tại sao NF lại khác biệt so với những người khác? Nếu muốn thành công, chúng ta phải đi thẳng vào vấn đề cốt lõi: nhân dân chúng ta cần một người làm gương, thực hành những gì mình rao giảng. Chúng ta gọi tấm gương đó là Chiến sĩ Chính trị.

Người lính chính trị là gì?

Nếu chúng ta nhìn vào giai đoạn cao nhất của lịch sử châu Âu, chúng ta có thể dễ dàng xác định được loại đàn ông hiện thân hoặc thể hiện tinh thần

Machine Translated by Google

mà đất nước chúng ta đang rất cần.

Ở Hy Lạp cổ đại có người Sparta, một dân tộc khắc khổ, có kỷ luật cao, đã đi vào lịch sử chủ yếu nhờ vào lập trường anh hùng của họ trong trận chiến Thermopylae. Chính tại đây
300 chiến binh Sparta, dưới sự chỉ huy của vị vua chiến binh Leonidas, đã chiến đấu với 100.000 quân Ba Tư dưới quyền Hoàng đế Darius; thay vì run sợ trước sức mạnh khủng khiếp như vậy, người Sparta đã tự hào hát vang bài ca chiến trận của họ, Bài ca Castor, rồi chết trong lò lửa và máu. Mặc dù người Sparta đã thua, nhưng chính họ là người được lịch sử ghi nhớ.

Ở La Mã cổ đại, chính viên đội trưởng đội quân La Mã với kỹ năng quân sự và sự tận tâm với La Mã vĩnh cửu, với Pax Romana đã dẫn dắt ông xây dựng nên một trong những đế chế tốt nhất, có trật tự nhất trong lịch sử thế giới và để lại cho chúng ta rất nhiều di sản đáng trân trọng.

Ở châu Âu thời trung cổ, có một Thập tự quân Cơ đốc giáo, người hết lòng theo đuổi lý tưởng khổ hạnh và tinh thần hiệp sĩ, một tinh thần hiện thân cho cả châu Âu, Đông lẫn Tây, đến nỗi ngay cả ngày nay, "hành vi hiệp sĩ" vẫn được coi là một hình thức tôn vinh cao quý. Những hiệp sĩ này, một cộng đồng siêu quốc gia xuất phát từ cùng một nền văn hóa, được Giáo hoàng Urban II mô tả là những người "sẵn sàng xông pha bất cứ nơi nào chiến tranh nổ ra, mang đến cơn thịnh nộ của vũ khí để bảo vệ Danh dự và Công lý".
Trong thế kỷ của chúng ta, có lẽ ví dụ nổi bật nhất về Quân đội Chính trị là Đội Cận vệ Sắt Romania, Phong trào Quân đoàn, được thành lập và định hình bởi thiên tài Corneliu Codreanu.
tinh thần mà phong trào này tạo ra mạnh mẽ và lan tỏa đến mức chỉ trong 15 năm tồn tại ngắn ngủi, nó đã ảnh hưởng đến toàn thể một dân tộc.
Ngay cả ngày nay, chính quyền Cộng sản vẫn lên án các chiến sĩ Quân đoàn vì họ quá sợ hãi sức mạnh tinh thần và truyền cảm hứng của họ – một sức mạnh ngày càng lớn mạnh khi sự khổ sai của Đông Âu theo chủ nghĩa Marx đang giết chết mọi thứ mà nó chạm vào.

Nhưng châu Âu không độc quyền về Chiến sĩ Chính trị và mọi dân tộc và nền văn hóa đều có tiềm năng sản sinh ra loại người này, mỗi dân tộc và nền văn hóa đều phù hợp với hoàn cảnh riêng của mình. Lấy ví dụ
Lực lượng Vệ binh Cách mạng Hồi giáo Iran của các giáo sĩ Hồi giáo. Không cần phải đồng ý với bất kỳ hoặc tất cả các mục tiêu của họ để đánh giá cao và tôn trọng lòng dũng cảm của họ. Niềm tin vào Chính nghĩa của họ mạnh mẽ đến mức họ sẵn sàng chạy qua bãi mìn tay không để tấn công kẻ thù.

Machine Translated by Google

vị trí; lý tưởng của họ chiếm hết tâm trí đến nỗi họ sẽ lái xe bom vào trại địch mặc dù biết rõ rằng cái chết đang đến gần
Không thể tránh khỏi. Họ đúng hay sai không phải là vấn đề, nhưng rõ ràng sức mạnh này, sự khinh miệt cái chết này, chính là chất liệu tạo nên chiến thắng. Sức mạnh này đã thúc đẩy cuộc chiến tranh Yankee.
máy ra khỏi Lebanon – trong khi quân đội Hoa Kỳ đang chiến đấu cho an ninh việc làm, một gói lương và lương hưu, đối thủ của họ trong Lực lượng Vệ binh Cách mạng đang chiến đấu cho một Lý tưởng, một nền độc lập,
Iran Iran. Chúng ta phải biết rằng sức mạnh của Chủ nghĩa duy tâm là không thể tính toán được.

Khi chúng ta xem xét một vài ví dụ mà tôi đã trích dẫn, một điều sẽ ngay lập tức hiển nhiên với hầu hết độc giả - đó là tất cả họ đều là chiến binh, quân nhân. Tuy nhiên, điều đó hoàn toàn sai lầm.
Thật sai lầm khi tin rằng khía cạnh này, quân sự, là khía cạnh quan trọng nhất, hoặc thậm chí là một trong những khía cạnh quan trọng nhất. Mẫu số chung cho phép tất cả những người đàn ông này được đưa vào
Cùng một phạm trù, bất chấp những khác biệt rõ ràng, là việc họ được truyền cảm hứng bởi một lý tưởng tâm linh và tôn giáo hoàn toàn chi phối cuộc sống của họ. Không gì có thể ngăn cách họ với Lý tưởng đó.
Họ sẵn sàng hy sinh tất cả mọi thứ vì chiến thắng của Lý tưởng. Nếu vì lý do nào đó, Chính nghĩa của họ bị từ chối, cuộc sống của họ sẽ không còn ý nghĩa nữa.
Họ là những chiến binh xuất sắc bởi vì ngọn lửa cháy bên trong họ, ngọn lửa chỉ có thể dập tắt khi họ trút hơi thở cuối cùng. Đó là ngọn lửa mà họ

Kẻ thù thường không sở hữu hay hiểu được điều đó, nhưng chúng sợ hãi và tôn trọng nó. Chính ngọn lửa ấy, tinh thần cháy bỏng ấy, mà chúng ta phải thắp lại nếu muốn Văn hóa của chúng ta có một tương lai xứng đáng.
tên. Nếu điều này chứng tỏ là vượt quá khả năng của chúng ta thì tất cả những thành tựu vật chất, khoa học và công nghệ, sự vĩ đại về trí tuệ của chúng ta sẽ bị lộ ra là hoàn toàn vô dụng, vì hầu hết
Điều quan trọng nhất trong cuộc sống là ý chí sống. Nếu ý chí này không tồn tại trong mỗi con người, thì không một nhà khoa học hay thiết bị nào có thể cứu rỗi chúng ta.

Nhiệm vụ của Người lính Chính trị là thúc đẩy Ý chí sống bằng cách tiết lộ bản chất thực sự của cuộc sống – trái ngược với cơn ác mộng duy vật của thế kỷ này vốn bị hiểu lầm là “cuộc sống” –
và bằng cách sống cuộc đời này. Để làm được điều này, Người Chiến Sĩ Chính Trị phải trải qua một Cuộc Cách Mạng Tâm Linh, một cuộc cách mạng nội tâm dẫn dắt, định hướng và thấm nhuần cuộc đời anh ta. Khi điều này đã đạt được

Machine Translated by Google

Về bản chất, Người Chiến Sĩ Chính Trị sẽ đánh giá mọi hành động của mình dựa trên việc chúng có thúc đẩy Chính Nghĩa hay không. Anh ta sẽ là người không nói: "Tôi được lợi gì?" mà là người nói: "Tôi có thể làm gì để giúp đỡ?". Đối với loại Người này, một số từ ngữ sẽ nắm giữ chìa khóa cho chính ý nghĩa của Cuộc Sống: Danh Dự, Công Lý, Lòng Tự Trọng, Sự Trung Thực, Đức Tin, Sự Khiêm Tốn, Lòng Từ Bi, Tình Yêu.

Ông sẽ không cho phép danh dự của mình hoặc của quốc gia bị tấn công hoặc bị phá hoại bởi những kẻ không xứng đáng; anh ta sẽ không đứng yên khi người dân của mình bị bóc lột, nhưng sẽ trở thành tâm điểm trong đấu tranh cho Công lý. Anh ấy sẽ không đánh mất Lòng tự trọng và giá trị của mình khi lệ thuộc vào những thứ bên ngoài như ma túy hay rượu bia, vì anh ấy biết rằng nếu anh ấy sở hữu Sức mạnh Nội tại duy trì sự sống
Khi đó, ông ta sẽ bất khả chiến bại. Ông ta sẽ trung thực trong mọi việc làm, dù lớn hay nhỏ, bởi vì người Dân tộc Chủ nghĩa Chiến đấu luôn gương mẫu dẫn dắt. Ông ta sẽ có niềm tin tuyệt đối, không chút nghi ngờ vào
sự chính nghĩa của Sự nghiệp của mình; ông sẽ là người nỗ lực hết khả năng của mình để thúc đẩy phúc lợi của Nhân dân và Quốc gia mình, nhưng ông sẽ làm điều này mà không nghĩ đến bất kỳ lời khen ngợi hay
Công khai. Ông ấy sẽ vẫn khiêm nhường khi biết rằng hành động của mình là nghĩa vụ, được truyền cảm hứng từ một lối sống cao thượng hơn. Ông ấy sẽ bị thúc đẩy hành động bởi sự cưỡng bức thể xác đối với đất nước xinh đẹp của chúng ta và
Sự hủy diệt nền văn hóa phong phú của chúng ta; Lòng Thương Xót của Ngài sẽ lớn đến mức Ngài sẽ che chở những người yếu đuối và thiếu thốn của đất nước chúng ta bằng sức mạnh phi thường của Ngài. Tình yêu của Ngài sẽ tinh khiết và tươi mới, hồi sinh và truyền cảm hứng cho mọi người và mọi thứ mà nó chạm đến.

Người lính chính trị là người được nuôi dưỡng bởi một Lý tưởng Vĩnh cửu, người sẽ hành động tích cực trong mọi tình huống để bảo vệ những gì là Chính, Thiện và Chân. Chưa bao giờ trong lịch sử châu Âu, nhu cầu về các tiểu đoàn lính chính trị lại cấp bách và thiết yếu đến thế.
Hàng ngũ kẻ thù của chúng ta vô cùng hùng hậu: các ngân hàng, Cộng sản, Hội Tam Điểm, Chủ nghĩa Phục quốc Do Thái, Chủ nghĩa Tư bản. Chúng có tiền và quyền lực; chúng thống trị truyền thông; chúng kiểm soát toàn bộ quân đội thông qua việc kiểm soát chính phủ; chúng tiêm nhiễm những tư tưởng ăn mòn vào dòng máu quốc gia, khiến chúng ta suy yếu, thờ ơ, và dễ bị bắt nạt.

Và chúng ta có gì để chống lại điều này? Vài ngàn người yêu nước ở mỗi quốc gia Tây Âu. Chúng ta không có tiền, không có quyền lực, không có ảnh hưởng, không có phương tiện truyền thông nào đáng nói. Chúng ta là người Sparta,

Machine Translated by Google

Thiểu số. Họ là người Ba Tư, là Đa số. Đối mặt với thực tế khủng khiếp này, đồng bào chúng ta, sau khi đánh giá tình hình, đã lũ lượt rời khỏi chiến trường, tranh luận về "tính tất yếu" của sự việc. "Chúng ta không thể thắng", họ nói. "Mọi chuyện đã đi quá xa", họ nói. "Có lẽ chủ nghĩa Cộng sản sẽ không đến nỗi tệ", họ nói. Emrys ap Iwan, một người theo chủ nghĩa dân tộc xứ Wales thế kỷ 19, đã đúng biết bao khi nhận xét: "Điều tất yếu không phải là tòa tháp cao của Người Thông thái, mà chỉ là thánh địa của Người Nhút nhát".

Người Chiến Sĩ Chính Trị sẽ nhìn nhận thực tế nghiệt ngã này dưới một góc nhìn hoàn toàn khác, bởi vì anh ta là một người theo chủ nghĩa Duy Tâm và một người theo chủ nghĩa Hiện Thực. Lý Tưởng là mục tiêu đấu tranh của chúng ta; Chủ nghĩa Hiện Thực là phẩm chất quyết định cách tốt nhất để đạt được mục tiêu đó. Người Chiến Sĩ Chính Trị, khi cân nhắc vũ khí của cả hai bên, sẽ thừa nhận rằng chúng ta bị áp đảo về mọi mặt, ngoại trừ một mặt. Ngoại lệ này là Đức Tin, Lý Tưởng của chúng ta, thứ mà chúng ta trân trọng hơn cả Cuộc Sống, và không thể bị đe dọa, mua chuộc, hay tra tấn đến mức không thể tồn tại. Đức Tin này chỉ là một ký ức mờ nhạt, một đốm lửa hồng trong hầu hết nhân dân chúng ta – nhiệm vụ của Người Chiến Sĩ Chính Trị là thổi bùng và tiếp thêm nhiên liệu cho đốm lửa này cho đến khi nó bùng cháy mạnh mẽ và dữ dội hơn, cho đến khi nó trở thành một ngọn lửa dữ dội nhấn chìm Nhân Dân và Đất Nước chúng ta trong cuộc tìm kiếm Tự do Dân tộc, Công lý Xã hội và một Châu Âu Tự do đích thực. Chỉ cần sự hiện diện của Người Chiến sĩ Chính trị, lòng nhiệt huyết, tình đồng chí và sự tận tụy sẽ được khơi dậy. Người sẽ là Ánh sáng đẩy lùi bóng tối. Người dân sẽ tìm đến lời khuyên của Người; họ sẽ lắng nghe lời khuyên của Người; họ sẽ tự vực dậy và trở lại cuộc chiến với sức mạnh vượt trội hơn cả thép thép.

Mỗi ngày trôi qua, người ta đều chứng kiến máu rỉ ra từ cơ thể bị cắt xẻo của các quốc gia châu Âu. Đó là cảnh tượng mà chỉ những kẻ hoài nghi hoặc vô tư mới có thể chứng kiến mà không xúc động sâu sắc và trào dâng cơn thịnh nộ thiêng liêng. Người phụ nữ xinh đẹp từng mê hoặc cả thế giới bằng trí tuệ, sự vĩ đại và sức sống của mình giờ đây nằm dưới rãnh nước, bị đá đến bất tỉnh bởi...

Những bầy đàn man rợ của các Siêu Cường. Chỉ có đội quân Chiến Binh Chính Trị mới tìm cách bảo vệ cô khỏi cơn lũ bạo lực. Đội quân ấy tuy nhỏ bé, nhiệm vụ thì vô cùng to lớn, nhưng vẫn kiên cường chiến đấu. Nó sẽ không để di sản, văn hóa, truyền thống và những giá trị cao quý của chúng ta bị vùi dập thành tro bụi, mất đi mãi mãi, chỉ vì sự hèn nhát của số đông. Đội quân này chiến đấu để chiến thắng, nhưng nếu thất bại là phán quyết...

Machine Translated by Google

của Số phận, thì đó sẽ là một trận chiến đến người cuối cùng, thanh kiếm trên tay – một sự tôn vinh xứng đáng dành cho tổ tiên vĩ đại nhất của chúng ta.

Và nếu những kẻ hèn nhát, những kẻ rao giảng "Nghệ thuật của điều khả thi", tấn công bạn bằng những lời buộc tội "cuồng tín", hãy nhớ đến lời của John Jenkins, một người con mà xứ Wales có thể tự hào:

> "Tôi sẽ nói ba điều về sự cuồng tín: thứ nhất, nếu đúng là một kẻ cuồng tín có sức mạnh Mười người, điều đó là cần thiết vì chín người kia chẳng buồn bận tâm. Thứ hai, không phải lúc nào người cuồng tín cũng không tính đến cái giá phải trả cho hành động; tôi trở thành một kẻ cuồng tín vì tôi không sẵn sàng chấp nhận hậu quả của sự thụ động. Cuối cùng, nếu xứ Wales muốn tồn tại và văn hóa cùng di sản của nó phát triển, điều đó chỉ có thể đạt được bằng sự tận tụy mãnh liệt và kiên định với xứ Wales trên hết. 'Tất cả những thứ khác' bao gồm gia đình, triển vọng, sự nghiệp, sức khỏe, tự do và cuộc sống nói chung. Tôi tin, thực tế là tôi biết, rằng Xứ Wales có thể truyền cảm hứng cho sự cuồng tín này, và sự cuồng tín này chính là chất xúc tác thiết yếu để lay động phần lớn người dân."

Những gì Jenkins nói về xứ Wales cũng không kém phần đúng với các quốc gia Anh khác và những quốc gia anh em họ ở châu Âu.

PHẦN BA: CON ĐƯỜNG CỦA NGƯỜI CHIẾN BINH CHÍNH TRỊ.

"Bạn phải kiên trì đặt ra mục tiêu rằng ở mọi nơi, mọi hành động hay công việc bên ngoài, bạn phải tự do nội tâm và làm chủ được bản thân, và rằng mọi thứ đều phải tuân theo bạn chứ không phải bạn phải tuân theo chúng."
3

Tại Lausanne, Thụy Sĩ vào năm 1965, Marcel de Corte đã thực hiện theo quan sát sau: "Tôi thường nghe nói rằng có nghĩa là, được coi là

3 Gương Chúa Kitô (Thomas a Kempis)

Machine Translated by Google

Những thứ như vậy, chẳng tốt cũng chẳng xấu. Tôi thú nhận rằng lời khẳng định này khiến tôi bối rối, bởi tôi tự hỏi, làm sao chúng ta có thể tìm thấy những phương tiện thuần túy là phương tiện, mà không đồng thời trở nên trì trệ, vô dụng, không tồn tại, có lẽ giống như một món đồ chơi kỳ lạ nào đó của Heath Robinson. Một phương tiện không bao giờ có thể được coi là như vậy, ngoại trừ hoàn toàn trong tâm trí. Một phương tiện luôn được xem xét trong mối quan hệ với một mục đích."

Một khẳng định thường thấy của thời hiện đại là "mục đích biện minh cho phương tiện", và đó là một khẳng định mà quá nhiều người theo chủ nghĩa dân tộc chủ nghĩa đã tán thành một cách thiếu suy nghĩ. Như tuyên bố của Marcel de Corte đã làm rõ, Phương tiện và Mục đích là một thể thống nhất, gắn kết hữu cơ và phụ thuộc lẫn nhau trong chính trị thực tiễn. Đối với người yêu nước, mục đích mà chúng ta theo đuổi hoàn toàn trái ngược với mục đích của
Sự thành lập, nên tất nhiên phương tiện cũng sẽ khác nhau.
Những phương pháp mà phe Cộng sản hoặc các doanh nghiệp lớn sử dụng để thiết lập chế độ khủng bố không thể được những người theo chủ nghĩa dân tộc sử dụng một cách hợp pháp mà không gây ra tác hại to lớn cho cả chiến binh và Sự nghiệp của họ, một điểm mà Codreanu đã xây dựng Phong trào của mình.

Lấy ví dụ như chiến thuật khủng bố – điều cần phải phân biệt với bạo lực chính trị hay ám sát đơn thuần –
Điều này hoàn toàn trái ngược với truyền thống dân tộc chủ nghĩa, bởi mục tiêu, cả về lý thuyết lẫn thực tiễn, của nó là gieo rắc nỗi sợ hãi vào dân chúng nói chung thông qua việc tàn sát bừa bãi người dân thường bằng súng đạn và bom đạn. Chúng tôi bác bỏ phương pháp này vì lý do chính đáng là chúng tôi tìm kiếm sự ủng hộ của người dân để cải thiện cuộc sống của họ, và điều này khó có thể đạt được bằng cách tiêu diệt họ! Một sự thật thú vị nữa là các nhóm "dân tộc chủ nghĩa" sử dụng phương pháp này
Cách tiếp cận – IRA, các băng đảng Stern và Irgun, ETA, các chế độ độc tài quân sự phản động ở Mỹ Latinh – chính xác là những nhóm mà tư cách "dân tộc chủ nghĩa" của chúng ta rất đáng ngờ. Nếu chúng ta tuyên bố rằng chúng ta yêu Nhân dân và Văn hóa của mình, thì những phương pháp gieo rắc nỗi sợ hãi và thù hận có thể đóng vai trò gì trong chính trị dân tộc chủ nghĩa? Nếu chúng ta tuyên bố rằng Chân lý Tuyệt đối nằm gần trái tim mình nhất, thì làm sao chúng ta có thể nói dối và lừa đảo bằng hành động của mình mà không bóp méo chính Chân lý mà chúng ta đang bảo vệ và thúc đẩy? Đừng ai nói rằng mọi thứ sẽ khác sau Quốc khánh.

Cách mạng, đối với người không thể duy trì nguyên tắc của mình khi bất lực và không có gì để mất, thì khó có thể duy trì nguyên tắc đó khi anh ta có được quyền lực và có mọi thứ để mất.

Machine Translated by Google

Người ta nói, thực hành tạo nên sự hoàn hảo, và đó là điều chúng ta phải ghi nhớ mỗi ngày trong cuộc sống dân tộc của mình.
con đường mà đối thủ của chúng ta đã đi dẫn họ đến các Quốc gia Nô lệ của Liên Xô và Hoa Kỳ – chúng ta đi theo một con đường khác vì chúng ta tìm kiếm Nhà nước Cách mạng Dân tộc.

Điều này không có nghĩa là chúng ta không thể thận trọng trong hành động hoặc không thể dùng đến sự nhanh nhẹn của trí óc; thực tế thì ngược lại.
Nguyên tắc của chúng tôi yêu cầu chúng tôi phải sử dụng mọi gân cốt của bản thể mình - thể chất, tinh thần, tâm linh – vượt qua giới hạn để phát triển Chính nghĩa, đồng thời duy trì sự thuần khiết của Tâm hồn. Thật quá dễ dàng để từ bỏ các nguyên tắc và giá trị của mình chỉ vì áp lực của hoàn cảnh. Cần có sức mạnh ý chí, sự kiên cường và khả năng phục hồi để chống lại những tư tưởng bào mòn của kẻ thù, những kẻ xúi giục chúng ta đi theo con đường dễ dàng. Chúng ta chỉ cần thỏa hiệp một lần là sẽ rơi vào con đường trơn trượt dẫn đến sự phản bội. Con đường của chúng ta không hề dễ dàng. Nó gian khổ, khổ hạnh, là một vùng đất đầy máu, mồ hôi và nước mắt. Ngày nào những điều này không còn nữa, ngày đó Chủ nghĩa Dân tộc Cách mạng bị bán đứng.

Bây giờ, việc hiểu mối quan hệ giữa Phương tiện và Mục đích không chỉ là một bài tập học thuật đơn thuần mà còn là một phẩm chất thiết yếu quyết định không chỉ việc tuyển dụng Chính trị
Những người lính, nhưng cũng là cách họ được hun đúc thành những Chiến sĩ Cách mạng Quốc gia. Đó là điều kiện để nhận ra tại sao một số phương pháp sẽ không bao giờ được chúng ta chấp nhận. Hãy cùng xem xét
Tuyển quân. Trước đây, tinh nhuệ chiến binh là một thực tế của cuộc sống thường nhật, tự nhiên như những ngày nắng và đồng cỏ xanh, nhưng ngày nay, chúng chỉ còn là một ký ức lãng mạn. Do đó, kết luận rõ ràng mà chúng ta phải đối mặt là chính những người như các bạn - những độc giả của tập sách nhỏ này - sẽ phải dẫn đường, trở thành những Chiến sĩ Chính trị, những người sẽ làm nên chiến thắng.

Một số người trong các bạn sẽ cười khúc khích trước ý tưởng này. Một số người trong các bạn sẽ lùi bước vì sợ hãi. Một số người trong các bạn sẽ thú nhận rằng mình không có đủ khả năng. Đáng tiếc là Chúa, Định mệnh, dù bạn muốn gọi thế nào đi nữa, đã quyết định rằng bạn và tôi phải đảm nhận nhiệm vụ khó khăn này. Tổ tiên chúng ta đã phải đối mặt với những tình huống tương tự, và chúng ta phải lấy sức mạnh từ tinh thần của họ, thứ thúc đẩy chúng ta tiến lên. Chính trên nền tảng tinh thần của họ, chúng ta phải dựng lên lá cờ Thập tự giá Celtic và thách thức tất cả những kẻ đủ ngu ngốc để khơi dậy cơn thịnh nộ của đất nước này.

Và nếu bạn từ chối trở thành những chiến binh đó, thì quốc gia có thể vì ai?

Machine Translated by Google

Quay lại? Những người vùi đầu vào cốc bia hay túi keo dán? Những người tìm kiếm "thực tế" trong các video khoa học viễn tưởng hay heroin? Những người nói to và dài, ai đe dọa một 'Hoàng hôn của các vị thần', nhưng lại tiếc vài bảng Anh trong quỹ hay vài giờ họp hành? Kẻ ngốc trên phố nghĩ rằng một chiếc áo phông ngắn ngủn, bia rẻ tiền và chiếc mũ mới của Công nương Di là ý nghĩa của chủ nghĩa dân tộc? Kẻ ái quốc giả tạo, kẻ lười biếng tư sản, luôn tận tụy với "đồng cỏ xanh tươi và dễ chịu của nước Anh", nhưng không tận tụy đến mức không chịu hy sinh "lòng yêu nước" của mình nếu điều đó đe dọa "sự tôn trọng" mà hàng xóm và bạn bè dành cho anh ta? Không ai trong chúng ta muốn cuộc chiến này, nhưng bổn phận vẫn gọi. Những kẻ từ chối chỉ đơn giản là những kẻ hèn nhát. Người lính chính trị có thể tôn trọng Kẻ thù của mình, nhưng anh ta chỉ có thể khinh miệt Kẻ phản bội và Kẻ đào ngũ. Và khi quyền thừa kế của con cái bạn đã bị cướp khỏi chúng và bị chia cho

kẻ thù, bạn có thể nhìn vào mắt họ và nói rằng bạn đã làm tất cả những gì có thể không?

Giả sử bạn có đủ can đảm và quyết tâm cần thiết, làm thế nào để bạn trở thành một Nhà Cách mạng Quốc gia? Không có hai Chiến sĩ Chính trị nào có thể hoàn toàn giống nhau, mặc dù tất nhiên họ sẽ có
có nhiều điểm chung. Sự khác biệt tồn tại là do chúng ta là những cá nhân sở hữu cả điểm mạnh và điểm yếu.

Những khác biệt này không nhất thiết gây ra vấn đề cho chúng ta; thực ra, chúng có thể được biến thành lợi thế, bởi vì một đội quân hiệu quả được tạo thành từ những loại người khác nhau. Chỉ có Tù trưởng mà không có người da đỏ thì cũng vô dụng như chỉ có người da đỏ mà không có Tù trưởng. Một số người trong các bạn sẽ nổi lên thành những nhà lãnh đạo, những người khác thành chiến binh, nhưng tất cả đều sẽ rất quan trọng đối với Sứ mệnh Quốc gia của chúng ta.

Con đường phát triển, chương trình đào tạo, mà đỉnh cao là sự ra đời của Chiến sĩ Chính trị, chính là một cây Thánh giá đặt trên lưng chúng ta. Chính nhờ mang gánh nặng này, thông qua đấu tranh, mà chúng ta mới dần dần – và tôi muốn nói là chậm rãi – đạt được những phẩm chất cần thiết. Có những người phấn đấu vì sự hoàn hảo về thể chất như mục tiêu cao nhất trong cuộc đời – họ sẽ khẳng định rằng sự hoàn hảo này không phải là thứ được cho không với mỗi gallon xăng, mà là thứ đòi hỏi sự nỗ lực và rất nhiều đau đớn. Tương tự như vậy, việc trở thành một Chiến sĩ Chính trị là vấn đề của những người hoạt động, chứ không phải của những kẻ độc tài ngồi ghế bành hay những người tự xưng là Người của Định mệnh.

Nói như vậy, con đường phát triển là đơn giản và hợp lý

Machine Translated by Google

trong cấu trúc của nó. Ban đầu, bạn chỉ đặt ra mục tiêu đạt được những điều nhỏ nhặt, những mục tiêu mà khi đạt được sẽ mang lại cho bạn sự tự tin và kỹ năng để đạt được những mục tiêu tham vọng hơn. Điều quan trọng nhất ở giai đoạn này là thành thật với chính mình, bởi vì nếu không làm được điều đó, bạn sẽ không bao giờ thành thật với đồng nghiệp. Hãy ngồi một mình, sau một hồi suy ngẫm nghiêm túc, hãy liệt kê những điểm tốt và điểm xấu của bạn, đồng thời nhớ tránh những lời chỉ trích thái quá hoặc sự tự mãn thái quá. Sau khi hoàn thành, hãy chọn
Một điểm tốt có thể được phát triển và cải thiện, và một điểm yếu mà bạn nên tránh. Trên lý thuyết, điều này nghe có vẻ dễ dàng, nhưng thực tế lại là một cuộc chiến khổng lồ. Sẽ có những lúc bạn nghĩ mình đang làm tốt, rồi đột nhiên bạn lại thất bại thảm hại khi quay lại với những thói quen cũ. Nhưng đừng bỏ cuộc hay nản lòng vì thất bại, bởi vì

chính việc đứng dậy khỏi chỗ quỳ gối và thử lại lần nữa sẽ phát triển tính kỷ luật của bạn và Ý chí thành công bất chấp mọi khó khăn. Đó là một quá trình sẽ mang lại cho bạn về mặt tinh thần những gì Charles Atlas khẳng định tạ của ông sẽ mang lại cho bạn về mặt thể chất! Bạn chỉ có thể hiểu được hạnh phúc khi bạn hiểu được nỗi buồn, bạn chỉ có thể trân trọng thành công khi bạn đã trải qua vị đắng của thất bại. Nếu bạn không thể vượt qua chính mình trong những việc nhỏ nhặt, bạn sẽ tỏ ra khá vô dụng trong một cuộc khủng hoảng. Khi mọi thứ trở nên thực sự khó khăn trong những năm tới, khi sự đàn áp trở nên bạo lực, có hệ thống, toàn diện, bạn sẽ muốn biết rằng bạn có thể tin tưởng vào đồng đội của mình trong cuộc đấu tranh, và họ sẽ muốn biết rằng họ có thể tin tưởng vào bạn. Sự bình yên trong tâm trí mà niềm tin vào người khác này sẽ tạo ra không thể được đánh giá quá cao.

Tôi xin đưa ra một vài ý tưởng thực tế để bạn bắt đầu, nhưng hãy nhớ rằng đây chỉ là những ví dụ chung để giúp bạn suy nghĩ theo hướng đúng đắn.

Bạn có xem TV đêm này qua đêm khác không? Nếu có, hãy giảm thời gian xem xuống. rằng bạn làm điều này vì bạn là
Đừng vô tình phơi bày bản thân trước những luận điệu tuyên truyền của kẻ thù, dù bạn có xem phim tài liệu hay phim truyền hình dài tập. Hãy sử dụng thời gian của mình một cách xây dựng hơn và theo cách hỗ trợ cho Cuộc Đấu Tranh Quốc Gia. Đọc sách hoặc tạp chí chính trị. Đi dạo ở vùng nông thôn hoặc trong công viên và tận hưởng những món quà của thiên nhiên. Phát tờ rơi hoặc bán báo. Tổ chức một nhóm thảo luận tại nhà cho một vài người bạn, hoặc tham gia các hoạt động địa phương.

Machine Translated by Google

các nhóm cộng đồng như Hiệp hội Người thuê nhà, Bạn bè của Trái đất, v.v. và đấu tranh cho công lý tại địa phương.

Bạn có uống 4, 5, 6 hoặc nhiều hơn lon bia khi ra ngoài chơi đêm không? Hãy giảm xuống còn 2 hoặc 3 lon; bạn sẽ không chỉ có nhiều hơn Tiền để dành cho Chính nghĩa, nhưng sức khỏe của bạn sẽ được cải thiện đáng kể. Hơn nữa, quân Thập tự chinh không nổi tiếng với cái bụng bia của họ!

Bạn có hút thuốc nhiều không? Nếu có, hãy hạn chế hoặc tốt hơn là bỏ hẳn. Bạn chỉ đang giữ chân các Doanh nghiệp Lớn bằng cách làm tổn hại sức khỏe của mình. Sẽ có lúc bạn cần phải hành động nhanh chóng, và những kẻ cố chấp muốn có vẻ ngoài như một con khủng long thở khò khè sẽ phải trả giá!

Bạn có đặt việc đi xem bóng đá hay tiệc tùng lên trên việc tham dự một buổi sinh hoạt của NF không? Nếu có, hãy học cách sắp xếp thứ tự ưu tiên của mình. Dĩ nhiên, ai cũng cần nghỉ ngơi sau những ngày tháng đấu tranh, nhưng hãy nhớ rằng nếu NF thất bại vì sự thờ ơ của các thành viên, điều đó không chỉ báo hiệu sự cáo chung của quốc gia, mà còn báo hiệu cả những phiền nhiễu mà bạn từng cho là rất quan trọng.

Nếu bạn chưa có thói quen đọc sách, hãy tập thói quen này và luôn nỗ lực vươn lên tầm cao mới. Kiến thức là sức mạnh, và bạn càng biết nhiều, bạn càng trở thành mối đe dọa lớn đối với Hệ thống.
Hãy đến tham dự các buổi hội thảo của đảng, nơi bạn sẽ được hướng dẫn sản xuất tờ rơi địa phương giúp bạn quảng bá các ý tưởng dân tộc chủ nghĩa trong cộng đồng địa phương; nơi bạn sẽ được dạy cách in lụa áp phích và áo phông; nơi các giảng viên của chúng tôi sẽ giải thích các lý tưởng cách mạng của chúng tôi một cách đơn giản và sẽ cải thiện khả năng thuyết phục mọi người của bạn.

Những điều này, và nhiều điều khác nữa, đảng có thể dạy bạn, nhưng vẫn còn một lĩnh vực rộng lớn cho sáng kiến cá nhân: học ngôn ngữ mới, đặc biệt nếu bạn có nguồn gốc Ireland, Scotland, Wales hoặc Cornwall; học lái xe, đánh máy, nói trước công chúng. Tham gia các lớp học buổi tối để học điện tử, cơ khí, tốc ký hoặc báo chí, hoặc tham gia một trò tiêu khiển thể chất như cử tạ hoặc võ thuật. Có một triệu lẻ một điều bạn có thể làm để cải thiện bản thân, những điều sẽ mang lại cho bạn sự hài lòng và giúp Sự nghiệp đạt được Chiến thắng. Bất cứ điều gì bạn làm, hãy quyết tâm rằng bạn sẽ kiên trì đến cùng. Ngồi không không làm gì chính là điều mà những kẻ đáng ghét trong Quốc hội hy vọng bạn sẽ làm, vì bằng cách đó, bạn đang giúp công việc của họ dễ dàng hơn rất nhiều.

Machine Translated by Google

Đối với những người sẵn sàng thực hiện những hy sinh cần thiết để trở thành Những người lính chính trị, các bạn cần phải phát triển một số đức tính sau:

KIÊN NHẪN: bởi vì quá trình chuyển đổi sang Chiến sĩ Chính trị cần thời gian và nỗ lực thực sự, chứ không phải chỉ trong một tuần hay vài tháng. Đó là một công việc sẽ ngốn cả đời người nếu mục tiêu là sự Hoàn hảo.

BÌNH TĨNH: vì khi sự đàn áp của Nhà nước gia tăng, những người bình tĩnh, điềm đạm và điềm tĩnh sẽ là những người sống sót, chứ không phải những kẻ nghiệp dư hoảng loạn.

TỰ KỶ LUẬT: bởi vì những ai làm chủ được bản thân mình thì sẽ làm chủ được hoàn cảnh của mình.
Sở hữu sức mạnh không thể nhìn thấy nhưng cả đồng đội và đối thủ đều cảm nhận được.

KHIẾN KHÍCH HÀI HƯỚC: bởi vì mặc dù cuộc sống không phải là một thảm hoa hồng, nhưng nó cũng không phải là một cuộc hành trình dài. Nó là một một chút của cả hai. Phát triển khả năng cười nhạo bản thân và hoàn cảnh của mình, và bạn sẽ biến thành một chiến binh ma ám ảnh kẻ thù.

Sức mạnh của tiếng cười đã được minh chứng gần đây tại Ý trong phiên tòa xét xử 30 chiến binh dân tộc chủ nghĩa, những chiến binh có độ tuổi trung bình là 20. Bị xét xử vì những tội danh mà nếu được chứng minh sẽ dẫn đến Nhiều vụ án đến chung thân, những chiến binh này, vô tội trước Chúa và trước Người, đã bảo vệ những truyền thống dân tộc cao đẹp nhất. Truyền thông và ngành tư pháp Ý hoàn toàn mong đợi những thanh niên này sẽ được ngồi tù. Họ thất vọng biết bao khi thấy những người đồng chí này, phớt lờ phiên tòa, chơi bài, cười đùa với nhau.

chẳng quan tâm, và tại sao họ phải quan tâm? Bốn năm chờ xét xử, những lời đề nghị trả tự do sớm cho những người muốn chuyển sang Supergrass – Ấy vậy mà họ chẳng hề nhượng bộ một chút nào Đức Tin của mình. Vị thẩm phán yêu cầu được tôn trọng và được đáp lại bằng những tràng cười vang dội. Đây chính là sức mạnh thực sự – nó tuyên bố rằng Thần Chết không có quyền năng gì đối với nó. Đó là sức mạnh sẽ khiến chúng ta bất khả chiến bại, bởi kẻ thù của chúng ta còn có thể làm gì hơn thế nữa? Người Celt cổ đại đã khắc ghi điều này.

Machine Translated by Google

sức mạnh thành một câu tục ngữ: “Hãy chiến đấu vì đất nước và chấp nhận cái chết nếu cần thiết, bởi vì Cái chết là một chiến thắng và là sự giải thoát của tâm hồn.”

Chúng ta sẽ chiến đấu vì nước Anh của William Byrd và Thomas Talus; vì vẻ đẹp hoang sơ của Cornwall và sự thanh bình của Lake District. Chúng ta chiến đấu vì xứ Wales – Vùng đất của những người đồng chí – không chỉ vì văn chương và âm nhạc đầy tâm hồn của xứ sở này, mà còn vì tinh thần anh hùng của Owain Glyndwr. Chúng ta chiến đấu vì Scotland, vì Cao nguyên và Quần đảo của Scotland, vì những bản ballad và thi sĩ của Scotland. Chúng ta chiến đấu vì Ireland, vùng đất của những nghịch lý: bi kịch và hài kịch, hài hước và nóng nảy; vì sự thuần khiết mà GK Chesterton đã từng nói: "Những lời dối trá của Dublin và Belfast còn đúng hơn cả những chân lý hiển nhiên của Westminster."

Còn rất ít điều phải nói khi bạn phải đối mặt với sự lựa chọn cuối cùng: Bạn sẽ trở thành một Chiến binh Cách mạng chiến đấu vì Tự do Dân tộc, hay là kẻ hèn nhát cúi mình hôn đôi giày bẩn thỉu của một Hệ thống đang thối rữa?

HÃY ĐỂ KẺ HÈN NHÁT CÚI ĐẦU XẤU HỔ.

HÃY ĐỂ CHIẾN BINH BIẾT RẰNG PHẦN THƯỞNG CỦA ANH TA LÀ ĐẾN!

Machine Translated by Google

Chủ nghĩa xã hội quốc gia - Thế giới quan sinh học

Povl H. Riis-Knudsen

Machine Translated by Google

> “Ở bất kỳ thời điểm nào cũng có một sự chính thống, một hệ thống các ý tưởng mà người ta cho rằng tất cả những người có tư duy đúng đắn sẽ chấp nhận mà không cần thắc mắc. Việc nói điều này hay điều kia không hẳn là bị cấm, nhưng điều đó “không được phép”. Bất cứ ai thách thức quan điểm chính thống đang thịnh hành đều thấy mình bị bịt miệng một cách hiệu quả đến bất ngờ. Một quan điểm thực sự lỗi thời hầu như không bao giờ được lắng nghe một cách công bằng, dù là trên báo chí đại chúng hay trên các tạp chí trí thức.” – George Orwell

Là một người theo chủ nghĩa Quốc xã, bạn luôn gặp khó khăn trong việc trò chuyện có ý nghĩa với một người không theo chủ nghĩa Quốc xã. Bạn thường cảm thấy rằng một cuộc đối thoại như vậy là hoàn toàn không thể và rằng bạn sống trong hai thế giới hoàn toàn khác biệt. Tất nhiên, một phần lý do cho tình trạng đáng tiếc này nằm ở hình ảnh tuyên truyền về Chủ nghĩa Quốc xã như đỉnh điểm của sự tàn ác của con người mà kẻ thù của chúng ta đã tạo ra trong tâm trí công chúng. Tuy nhiên, đối với những người trẻ tuổi, những gì đã xảy ra hơn bảy mươi năm trước không còn quan trọng nữa. Ngay từ khi còn nhỏ, họ đã có thể theo dõi tất cả sự độc ác và tàn ác đã tàn phá thế giới kể từ "chiến thắng của chủ nghĩa nhân văn" vào năm 1945, được trình bày sống động qua truyền hình, và có một xu hướng rất đáng khích lệ trong thế hệ trẻ là có thái độ ít thiên vị hơn đối với cuộc sống và các vấn đề khác nhau của nó so với thế hệ trước.

Là một người theo chủ nghĩa Quốc Xã, bạn luôn gặp khó khăn trong việc duy trì một cuộc trò chuyện có ý nghĩa với một người không theo chủ nghĩa Quốc Xã. Bạn thường cảm thấy rằng một cuộc đối thoại như vậy là hoàn toàn bất khả thi và rằng bạn đang sống trong hai thế giới hoàn toàn khác biệt. Dĩ nhiên, một phần lý do cho tình trạng đáng tiếc này nằm ở hình ảnh tuyên truyền về chủ nghĩa Quốc Xã như đỉnh điểm của sự tàn bạo của con người mà kẻ thù đã gieo rắc trong tâm trí công chúng. Tuy nhiên, đối với những người trẻ tuổi, những gì đã xảy ra hơn bảy mươi năm trước không còn quan trọng nữa. Ngay từ thuở ấu thơ, họ đã có thể chứng kiến tất cả những điều độc ác và tàn bạo đã tàn phá thế giới kể từ "chiến thắng của chủ nghĩa nhân văn" năm 1945, được trình bày sống động trên truyền hình, và

Machine Translated by Google

có một xu hướng rất đáng khích lệ trong thế hệ trẻ
có thái độ ít thiên vị hơn đối với cuộc sống và những vấn đề khác nhau
của nó so với thế hệ trước.

Tuy nhiên, điều này không có nghĩa là giới trẻ hoàn toàn hiểu biết về Chủ nghĩa Quốc xã, hay họ tỏ ra hiểu biết khi được nghe bạn nói. Họ lớn lên trong một thế giới mà họ bị cố tình xa lánh khỏi mọi giá trị tự nhiên và chuẩn mực đạo đức tự nhiên, được dạy rằng mọi thứ đều tương đối, và ranh giới giữa chân lý và dối trá không còn tồn tại, bởi không có gì là tuyệt đối và mọi thứ đều phụ thuộc vào cách bạn nhìn nhận. Trong thế giới phi giá trị này, con người sống trong một khoảng trống tinh thần, hoàn toàn tách biệt với thế giới thực, với những quy luật sinh học khắc nghiệt, và những nghĩa vụ đạo đức và xã hội tuyệt đối, và không thể tránh khỏi việc tư tưởng Quốc xã bị coi là một yếu tố xa lạ khó hiểu trong một vũ trụ chính trị và triết học như vậy.

Ngược lại với chủ nghĩa tương đối vô tư ngày nay, nơi mà mọi ý tưởng – ít nhất là về nguyên tắc – đều được chấp nhận và có giá trị như nhau, Chủ nghĩa Quốc xã đại diện cho nỗ lực không ngừng nghỉ nhằm tìm kiếm chân lý tuyệt đối và biến chân lý này thành nền tảng của xã hội loài người. Tuy nhiên, không giống như những lời nói mơ hồ của các triết gia vô nghĩa và chủ nghĩa thần bí phương Đông, Chủ nghĩa Quốc xã dựa trên lẽ thường và tìm kiếm lập luận trong thế giới thực, nơi sự khác biệt giữa sự thật và lời nói dối, giữa thiện và ác được xác định bởi sự thật chứ không phải bởi suy nghĩ viển vông và mơ mộng lý thuyết.

Dưới góc độ này, rõ ràng là Chủ nghĩa Quốc Xã phải bác bỏ các quan niệm và chuẩn mực đạo đức của tất cả các hệ tư tưởng thống trị, và điều này, tất nhiên, dẫn đến một khoảng cách khó có thể vượt qua – đơn giản vì không có một khuôn khổ tham chiếu chung nào giữa những người theo chủ nghĩa Quốc Xã và những người có tư duy bị chi phối bởi các ý tưởng của trật tự hiện tại. Chủ nghĩa Quốc Xã đơn giản có nghĩa là một cuộc chiến tuyệt đối, không thể đảo ngược và không khoan nhượng chống lại chính những nền tảng triết học của toàn bộ trật tự thế giới đang thống trị. Ở những trang tiếp theo, chúng tôi sẽ cố gắng giải thích những hàm ý của cuộc xung đột này giữa trật tự hiện tại và hệ thống giá trị của một thế giới quan sinh học.

Machine Translated by Google

Như có lẽ đã được làm rõ ở trang trước, tư tưởng Quốc Xã hầu như không liên quan gì đến chính trị theo nghĩa thông thường của từ này. Phong trào Quốc Xã không phải là một trong những tổ chức chính trị thông thường, chỉ đại diện cho một số lợi ích nhóm ít nhiều mang tính vật chất. Mục tiêu của họ chỉ đơn thuần là chắp vá một chương trình chính trị đủ mơ hồ và sáo rỗng để thu hút những cử tri cần thiết cho một cương lĩnh quốc hội, nơi "những đại diện dân cử" của họ có thể chiếm đoạt càng nhiều miếng bánh càng tốt cho bản thân – và có lẽ cả các đảng viên của họ – bằng cái giá phải trả là phần còn lại của xã hội.

Chủ nghĩa Quốc xã còn hơn thế nữa – nó là một thế giới quan, một triết lý sống hoàn chỉnh, bao trùm mọi khía cạnh của sự tồn tại con người. Là một người theo đuổi thế giới quan này, bạn nhìn nhận mọi hiện tượng trong xã hội từ một góc độ duy nhất, sao cho mọi khía cạnh đều trở thành một phần của một tổng thể thống nhất, cũng như quan điểm của bạn trong mọi lĩnh vực đều được xác định bởi cùng một nguyên tắc thống nhất, cho phép bạn hiểu và lý giải mọi khía cạnh của cuộc sống và những bí ẩn của nó. Vì vậy, thế giới quan là nền tảng cho thái độ của những người theo nó đối với tôn giáo, đạo đức, chính trị, kinh tế – và cách họ tổ chức cuộc sống cá nhân.

Dĩ nhiên, Chủ nghĩa Quốc xã không phải là triết lý sống duy nhất tuyên bố bao trùm mọi khía cạnh của sự tồn tại. Ví dụ khác là tất cả các tôn giáo, về nguyên tắc, chúng cung cấp cho tất cả những ai tin vào chúng một kim chỉ nam cho hành vi và thái độ của họ trong mọi tình huống của cuộc sống. Tuy nhiên, ngày nay, các tôn giáo đã buộc phải thỏa hiệp trong một nỗ lực tuyệt vọng nhằm thu hẹp khoảng cách ngày càng rộng giữa giáo điều tôn giáo và thực tế. Trong 500 năm qua, khoảng cách này đã dẫn đến sự thế tục hóa ngày càng tăng của các quốc gia Kitô giáo ở thế giới cũ, và nó cũng khiến các chính phủ phương Tây hóa của hầu hết các quốc gia Hồi giáo từ bỏ cấu trúc xã hội tôn giáo nghiêm ngặt để ủng hộ chủ nghĩa duy vật tư bản hoặc cộng sản.

Một ví dụ về một xã hội đi theo hướng ngược lại và nhấn mạnh triệt để sự thống nhất giữa chính trị và tôn giáo là Iran của Khomeini, và ngày nay có những nhóm cực đoan trên khắp thế giới Hồi giáo và nhiều nơi khác đang đấu tranh để thiết lập các xã hội thời trung cổ dựa trên chữ nghĩa của Kinh Quran. Một ví dụ khác là Israel, nơi dựa trên niềm tin tôn giáo rằng

Machine Translated by Google

Người Do Thái là "dân tộc được Chúa chọn" và có quyền thiêng liêng đối với lãnh thổ mà họ tuyên bố chủ quyền từ người Ả Rập, và đặc biệt là những nhóm chính thống nhất, do đó, từ chối bất kỳ sự sai lệch nhỏ nhất nào so với luật Talmud. Luật này là sản phẩm của xã hội du mục cổ xưa và không thể áp dụng cho một quốc gia công nghiệp hiện đại, dẫn đến một số cấu trúc đặc trưng của người Semit nhằm lách luật tôn giáo nghiêm ngặt, ví dụ như ngày Sa-bát và năm Shmitta, theo đó tất cả đất đai phải được bỏ hoang, nhưng lại không!

Những phương pháp tương tự có thể được nhìn thấy ở các nước Ả Rập, nơi tháng Ramadan thường bị bãi bỏ vĩnh viễn vì các quốc gia này đang "chiến tranh" với đói nghèo. Tất cả những nỗ lực "lừa dối" như vậy cho thấy rõ ràng rằng những thế giới quan này hoàn toàn không đủ để làm kim chỉ nam trong thế giới hiện đại với công nghệ phương Tây –
và rằng họ không đủ mạnh để ngăn cản tín đồ của mình khao khát cuộc sống mới này, vốn không phải là một phần văn hóa của họ mà là kết quả của sự ký sinh thành công. Lý do cho sự thất bại này đơn giản là vì những tôn giáo này dựa trên đức tin mù quáng chứ không phải trên thực tế.

Đương nhiên, những người theo đạo Thiên Chúa sùng đạo cũng có cùng mong muốn bảo tồn Kinh Thánh như một thẩm quyền tối cao và là điểm tập trung cho mọi suy nghĩ. Do đó, Giáo hội Công giáo liên tục tìm cách gia tăng ảnh hưởng của mình đối với sự phát triển xã hội ở các quốc gia Công giáo truyền thống như Ba Lan, Ireland, Ý, Tây Ban Nha và Mỹ Latinh – và để làm được điều này, Giáo hội phải giành được quyền lực chính trị. Tuy nhiên, điểm yếu chính của Giáo hội Công giáo là: Nhiều bất đồng nội bộ về cách thức đạt được mục tiêu này và những phần nào của giáo lý Cơ Đốc giáo cần được nhấn mạnh. Cũng tại Bắc Mỹ, Cơ Đốc giáo có một ảnh hưởng chính trị rất quan trọng, không thể xem nhẹ – mặc dù nó đang suy giảm – và ở châu Âu, hầu hết các quốc gia đều có các đảng phái chính trị Cơ Đốc giáo cố gắng củng cố cái gọi là các giá trị Cơ Đốc giáo như một phần trong chương trình chính trị của họ. Tuy nhiên, tôn giáo nói chung đóng một vai trò rất khiêm tốn trong các đảng phái này – đơn giản vì Cơ Đốc giáo đã mất đi sức ảnh hưởng đối với người dân – nếu nó từng có. Bằng cách nào đó, nó luôn bị coi là một ý tưởng xa lạ đối với người dân phương Bắc, và cách họ diễn giải về nó thường rất phi Cơ Đốc giáo. Ngày nay, nó đã bị giản lược thành một di tích lỗi thời. Ví dụ, ở Đan Mạch, khoảng 95% cư dân là thành viên của nhà thờ Lutheran nhà nước. Tuy nhiên,

Machine Translated by Google

Chỉ có 2% đi nhà thờ và thậm chí còn ít hơn nữa tuyên bố tin vào giáo lý này. Là một sức mạnh tinh thần trong nhân dân, Cơ Đốc giáo đã chết.

Tuy nhiên, chủ nghĩa Marx cũng là một triết lý sống, đại diện cho một thế giới quan chi phối mọi mặt của đời sống con người, trong khi tất cả các tư tưởng chính trị khác ở khu vực chúng ta chủ yếu tập trung vào những vấn đề hành chính và kinh tế vụn vặt. Những tư tưởng này gắn bó lỏng lẻo với một thái độ cơ bản nhất định đối với cuộc sống nói chung và mối quan hệ giữa cá nhân và xã hội, nhưng về nguyên tắc, chúng hoàn toàn không liên quan đến nhu cầu tâm linh của con người. Chúng không loại trừ bất kỳ tôn giáo nào – ngược lại, chúng luôn nhấn mạnh đến quyền tự do tôn giáo tuyệt đối và tuyên bố rằng tôn giáo và chính trị không liên quan gì đến nhau và nên được tách biệt – như thể tôn giáo là thứ không quan trọng so với chính trị. Do đó, thành viên của tất cả các đảng phái tự do hoặc bảo thủ này có thể là Kitô hữu, Do Thái giáo, Hồi giáo, Vô thần hoặc Phật giáo. Niềm tin tôn giáo của họ bị coi là hoàn toàn không liên quan đến công việc chính trị của họ. Họ đoàn kết trong nỗ lực giải quyết một số vấn đề thực tiễn khá rõ ràng trong bộ máy nhà nước, nhưng họ có thể có những mục tiêu tâm linh hoàn toàn khác nhau. Như đã đề cập ở trên, sự phân mảnh này thực sự không phù hợp với bản chất của tôn giáo, nhưng các cộng đồng tôn giáo phải chấp nhận nó một cách ít nhiều miễn cưỡng nếu họ muốn gây ảnh hưởng đến xã hội.

Một triết lý sống đích thực như Chủ nghĩa Quốc Xã hoàn toàn không có chỗ cho sự phân chia cuộc sống thành những phần riêng biệt, không liên quan gì đến nhau. Chủ nghĩa Quốc Xã có khả năng giải quyết mọi vấn đề thực tiễn trong xã hội bằng cách áp dụng các nguyên tắc triết lý nền tảng của nó, và những người theo nó không cần bất kỳ yếu tố ngoại lai nào để thỏa mãn nhu cầu tinh thần. Bản thân Chủ nghĩa Quốc Xã đã đưa ra câu trả lời trọn vẹn cho bất kỳ câu hỏi nào con người có thể đặt ra. Một sự thật hiển nhiên là tôn giáo chỉ dựa trên đức tin – một điều mà họ tự hào thừa nhận! Vì vậy, sự hiện hữu của Chúa, Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội, Sự Phục Sinh, Sự Tái Lâm, v.v. đều là những điều bạn không thể chứng minh – trừ khi, dĩ nhiên, bạn chấp nhận Chúa là tác giả của Kinh Thánh, một điều khác mà bạn phải tin – bất chấp bất kỳ bằng chứng nào bạn có thể có ngược lại. Nếu bạn không tin mà không có bằng chứng, bạn đang nghi ngờ – giống như Thomas nghi ngờ, người – dường như là người thông minh nhất trong số các tông đồ – muốn có bằng chứng chứng minh người đàn ông trong

Machine Translated by Google

trước mặt ông thực ra đã bị đóng đinh. Trái ngược với lòng kiêu hãnh về sự ngu dốt này, cả chủ nghĩa Marx và chủ nghĩa Quốc xã đều tuyên bố dựa trên chân lý khoa học. Tuy nhiên, chủ nghĩa Marx được phát minh ra đằng sau bàn làm việc, chất đầy những cuốn sách triết học uyên bác - nhưng không hề có bất kỳ sự tiếp xúc nào với thực tế hay khoa học. Nhìn kỹ hơn, chủ nghĩa Marx cũng dựa trên đức tin nhiều như bất kỳ tôn giáo nào - cụ thể là dựa trên niềm tin hoàn toàn phi khoa học rằng tất cả các sinh vật đi bằng hai chân và không có lông vũ đều được tạo ra bình đẳng, và dựa trên ý tưởng phi lý không kém rằng chính các điều kiện sản xuất đã quyết định lịch sử giống như cách người ta cho rằng chính môi trường - chứ không phải gen - quyết định sự phát triển của cá nhân. Tất nhiên, điều này là đảo ngược tình thế. Không cần nhiều trí thông minh để nhận ra rằng trên thực tế, chính con người đã hình thành môi trường của mình - và thiết lập trật tự xã hội, bao gồm cả các điều kiện sản xuất - chứ không phải ngược lại.

Không giống như tất cả những triết lý khác, Chủ nghĩa Quốc xã chưa bao giờ được phát minh ra – nó được bắt nguồn từ những Quy luật vĩnh cửu của Tự nhiên, vốn đã tồn tại từ lâu đời như vũ trụ và chi phối mọi sự sống kể từ khi sinh vật nguyên thủy đầu tiên xuất hiện. Điều này đã được Savitri Devi, cố triết gia Quốc xã nổi tiếng, diễn đạt một cách tuyệt đẹp và rõ ràng trong cuốn sách Tia Chớp và Mặt Trời của bà:

> "Về bản chất, tư tưởng Quốc xã không chỉ vượt qua nước Đức và thời đại của chúng ta, mà còn vượt qua cả chủng tộc Aryan và nhân loại cũng như bất kỳ thời đại nào; cuối cùng, nó thể hiện sự khôn ngoan bí ẩn và không bao giờ sai lầm theo đó
> Thiên nhiên sống và sáng tạo: trí tuệ phi nhân cách của khu rừng nguyên sinh, của đại dương sâu thẳm và của các quả cầu trong vùng tối của không gian; và vinh quang của Adolf Hitler không chỉ là quay trở lại với trí tuệ thiêng liêng đó mà còn biến nó thành chính sách tái tạo thực tế có phạm vi toàn thế giới"

Nói cách khác, Chủ nghĩa Quốc xã không phải do Adolf Hitler phát minh ra. Nó là sự thể hiện có ý thức của những Quy luật cơ bản của

4 Savitri Devi, Tia chớp và Mặt trời (Phiên bản Lưu trữ Wewelsburg), Trang 168

Machine Translated by Google

Thiên nhiên chi phối cuộc sống của chúng ta. Nó dựa trên tình yêu vô hạn đối với tạo hóa trong tất cả sự đa dạng của nó, sự tôn trọng sâu sắc, vô điều kiện đối với trí tuệ của Thiên nhiên, và một ý chí mãnh liệt bảo tồn sự sống như nó đã phát triển từ trí tuệ này. Cách duy nhất để làm được điều đó là tổ chức xã hội loài người theo những Quy luật cơ bản này. Vì vậy, việc chống lại Chủ nghĩa Quốc xã cũng vô lý và phi logic như việc chống lại định luật vạn vật hấp dẫn hay sự thật rằng Trái đất tròn! Chủ nghĩa Quốc xã thực chất chỉ là việc áp dụng các quy luật vật lý và sinh học vào các lĩnh vực chính trị, kinh tế, xã hội và tôn giáo của đời sống con người, giống như cách chúng được áp dụng ngày nay vào công nghệ. Dưới góc độ này, Chủ nghĩa Quốc xã thực sự mang tính khoa học - không giống bất kỳ thế giới quan nào khác. Nó không muốn biến thực tế thành phù hợp với bất kỳ lý thuyết định kiến nào mà muốn biến lý thuyết thành hiện thực. Những dấu mốc khoa học của một kỷ nguyên mới do đó sẽ ngay lập tức được phản ánh trong đời sống thực tiễn của một cộng đồng Quốc xã.

Tất nhiên, đôi khi chúng ta có thể ước rằng một số Luật này đã khác đi một chút, nhưng chúng ta nhất thiết phải chấp nhận rằng không thể thay đổi chúng. Luật Tự nhiên không thể bị bãi bỏ hoặc sửa đổi thông qua một cuộc bỏ phiếu tại Đại hội đồng Liên Hợp Quốc, Quốc hội Hoa Kỳ, hay bất kỳ quốc hội nào khác! Có lẽ mọi thứ đã dễ dàng hơn nếu tất cả loài người và tất cả các chủng tộc được tạo ra bình đẳng, và nếu không có bất kỳ yếu tố di truyền nào chi phối và hạn chế khả năng phát triển cá nhân của chúng ta. Tuy nhiên, điều đó không đúng, và hoàn toàn không có cơ hội thay đổi thực tế này bằng suy nghĩ viển vông, tức là, bằng cách hành động như thể những Luật này không tồn tại. Xây dựng một xã hội dựa trên những giấc mơ như vậy là một tội lỗi chết người chỉ có thể dẫn đến những hậu quả tai hại.

Những hậu quả này càng rõ ràng hơn khi chúng ta nhìn vào những xã hội mà kẻ thù của chúng ta đã xây dựng nên ở cả phương Đông lẫn phương Tây. Họ nhất trí gọi Chủ nghĩa Quốc xã là “Phúc âm của Ác quỷ” – trong khi chính họ lại đang cai trị một thế giới đang bên bờ vực thảm họa kinh tế và đạo đức, một thế giới bị ảnh hưởng bởi lạm phát, thất nghiệp, tội phạm, bạo lực vô nghĩa, lạm dụng ma túy, ô nhiễm, khiêu dâm, tham nhũng, đói kém và thảm họa sinh thái – một thế giới chỉ trải qua mười sáu ngày hòa bình kể từ năm 1945 và vô số triệu người đã bị tàn sát trong cùng thời gian đó. Và trên thế giới ảm đạm này

Machine Translated by Google

luôn tồn tại mối đe dọa khủng khiếp về một cuộc chiến tranh hạt nhân có thể hủy diệt mọi sự sống cao cấp trên trái đất.

Thật vậy, chẳng có gì ngạc nhiên khi con người sống trong nỗi sợ hãi thường trực về những gì ngày mai sẽ dành cho mình! Đáng tiếc thay, nỗi sợ hãi và tuyệt vọng này lại lan rộng nhất ở vùng Aryan trên thế giới, nơi sự suy đồi và băng hoại đạo đức diễn ra mạnh mẽ nhất. Ở đây, con người hoàn toàn xa lánh mọi giá trị lành mạnh và tự nhiên, trở thành những thây ma vô tri, nỗi lo lắng của họ được xoa dịu bởi sự giàu có về vật chất – trong cuộc chạy đua không ngừng nghỉ với sự hỗn loạn kinh tế. Bất chấp tất cả những tiện nghi vật chất của thế giới hiện đại, những người này vẫn không hạnh phúc hay thỏa mãn. Họ hoàn toàn thiếu lý tưởng và nhiệt huyết, và họ đã mất hết niềm tin vào tương lai. Người Aryan đơn giản là không muốn sinh con. Vì không nhìn thấy tương lai, họ thích những thứ xa hoa nhất thời hơn là bảo tồn nòi giống và văn hóa của mình. Họ cố gắng đảm bảo một cuộc sống thoải mái nhất có thể trong cái hố phân này, và hy vọng duy nhất của họ là thảm họa không thể tránh khỏi sẽ không xảy ra trong đời mình. Vì vậy, ông thụ động chứng kiến vùng đất của tổ tiên mình dần dần bị người ngoài hành tinh chiếm đóng, những người vẫn chưa nhận ra rằng sự kết thúc của người da trắng có nghĩa là sự kết thúc của toàn bộ nền văn minh mà chúng ta biết.

Đây chính là Thời đại Hoàng kim mà kẻ thù của chúng ta đã hứa hẹn với thế giới vào năm 1945 – đây chính là những gì chúng đã xây dựng được trong suốt bảy mươi năm nắm giữ quyền lực tuyệt đối. Trong hoàn cảnh này, viễn cảnh tương lai chắc chắn rất ảm đạm. Tuy nhiên, mọi chuyện không nhất thiết phải như vậy. Việc thế giới lâm vào tình trạng đen tối như vậy chỉ là kết quả của sự bất chấp hoàn toàn Quy luật Tự nhiên của con người.

Là một người theo chủ nghĩa Quốc Xã, bạn chắc chắn sẽ cảm thấy mình như một người đến từ hành tinh khác khi bạn đã từng nhận ra bản chất của trật tự hiện tại. Bạn không thể tham gia vào hệ thống này, và cuộc đấu tranh hàng ngày để duy trì sự sống trong khuôn khổ của xã hội này hẳn phải là một sự lãng phí thời gian vô ích. Là những người theo chủ nghĩa Quốc Xã, chúng ta hình dung một Trật Tự Thế Giới Hoàn Toàn Mới, dựa trên “trí tuệ bất diệt mà Thiên Nhiên sống và sáng tạo”. Chỉ trong một trật tự thế giới mới như vậy, sự sống trên hành tinh này mới có thể tồn tại lâu dài. Tuy nhiên, để thiết lập Trật Tự Mới này, con người phải chấp nhận rằng

Machine Translated by Google

Con người không được nâng cao hơn Tự nhiên. Con người không phải là chủ nhân của tạo hóa mà là một phần không thể tách rời của toàn bộ Tự nhiên, và con người phải tuân theo những quy luật giống hệt như mọi sinh vật sống khác. Tương tự, con người cũng phải chấp nhận sự thật đã được khoa học chứng minh rằng các chủng tộc loài người khác nhau – không chỉ về ngoại hình mà còn về đặc điểm tinh thần và trí tuệ – và cuối cùng, tất cả con người đều là những cá thể được tạo ra không bình đẳng, và cuộc sống của họ chủ yếu được quyết định bởi các yếu tố di truyền chứ không phải bởi môi trường tự nhiên.

Điều này, tất nhiên, có vẻ "bất công", nhưng một trong những điều con người phải nhận ra là trong Tự nhiên không có khái niệm công lý theo nghĩa thông thường mà chúng ta thường áp dụng cho từ này. Là con người, chúng ta có thể – và nên – xây dựng một xã hội được xây dựng trên nền tảng công lý pháp lý và xã hội, bởi vì mọi thành viên trong xã hội đều có chức năng hữu ích và do đó cũng có thể yêu cầu được bảo vệ bình đẳng trước pháp luật và an toàn trước sự bóc lột kinh tế. Đây là một phần của an ninh cần thiết và tự nhiên trong một xã hội có tổ chức – thực tế, nó là một phần lý do tại sao con người tham gia vào việc thiết lập các cấu trúc xã hội ổn định, đó là lý do tại sao họ muốn có sự an ninh này.

Tuy nhiên, chúng ta không thể tạo ra công lý sinh học – cũng như chúng ta không thể tạo ra sự bình đẳng sinh học. Từ góc độ con người, việc một số người mắc phải những căn bệnh khủng khiếp, đau đớn và không thể chữa khỏi từ khi còn trẻ, trong khi những người khác có thể tận hưởng sức khỏe tốt cho đến tận trăm tuổi, luôn có vẻ cực kỳ bất công –
Hơn nữa, ngay cả khi người chết ở tuổi hai mươi lăm có trí tuệ vượt trội hơn hẳn và có thể cống hiến cho nhân loại nhiều hơn người sống đến tuổi già. Dù chúng ta có cảm nhận thế nào về điều này, thì đây vẫn là sự thật - bất chấp tất cả những kỹ năng y khoa của chúng ta - và con người phải học cách chấp nhận rằng Thiên nhiên không công nhận khái niệm công lý của chúng ta, và bất kỳ nỗ lực nào nhằm áp đặt một loại công lý thần thánh vào kiếp sau đều phải bị bác bỏ như một nỗ lực phi lý nhằm trốn tránh thực tại.

Liên quan đến vấn đề này, những kẻ thù của Chủ nghĩa Quốc xã thường tuyên bố rằng quan niệm sinh học về bản chất con người, vốn là nền tảng của Chủ nghĩa Quốc xã, là "phi đạo đức". Đối với điều này, chúng ta chỉ có thể trả lời rằng chính cái gọi là "đạo đức" của những kẻ đối lập này mới là vô đạo đức, bởi vì chúng dựa trên những chuẩn mực và giá trị không dựa trên Tự nhiên. Đối với những người theo Chủ nghĩa Quốc xã, chỉ có một chân lý duy nhất:

Machine Translated by Google

Quy luật của Tự nhiên, và bất cứ điều gì không hoàn toàn phù hợp với chân lý này đều hoàn toàn sai 100%!

Điều này, tất nhiên, có nghĩa là hoàn toàn bác bỏ Kitô giáo, với thuyết nhị nguyên phi tự nhiên là nền tảng của quy tắc "đạo đức" chiếm ưu thế - cũng là nơi mà quy tắc này được ngụy trang dưới nhãn hiệu tự do/nhân văn hoặc Marxist. Theo Kitô giáo, con người được hưởng một vị trí rất đặc biệt giữa tất cả các sinh vật nhờ có một linh hồn thiêng liêng. Linh hồn này là phổ quát và phi sinh học. Nó không khác biệt giữa các chủng tộc hay giữa các cá nhân, và nó không phụ thuộc vào trí thông minh hay bất kỳ phẩm chất tinh thần hay thể chất nào khác ở mỗi cá nhân, cũng không di truyền hay chịu ảnh hưởng theo bất kỳ cách nào khác của Tự nhiên. Chính linh hồn này khiến mọi người đều bình đẳng trước mắt Chúa, bất kể họ làm gì hay họ là gì, miễn là họ tin vào Ngài. Đối với người Kitô giáo, việc nói về con người như một sản phẩm của các yếu tố sinh học là một "sự coi thường". Theo Kitô giáo, toàn bộ cuộc đời con người là một cuộc đấu tranh liên tục giữa linh hồn thiêng liêng (tinh thần) và "vật chất", tức là Thiên nhiên, hay – ở cấp độ cá nhân là xác thịt, đại diện cho Cái Ác và phải bị đánh bại để đạt được sự sống vĩnh cửu trong một thiên đường vô định trên mây (hoặc trên trái đất sau Ngày Tận Thế). Cuộc sống trên trái đất chỉ là sự chuẩn bị cho cuộc sống tương lai – hoặc trong lòng Abraham hoặc dưới Địa ngục, tất cả tùy thuộc vào việc con người đã thành công như thế nào trong việc đấu tranh với bản chất sinh học của mình. Bản thân cuộc sống trên trái đất không có giá trị gì, chỉ là một thung lũng nước mắt.

Do đó, Kitô giáo được đặc trưng bởi sự khinh miệt rõ rệt đối với cuộc sống và Thiên nhiên. Nó là một tôn giáo dành cho những kẻ thất bại và mơ mộng, những kẻ không thể đương đầu với những thách thức của cuộc sống mà chỉ biết sống vật vờ, tin tưởng rằng "kẻ sau cùng sẽ lên đầu và kẻ đầu tiên sẽ lên cuối cùng", giống như Kitô giáo coi bất kỳ tên tội phạm vô tích sự và thiểu năng trí tuệ nào là một con người có giá trị hơn một công dân cần cù và sáng tạo. Nó đại diện cho một tập hợp các chuẩn mực và giá trị đặt trinh nữ lên trên người mẹ, tu sĩ lên trên người cha của một gia đình, và kẻ yếu đuối và đau khổ lên trên kẻ mạnh mẽ và chiến thắng, thậm chí, người chết lên trên người sống. Nó khinh miệt mọi thú vui trong cuộc sống và tôn vinh sự tự hành hạ và tự hạ mình như những dấu hiệu tích cực cho thấy con người đấu tranh với xác thịt và chấp nhận rằng mình sinh ra là một vật chứa tội lỗi vì con người không hoàn toàn là linh hồn.

Bất kể bạn nhìn từ góc độ nào, Cơ đốc giáo
đại diện cho một thái độ lệch lạc và ghét bỏ cuộc sống có thể

Machine Translated by Google

Trong bất kỳ hoàn cảnh nào, Kitô giáo cũng không thể được dung thứ trong một xã hội lành mạnh. Nói thẳng ra, Kitô giáo là một loại AIDS tâm linh đã phá hủy khả năng miễn dịch tự nhiên của chúng ta trước những suy nghĩ phi sinh học. Nó là một căn bệnh lây nhiễm của tâm trí và phải được chống lại bằng tất cả mọi cách. có nghĩa.

Không giống như người theo đạo Thiên Chúa, người theo chủ nghĩa Quốc Xã được cho là phải sống. Anh ta được cho là phải mở rộng khả năng và phát triển nhân cách của mình hết mức có thể trong phạm vi bản chất sinh học của mình - cả về thể chất lẫn tinh thần. Anh ta không
được cho là phải dành cả đời quỳ gối trước một vị thần Trung Đông, cầu xin lòng thương xót và sự tha thứ cho "tội lỗi" đã sinh ra trong Tự nhiên. Chúng ta muốn thấy những con người tự hào và hòa thuận, tự tin vào bản thân và sứ mệnh của mình trong cuộc sống –
không phải là những sản phẩm đầy sợ hãi và chán nản của những quan niệm thù ghét con người như "tội tổ tông", thứ chỉ để lại cho con người một hy vọng duy nhất trong cuộc sống: rằng "Chúa" sẽ tha thứ cho họ nếu họ tin tưởng và ăn năn. Chúng ta cũng không muốn những nạn nhân rụt rè và tuyệt vọng của thế giới quan đa nguyên phủ nhận các giá trị tuyệt đối. Những người theo chủ nghĩa Quốc xã không phải là người vô thần. Chúng ta tin vào một vị thần, nhưng vị thần của chúng ta hoàn toàn trái ngược với Yahweh của Do Thái giáo-Thiên Chúa giáo. Đối với Chủ nghĩa Quốc xã, chỉ có một vị thần đích thực: sức mạnh sáng tạo bí ẩn được thể hiện khắp nơi trong Tự nhiên. Đây là vị thần mà chúng ta tôn kính bằng cách thể hiện lòng tôn kính và tôn trọng đối với sự khôn ngoan của Quy luật Tự nhiên. Là những người theo chủ nghĩa Quốc xã, chúng ta không theo tiếng nói nào khác ngoài tiếng nói của Tự nhiên và không theo đạo đức nào khác ngoài đạo đức của Tự nhiên, và chúng ta chỉ biết một tội lỗi chết người: cố gắng chống lại đạo đức này. Đây không phải là chủ nghĩa thần bí, như một số người tuyên bố, mà là thuyết phiếm thần - quan niệm cho rằng thần thánh được thể hiện thông qua Tự nhiên và không ở đâu khác. Thuyết phiếm thần có nguồn gốc từ rất lâu đời trong lịch sử và là một trong những nền tảng của chủ nghĩa duy tâm và lãng mạn Đức vào thế kỷ 19. Nó là sự thừa nhận rằng chúng ta tồn tại nhờ một nguyên lý sống, không chỉ là tổng hòa các thành phần hóa học của nó. Do đó, Chủ nghĩa Quốc xã coi cuộc sống không chỉ là cuộc chạy đua vật chất để đạt được sự tiêu thụ tối đa và sự thỏa mãn bản thân – cuộc sống đòi hỏi nghĩa vụ bảo vệ nguyên lý thiêng liêng mà chúng ta là một phần của nó. Một số người có thể gọi đây là một tôn giáo, nhưng nó không cần thiết lập một câu chuyện dựa trên mê tín dị đoan để duy trì nó – và nó chắc chắn không phải là một "đức tin". Nó không dựa trên niềm tin, mà dựa trên sự thật.

Machine Translated by Google

Mặc dù con người là một phần của Tự nhiên, nhưng những người theo chủ nghĩa Quốc xã dĩ nhiên hoàn toàn nhận thức được rằng con người khác biệt với tất cả các sinh vật sống khác ở một điểm đặc biệt: bộ não độc đáo cho phép con người suy nghĩ trừu tượng. Khả năng này đã giúp con người tránh được hoặc giảm bớt một phần sự tàn khốc của Tự nhiên mà các sinh vật khác phải chịu đựng. Bộ não của chúng ta đã cho phép chúng ta chữa khỏi những căn bệnh nan y và tìm ra những nguyên lý cơ bản của nhiều Quy luật Tự nhiên, nhờ đó chúng ta có thể sử dụng một số nguyên lý này vì lợi ích của riêng mình và - dù tốt hay xấu - để phát triển công nghệ cần thiết để khám phá Trái đất và tận dụng sự giàu có của nó.

Thật không may, bộ não của chúng ta cũng đã khiến chúng ta có thể cố tình phớt lờ Quy luật Tự nhiên khi chúng ta cảm thấy thoải mái hơn khi cố gắng phớt lờ chúng thay vì tuân theo chúng. Trong một xã hội nguyên thủy, bạn sẽ sớm cảm nhận được hậu quả của sự vi phạm như vậy, nhưng trong một xã hội công nghệ phát triển cao, bạn sẽ có thể sống sót sau một sự vi phạm Quy luật Tự nhiên trong một thời gian khá dài mà không cảm thấy sự trả thù không thể tránh khỏi. Tuy nhiên, sớm hay muộn, chúng sẽ đến với sức mạnh không thể tránh khỏi và khi đó, nếu không muốn nói là không thể, thì ít nhất cũng cực kỳ khó khăn để sửa chữa những sai lầm.

Cuối cùng, bộ não độc đáo của chúng ta cũng mang đến cho chúng ta những cảm xúc khó tìm thấy ở bất kỳ loài động vật nào khác: nỗi sợ hãi những điều chưa biết, sự chắc chắn về cái chết, và do đó cũng là một nhu cầu cấp thiết về một thứ gì đó có thể mang lại cho con người cảm giác an toàn về mặt tinh thần và giúp họ nhìn thấy ý nghĩa của cuộc sống vượt ra ngoài cuộc đấu tranh giành giật của cải vật chất. Đây chính là nhu cầu ẩn chứa đằng sau các tôn giáo, nhưng không giống như chúng, Chủ nghĩa Quốc xã tập trung vào việc thỏa mãn những nhu cầu này trên trái đất. Liên quan đến điều này, cần lưu ý rằng cả não bộ lẫn cảm xúc đều không phải là những yếu tố biệt lập, phi sinh học mà là một phần không thể tách rời của cơ thể sống, và giống như các đặc điểm thể chất của con người, "tinh thần" cũng chịu sự chi phối của các Quy luật Tự nhiên liên quan đến di truyền. Là những người theo Chủ nghĩa Quốc xã, chúng tôi kiên quyết cho rằng xã hội nói chung phải được tổ chức sao cho tất cả các khía cạnh của Quy luật Tự nhiên đều được xem xét. Vì vậy, việc đáp ứng nhu cầu vật chất của con người bằng cách thiết lập một đời sống kinh tế lành mạnh là chưa đủ. Điều cần thiết nữa là phải đảm bảo rằng các nhu cầu tinh thần cũng được thỏa mãn!

Machine Translated by Google

Kẻ thù của con người thường tuyên bố rằng vũ trụ tinh thần của Chủ nghĩa Quốc xã là một thế giới đầy sự cưỡng ép và thao túng, nơi cá nhân bị tước đoạt tự do và cá tính chỉ để trở thành một phần của đám đông vô tri. Tất nhiên, điều này hoàn toàn sai sự thật.
Trên thực tế, điều này gần hơn nhiều với mô tả về nền Dân chủ. Chính những người theo chủ nghĩa dân chủ mới coi nhân dân như một khối xám khổng lồ, nơi sự khác biệt giữa các cá nhân chỉ được giải thích là kết quả của những tác động ngẫu nhiên từ môi trường mà xã hội phải "sửa chữa" để "xã hội hóa" con người theo những cách thức dân chủ. Mặt khác, Chủ nghĩa Quốc xã tôn trọng cá nhân. Chúng ta biết rằng tất cả con người đều có bản chất sinh học độc đáo và họ có những tài năng và khả năng khác nhau. Việc kết hợp tất cả những năng khiếu cá nhân này trong khuôn khổ xã hội là một trong những nhiệm vụ quan trọng nhất của nhà nước Quốc xã.
Chỉ bằng cách này, chúng ta mới có thể sử dụng toàn bộ nguồn lực trí tuệ của một dân tộc – vì lợi ích của cả cá nhân và xã hội.

Tuy nhiên, chúng ta cũng biết rằng thiên tài và sự tiến bộ không bao giờ đến từ số đông mà luôn đến từ những cá nhân xuất chúng, và chỉ bằng cách đảm bảo cho cá nhân cơ hội tìm thấy và phát triển bản thân một cách tự do nhất có thể trong một xã hội có tổ chức, chúng ta mới có thể thúc đẩy sự tiến bộ của con người hướng tới sự hoàn thiện ngày càng cao hơn. Nếu chúng ta muốn giải quyết những vấn đề to lớn mà thế giới đang phải đối mặt sau bảy mươi năm dân chủ, thì điều này là cần thiết. Vì rõ ràng là không thể nâng con người lên một tầm cao hơn khả năng phát triển bẩm sinh của họ, nên mọi nỗ lực ngu ngốc nhằm làm cho tất cả mọi người đều bình đẳng về mọi mặt tất yếu dẫn đến sự thống nhất ở cấp độ thấp nhất, tức là đàn áp tất cả những cá nhân có trí thông minh vượt trội so với mức trung bình hoặc bất kỳ khía cạnh nào khác. Xu hướng này không phải là công trình của Chủ nghĩa Quốc xã mà là của Nền dân chủ, và nó khó có thể cải thiện điều kiện sống trên trái đất.

Tuy nhiên, mọi nỗ lực bồi dưỡng giới tinh hoa đều bị coi là mối đe dọa đối với chính nền tảng của hệ thống Dân chủ, nơi người ta tin rằng mọi người không chỉ nên có quyền lợi pháp lý bình đẳng mà còn phải có ảnh hưởng bình đẳng đến các vấn đề công cộng, bất kể họ có đủ phẩm chất cần thiết hay không. Một hệ thống như vậy chỉ có thể dẫn dắt một quốc gia đến vực thẳm. Trong một nhà nước Quốc Xã, ban lãnh đạo sẽ bao gồm những người xuất sắc nhất trong cả nước. Chỉ có họ

Machine Translated by Google

sẽ có thể giải quyết các vấn đề phát sinh – và đối mặt với trách nhiệm. Từng thành viên của một quốc hội dân chủ không thể chịu trách nhiệm về hành động của mình, bởi vì mọi quyết định đều được đưa ra bằng biểu quyết và mọi người đều phải tuân theo đa số – bất kể họ có đồng ý hay không. Rõ ràng, loại diễn đàn này tạo điều kiện cho những thành phần đồi trụy nhất của xã hội lên tiếng.

Thật trớ trêu khi các tập đoàn thương mại lớn lại tốn rất nhiều thời gian và tiền bạc để tìm kiếm và đào tạo những người giỏi nhất cho các vị trí lãnh đạo trong tập đoàn, trong khi bất kỳ kẻ lừa đảo chính trị nào, dù không có bằng cấp, cũng có thể trở thành thủ tướng hoặc tổng thống của đất nước. Hắn ta chỉ cần có những mối quan hệ phù hợp và không được thể hiện quá nhiều trí tuệ, điều này có thể cho thấy hắn ta không thể dễ dàng bị thao túng bởi các nhóm lợi ích khác nhau, nếu không có sự ủng hộ của họ, hắn ta sẽ không bao giờ thắng cử. Phẩm chất quan trọng nhất của một chính trị gia dân chủ là khả năng nói dối trắng trợn với cử tri và đưa ra những lời hứa mà hắn ta không bao giờ có ý định thực hiện. Thật đáng thương hại!

Việc phủ nhận cá tính và sự khác biệt sinh học giữa con người cũng dẫn đến sự đàn áp hoàn toàn khái niệm “vệ sinh di truyền”. Ngày nay, vệ sinh chỉ là việc rửa tay và đánh răng.

Tuy nhiên, con người biết nguyên tắc “vệ sinh di truyền”. Họ dành rất nhiều thời gian và công sức để lai tạo ngựa, bò, chó, bồ câu, vẹt đuôi dài, v.v. – tất cả đều theo những nguyên tắc di truyền tốt nhất, nhưng khi nói đến việc sinh sản của chính giống loài mình, họ lại hoàn toàn từ bỏ những nguyên tắc này – như thể chúng chỉ đúng trong thế giới động vật. Do đó, họ sẵn sàng góp phần vào sự thoái hóa sinh học toàn diện của con người.

Ở trạng thái tự nhiên, mọi quần thể đều chịu sự chi phối của chọn lọc sinh học, nghĩa là những cá thể phù hợp nhất với hoàn cảnh nhất định sẽ vươn lên dẫn đầu xã hội, trong khi những cá thể không thể thích nghi với cuộc sống hiện tại sẽ phải diệt vong. Đây là một trong những Quy luật sắt đá, khắc nghiệt của Tự nhiên mà con người đã có thể giảm thiểu bằng cách xây dựng những xã hội nơi vẫn còn chỗ đứng và sự bảo vệ cho những thành phần yếu thế hơn trong quần thể, những người cũng có vai trò quan trọng trong một xã hội phát triển. Tuy nhiên, nếu chúng ta

Machine Translated by Google

Nếu chúng ta hoàn toàn nhắm mắt trước sự tồn tại của Quy luật Tự nhiên này, chúng ta cũng sẽ hướng đến thảm họa, vì khi đó chúng ta sẽ không còn có thể đảm bảo được chất lượng sinh học cần thiết trong quần thể để duy trì một hệ thống đủ mạnh để bảo vệ những sinh vật yếu.
Nếu không quan tâm đến thực tế sinh học của cuộc sống, chúng ta sẽ rơi vào cảnh hỗn loạn, nơi những cá nhân yếu nhất sẽ là những người đầu tiên phải chết.

Vì vậy, Chủ nghĩa Quốc xã sẽ không – như người ta thường nói – có nghĩa là bỏ rơi và phó mặc số phận cho kẻ yếu. Ngược lại!
Chủ nghĩa Quốc Xã là sự bảo đảm duy nhất mà kẻ yếu có thể có để chống lại sự hủy diệt chắc chắn. Tuy nhiên, ở đây, cần phải nhấn mạnh rằng
Điểm yếu đó không phải là một lý tưởng – đó là điều cần phải chiến đấu và điều này chỉ có thể thực hiện được thông qua việc vệ sinh di truyền. Nhà nước Quốc xã sẽ khai sáng cho mọi người về các cơ chế sinh học và từ đó đảm bảo rằng con người phục hồi bản năng tự nhiên trong lĩnh vực này để con người có thể tiến bộ về mặt sinh học. Chỉ những kẻ ngốc mới tin rằng con người đã đạt đến đỉnh cao phát triển cao nhất có thể. Tuy nhiên, để con người tiến bộ hơn nữa, xã hội phải đảm bảo rằng bệnh tật và điểm yếu không được tích tụ và duy trì một cách không kiểm soát thông qua di truyền. Tự do cố ý truyền đau khổ cho con cháu và làm suy giảm dân số về mặt di truyền là một tội ác đối với các thế hệ tương lai!

Đồng thời, xã hội cũng phải đảm bảo một môi trường lành mạnh để các bệnh tật do tác động bên ngoài biến mất mãi mãi. Ở đây, chúng ta không chỉ nghĩ đến môi trường xã hội và điều kiện làm việc mà còn nghĩ đến môi trường sinh thái. Trong một xã hội Quốc Xã, việc lợi nhuận và chủ nghĩa vật chất tham lam cho phép các chất phụ gia nhân tạo gây bệnh trong thực phẩm và quần áo, vật liệu tổng hợp không lành mạnh trong nhà ở và các công trình công cộng, và tình trạng ô nhiễm đất, không khí và nước ngày càng gia tăng là điều hoàn toàn không thể chấp nhận được.

Chưa kể đến ô nhiễm phóng xạ gây chết người sẽ kéo dài hàng trăm ngàn năm. Tất cả những điều này là kết quả tất yếu của sự biến chất hoàn toàn các giá trị đích thực của cuộc sống trong xã hội bệnh hoạn nan y này. Vệ sinh di truyền và kiểm soát ô nhiễm nói chung chỉ là hai khía cạnh của cùng một mục đích: bảo tồn Thiên nhiên và cân bằng sinh thái để đảm bảo sự khỏe mạnh về tinh thần và thể chất cho con người. Nếu không có một môi trường lành mạnh, ngay cả

Machine Translated by Google

những gen tốt nhất sẽ bị phá hủy, và nếu không có đủ số lượng gen này, sẽ không có ai có thể tạo ra một môi trường lành mạnh.

Để tạo ra môi trường lành mạnh cho sự sống phát triển, chúng ta cũng cần những gia đình lành mạnh, nơi trẻ em có thể lớn lên trong hòa thuận và hạnh phúc. Một tệ nạn khác của trật tự hiện tại là kiểu gia đình này đang bị phá hủy bởi lối suy nghĩ phi sinh học thông thường và những lời lẽ vô lý của những người đấu tranh cho quyền phụ nữ. Giống như chủng tộc khác nhau, giới tính cũng khác nhau, và quan niệm cho rằng đàn ông và phụ nữ bình đẳng về mặt sinh học là một mối đe dọa nghiêm trọng đối với sự tồn vong của loài người. Sự khác biệt giữa họ không phải là kết quả của "vai trò giới tính" được xã hội xây dựng mà là của vai trò sinh học! Không phải ngẫu nhiên mà phụ nữ lại là người sinh ra con cái. Họ không chỉ phù hợp về mặt sinh học cho nhiệm vụ này mà còn về mặt tinh thần, và là mẹ của thế hệ mới, họ có vai trò quan trọng nhất trong xã hội. Quan niệm cho rằng phụ nữ phải "hoàn thiện bản thân" bằng cách tham gia lực lượng lao động và làm việc tại dây chuyền lắp ráp, trong khi con cái của họ bị bỏ rơi cho người khác, là một tội ác!

Phụ nữ chỉ có thể hoàn thiện bản thân trong vai trò sinh học của họ là người mẹ. Không có mẹ, gia đình sẽ sụp đổ. Trẻ em bị bỏ mặc hoặc được nhà nước giáo dục. Khi chúng về nhà, không ai có thời gian dành cho chúng. Chúng không được dạy bất kỳ lý tưởng nào và chúng lấy thần tượng từ truyền hình, âm nhạc tệ hại và thậm chí là văn học tệ hại hơn. Chúng sống bằng thức ăn nhanh và trở thành nạn nhân của chủ nghĩa duy vật thương mại tồi tệ nhất. Đó là, nếu người phụ nữ không chọn cách tránh sinh con - bằng cách sử dụng một số loại "biện pháp tránh thai" hoặc bằng cách giết đứa trẻ nếu cô ấy vẫn mang thai. Tất nhiên, những người theo chủ nghĩa nữ quyền cho rằng việc đàn ông chăm sóc con cái và phụ nữ đi làm cũng là điều tự nhiên. Thực tế là nếu điều đó tự nhiên như vậy, đàn ông cũng sẽ sinh con.

Ngược lại, đặc điểm sinh học của phụ nữ luôn đồng nghĩa với việc họ ở vị thế yếu hơn trên thị trường việc làm vì họ kém ổn định hơn so với nam giới. Chưa kể đến những công việc đòi hỏi một sức mạnh thể chất nhất định. Không có gì ngạc nhiên khi Elisabeth Badinter, một nhà nữ quyền người Pháp gốc Do Thái, trong cuốn sách của mình (L'un est l'autre, = "Một là một", do O. Jacob (!), Paris xuất bản năm 1986, và không có gì ngạc nhiên khi được dịch sang hầu hết mọi ngôn ngữ Tây Âu) yêu cầu cấy ghép tử cung và buồng trứng vào

Machine Translated by Google

Đàn ông phải đảm bảo bình đẳng! Một xã hội mà một cuốn sách như thế này tìm được độc giả quả thực là một xã hội bệnh hoạn!

Một phần trong bản chất sinh học của con người là họ không chỉ là một cá thể biệt lập mà còn là một sinh vật xã hội, và bản năng xã hội của họ vượt ra ngoài phạm vi gia đình hạt nhân. Từ thời xa xưa, con người đã sống cùng nhau thành từng nhóm để có thể chống lại những nguy hiểm của sự tồn tại nguyên thủy. Nếu họ không làm như vậy, con người khó có thể tồn tại như một loài. Nói cách khác, cuộc sống trong các xã hội có tổ chức là điều kiện cho sự tồn tại của con người, và nhu cầu tổ chức là một phần trong bản chất của chúng ta. Nếu không có một xã hội có tổ chức, mỗi cá nhân sẽ phải làm đủ việc để cố gắng thu thập những nhu yếu phẩm hàng ngày. Sẽ không có dư thừa cho nghệ thuật, khoa học, giáo dục hay bất kỳ dịch vụ y tế nào. Một mức độ tổ chức cao chỉ đơn giản là điều kiện tiên quyết cho cả sự phát triển văn hóa và công nghệ. Do đó, không phải ngẫu nhiên mà những nền văn hóa cao nhất luôn được tạo ra bởi những dân tộc có khả năng tổ chức tốt nhất. Ngẫu nhiên, hầu hết trong số họ là người Aryan.

Tuy nhiên, trong bất kỳ xã hội có tổ chức nào, điều hoàn toàn cần thiết là cá nhân phải thích nghi với chuẩn mực chung với các thành viên khác trong cộng đồng đó và không được lạm dụng trí thông minh và tài năng của mình theo cách gây hại cho chính cộng đồng đã tạo điều kiện cho những tài năng này phát triển.

Tuy nhiên, lòng trung thành cần thiết trong nhóm không thể chỉ dựa trên những cân nhắc vật chất. Chỉ có một cơ quan phúc lợi chung là chưa đủ. Việc từ bỏ một phần tự do cá nhân trong một cộng đồng có chung vận mệnh, bao gồm những người có chung hoàn cảnh, chuẩn mực và giá trị, và cùng chung mục đích sống mới là điều hợp lý.

những người mà tổ tiên của họ đã giành được và bảo vệ cùng một lãnh thổ qua nhiều thế hệ, vì họ muốn bảo tồn đặc điểm ngôn ngữ, văn hóa và sinh học riêng của họ.

Chính mong muốn này đã tạo nên nền văn hóa của chúng ta, phù hợp chặt chẽ với tài năng, quan niệm, lý tưởng và giá trị của dân tộc ta – với cái mà chúng ta có thể gọi là tâm hồn của dân tộc ta. Các dân tộc khác có tài năng, quan niệm, lý tưởng và giá trị khác, và do đó, họ đã tạo nên những nền văn hóa khác. Những nền văn hóa này có thể "tốt" như của chúng ta – nhưng chúng xa lạ với chúng ta, cũng như văn hóa của chúng ta xa lạ với các dân tộc khác.

Machine Translated by Google

Nói về một “nền văn hóa thế giới” phổ quát, chung cho tất cả mọi người, là điều vô nghĩa. Một “nền văn hóa” không tự nhiên xuất hiện như tấm gương phản chiếu tâm hồn con người chính là sự phủ nhận ý nghĩa thực sự của từ “văn hóa”, và lịch sử cho thấy rất rõ ràng rằng bất kỳ nền văn minh nào không còn khả năng bảo tồn và phát triển nền văn hóa riêng của mình , và do đó đã du nhập và hòa nhập bất kỳ yếu tố văn hóa ngoại lai nào mà nó tình cờ gặp phải, đều đang đứng trước sự sụp đổ không thể tránh khỏi của chính nó.

Một xã hội pha trộn ngẫu nhiên các chủng tộc, tôn giáo và triết lý chắc chắn không phải là biểu hiện của sự giàu có về tinh thần và văn hóa, như người ta thường nói ngày nay. Nó là một mớ hỗ lốn phi lý mà sự tồn tại của nó không thể biện minh được trên bất kỳ căn cứ nào – một dấu hiệu chắc chắn cho thấy sự tan rã sắp xảy ra của quốc gia và sự tan rã hoàn toàn của mọi chuẩn mực và giá trị. Một xã hội như vậy là một sự nhại lại thoái hóa của một cộng đồng đích thực – và nó không thể tồn tại lâu dài, bởi vì lòng trung thành xã hội giữa các nhóm người khác nhau tình cờ sống tạm thời trên cùng một mảnh đất bị thay thế bởi một lòng trung thành mạnh mẽ hơn nhiều – lòng trung thành về mặt tinh thần – đối với các tư tưởng tôn giáo và triết học không có nền tảng trong chính quốc gia và lịch sử của nó.

Mối đe dọa nghiêm trọng nhất đối với sự gắn kết của xã hội, không gì sánh bằng, chính là sự pha trộn chủng tộc sinh học, vốn luôn song hành với sự pha trộn các nền văn hóa – hoặc thậm chí là điều kiện tiên quyết của nó. Sự tan rã của bản thân nền văn hóa có thể bị ngăn chặn bất cứ lúc nào và một dân tộc có thể tìm lại con đường trở về với các chuẩn mực và giá trị văn hóa của riêng mình – miễn là nguồn gốc chủng tộc vẫn còn nguyên vẹn. Tuy nhiên, sự pha trộn chủng tộc là không thể đảo ngược – và hậu quả của nó là khôn lường và tai hại. Thực tế là Tự nhiên luôn phát triển theo hướng đa dạng chủng tộc hơn, khiến các chủng tộc cuối cùng trở thành loài. Thông qua sự pha trộn chủng tộc phi tự nhiên này, giờ đây chúng ta chứng kiến sự san bằng của tất cả các tài năng tự nhiên khác nhau, tất cả đều do chủng tộc quyết định. Khi một chủng tộc phát triển theo một hướng cụ thể, xây dựng cộng đồng và tạo ra một nền văn hóa dựa trên những phẩm chất mà nó đã phát triển, thì việc pha trộn với các chủng tộc khác đồng nghĩa với việc sau vài thế hệ, thế hệ con cháu lai sẽ mất đi mọi điều kiện để hiểu được những gì tổ tiên chúng đã tạo ra.

Thật không may, có quá nhiều cơ hội để học tập
loại xã hội mà chúng ta có là hậu quả của sự pha trộn chủng tộc.

Machine Translated by Google

Mỹ Latinh, Ấn Độ và Ai Cập đều là những ví dụ điển hình, Hy Lạp và Đế chế La Mã cũng vậy. Cũng giống như văn hóa Ấn Độ, Ba Tư và Ai Cập, nền văn minh Hy Lạp và La Mã được tạo ra và duy trì bởi một nhóm thiểu số di cư chủ yếu là người Bắc Âu. Nhóm thiểu số phát triển cao hơn này ban đầu đã đàn áp nhóm đa số nguyên thủy và nền văn hóa của họ, nhưng sau đó dần dần khuất phục trước sự vượt trội về số lượng của các dân tộc bị chinh phục. Bị suy yếu bởi vô số cuộc chiến tranh đã khiến họ phải trả giá bằng xương máu quý giá nhất và bị phá hoại bởi những tư tưởng nhân đạo sai lầm của người châu Á, họ dần dần cấp quyền công dân cho ngày càng nhiều người dân bị chinh phục và đưa nô lệ và lao động mới từ các thuộc địa của họ ở Châu Phi và Châu Á đến - những người sau đó được hòa nhập và có được quyền công dân ở thế hệ tiếp theo. Đây chắc hẳn là một hình ảnh quen thuộc, phải không? Và chính sự tan rã của chủng tộc Bắc Âu này đã biến quốc gia Hy Lạp kiêu hãnh thành Hy Lạp ngày nay và La Mã thành Ý ngày nay - hay nói cách khác: nền văn minh biến thành hỗn loạn! Ở trường, bạn vẫn dành ít nhất một khoảng thời gian để dạy trẻ em về các nền văn hóa cổ đại, nhưng không một lời nào được nhắc đến những người đã tạo ra những nền văn hóa đó. Dường như chẳng ai ngạc nhiên khi khả năng tổ chức một quốc gia lại có thể biến mất hoàn toàn như vậy. Sự thật là hầu hết những người ngụy trang thành "người La Mã" ngày nay về mặt chủng tộc đều có rất ít điểm chung với tổ tiên hùng mạnh của họ. Quá nhiều tổ tiên của họ đã có quê hương ở phía nam Địa Trung Hải!

Khi nói về sinh học chủng tộc ngày nay, bạn sẽ sớm phải đối mặt với rất nhiều điều cấm kỵ. Nghiên cứu sinh học chủng tộc đã trở thành một điều gì đó không lành mạnh - nghĩa là, nếu bạn muốn nghiên cứu các chủng tộc người - và ngay cả các bác sĩ y khoa hay những người được gọi là nhà nhân chủng học cũng không thể biết gì về vấn đề này. Ngay cả việc muốn có kiến thức như vậy cũng gây tổn hại đến sự nghiệp của bạn, vậy thì tại sao phải quan tâm? Vì vậy, người ta luôn khăng khăng, với vẻ khinh miệt, rằng không có chủng tộc da trắng “thuần chủng” nào tồn tại, và “Aryan” chỉ là một thuật ngữ thuần túy ngôn ngữ, v.v., tất cả đều nhằm mục đích chứng minh rằng khoa học chủng tộc là vô nghĩa. Tất nhiên, những lập luận này không hoàn toàn sai – nhưng kết luận thì sai! Đúng là đã có sự pha trộn giữa các chủng tộc châu Âu khác nhau, nhưng đây là sự pha trộn của các chủng tộc có quan hệ họ hàng gần gũi trong cùng một chủng tộc chính, cái gọi là Chủng tộc Da trắng, mà bạn hoàn toàn có thể gọi là Chủng tộc Aryan – miễn là bạn định nghĩa rõ mình đang nói về điều gì! Hơn nữa,

Machine Translated by Google

Hoàn toàn không có căn cứ nào để khẳng định rằng sự pha trộn này - vốn dĩ chưa hề hoàn chỉnh - thực sự mang lại lợi ích cho người châu Âu! Có lẽ điều ngược lại mới đúng, và hoàn toàn không có lý do chính đáng nào để tiếp tục quá trình phân rã bằng sự lai tạp chủng tộc.

Những kẻ ngu dốt còn cho rằng việc pha trộn chủng tộc là cần thiết để tránh "giao phối cận huyết". Tất nhiên, điều này hoàn toàn vô lý về mặt sinh học. Cận huyết chỉ đề cập đến việc lai tạo giữa những cá thể có quan hệ họ hàng gần, những cá thể này nhất thiết phải giống nhau về mặt sinh học. Thông qua cận huyết, chúng ta tích lũy được nhiều yếu tố di truyền khác nhau – cả tốt lẫn xấu. Nếu cả cha và mẹ đều mang cùng một gen, thì có khả năng cao – hoặc nguy cơ – con cái sẽ tích lũy những gen này, và vì hầu như tất cả chúng ta đều mang những gen không may mắn, nên rõ ràng là không nên tích lũy những gen này. Ở đây, việc tích lũy các gen tích cực cũng không quan trọng: xu hướng phát triển chứng mất trí cao hơn không thể được bù đắp bằng những phẩm chất tích cực khác.

Tuy nhiên, cận huyết chỉ là mối nguy hiểm trong những quần thể rất nhỏ, chẳng hạn như trên một hòn đảo rất nhỏ hoặc trong những gia đình được gọi là "hoàng gia" hoặc "quý tộc". Trong một quần thể với hàng triệu cá thể, điều này đơn giản là không tồn tại trong điều kiện bình thường.

Trong mọi trường hợp, việc bổ sung các yếu tố di truyền khác biệt về chủng tộc không phải là một cách tốt để tránh cận huyết. Nó chỉ dẫn đến những cá thể không hòa hợp vì cha mẹ quá khác biệt. Những người thiếu hiểu biết sẽ phản đối rằng dường như việc lai tạo các chủng tộc khác nhau mang lại kết quả rất tốt. Điều này tất nhiên là đúng, nhưng ở đây chúng ta đang nói về việc lai tạo được kiểm soát chặt chẽ, trong đó các nhà khoa học đã xác định trước những đặc điểm cụ thể mà họ muốn nhân giống. Vì vậy, bạn chọn bố mẹ với mục đích đó bằng cách lấy những cá thể mang những phẩm chất tốt nhất mà bạn muốn lai tạo. Khi đã có con, bạn lại chọn những cá thể có nhiều phẩm chất mong muốn nhất.

Chúng được sử dụng để nhân giống tiếp. Phần còn lại chỉ đơn giản là bị giết mổ như một chất thải không thể tránh khỏi. Việc tiếp tục nhân giống những cá thể này sẽ mang lại kết quả ngược lại với những cá thể mong muốn. Tuyệt đối không cho phép nhân giống bừa bãi. Nếu điều này xảy ra do nhầm lẫn – ví dụ như với chó – bạn sẽ tiêu diệt thế hệ con cháu!

Machine Translated by Google

Có một lý do rất chính đáng tại sao các quốc gia lại cố gắng ngăn chặn các loài thực vật và động vật ngoại lai xâm nhập vào lãnh thổ của mình. Chúng sẽ làm đảo lộn trật tự tự nhiên và có thể đe dọa các hệ sinh thái hiện có. Sự nguy hiểm của việc lai tạo giống được minh họa bằng cái gọi là "ong sát thủ". Chúng là sản phẩm nhân tạo của một nỗ lực nhằm tạo ra một giống loài khỏe mạnh với năng suất cao. Kết quả là những đàn ong hung dữ với kiểu thụ phấn rất khác nhau. Vô tình, một số trong số chúng đã thoát ra khỏi phòng thí nghiệm và ngày nay chúng là mối đe dọa nghiêm trọng ở khắp Mỹ Latinh và các vùng phía Nam Hoa Kỳ. Do tập tính của chúng, chúng không phù hợp cho nghề nuôi ong thương mại và khi chúng thay thế ong mật châu Âu ở châu Mỹ, ong sát thủ gây ra những vấn đề nghiêm trọng cho việc thụ phấn thương mại của các đồn điền cây ăn quả. Đây là một ví dụ điển hình về hậu quả của việc lai giống nếu các biện pháp kiểm soát cần thiết không được thực hiện - và hãy tưởng tượng rằng sự pha trộn lan rộng giữa các giống loài người hoàn toàn không có bất kỳ sự kiểm soát nào!

Có lẽ sẽ chẳng ai đề xuất việc áp dụng cùng một quy trình lai tạo giống người như bạn đã làm với động vật – ngoại trừ việc chúng ta đang phải đối mặt với những yếu tố phức tạp hơn nhiều so với động vật. Không phải những yếu tố dễ định nghĩa như vóc dáng, chất lượng thịt, hay khả năng sản xuất sữa mới quyết định khả năng đáp ứng nhu cầu của xã hội, mà chính là những yếu tố như tính cách, trí thông minh, sự sáng tạo và sự hài hòa nội tâm – tất cả những phẩm chất này được biết là sẽ bị ảnh hưởng nghiêm trọng khi lai tạo các chủng tộc.

Liên quan đến vấn đề này, điều đáng chú ý là tất cả những người ủng hộ sự pha trộn chủng tộc không bị hạn chế đã hoàn toàn không cho chúng ta biết những phẩm chất đáng mong muốn nào mà các thành phần chủng tộc ngoài hành tinh đang tràn vào thế giới Aryan có thể làm giàu cho chủng tộc Da trắng!

Trong mọi trường hợp, xu hướng tan rã hiện nay trong mọi lĩnh vực của xã hội chắc chắn sẽ khiến con người bất an và bất hạnh. Chỉ trong một cộng đồng thực sự, hòa hợp, bao gồm những người có cùng nền tảng văn hóa, lịch sử và sinh học, cùng chung khát vọng tâm linh cho tương lai, mỗi cá nhân mới có thể tìm thấy sự bình yên trong tâm hồn và sự an toàn nội tâm mà họ cần. Chỉ ở đây, con người mới có thể cảm thấy mình là một phần tự nhiên của một tổng thể vĩ đại hơn, của một điều gì đó mạnh mẽ hơn chính bản thân cá nhân và sẽ tiếp tục tồn tại ngay cả khi cá nhân đó không còn nữa, cũng như nó đã từng.

Machine Translated by Google

đã tồn tại trước khi cá nhân được sinh ra. Chỉ trong một cộng đồng dân tộc được định mệnh như vậy, con người mới tìm thấy cuộc sống vĩnh hằng mà họ hằng tìm kiếm. Trong con cháu và dân tộc mình, chúng ta sẽ sống mãi mãi, nhưng đó là phần vĩnh hằng duy nhất mà chúng ta có. Nếu không có điều đó, chúng ta chẳng khác nào chưa từng sống!

Mặt khác, nếu con người phải tìm kiếm bản sắc và mục tiêu sống của mình bên ngoài cộng đồng quốc gia, thì cộng đồng này sẽ mất đi ý nghĩa và chắc chắn sẽ tan vỡ giống như một cuộc hôn nhân mà hai bên chỉ có chung một địa chỉ.

Đây là quan điểm cơ bản của chủ nghĩa dân tộc.

Tuy nhiên, lòng trung thành trong một nhóm phải có đi có lại. Không chỉ công dân phải trung thành với xã hội – mà xã hội cũng phải trung thành với công dân. Do đó, lòng trung thành đòi hỏi những điều kiện xã hội công bằng và một hệ thống kinh tế, nơi không ai bị bóc lột, và mọi người đều làm tất cả những gì có thể vì lợi ích chung để duy trì một trật tự bảo vệ các giá trị chung, đảm bảo cuộc sống và hạnh phúc cho công dân, và mang lại cho mỗi cá nhân phần của mình trong cuộc sống vĩnh cửu của nhân dân.

Đây là quan điểm cơ bản của chủ nghĩa xã hội.

Chủ nghĩa dân tộc mà không có chủ nghĩa xã hội là vô lý – và ngược lại: Chủ nghĩa xã hội mà không có một cộng đồng được xác định rõ ràng thì không có ý nghĩa gì.

Ngày nay, người ta thường cho rằng thái độ Quốc Xã dẫn đến chiến tranh và những nỗ lực đàn áp các quốc gia khác. Điều này hoàn toàn vô lý. Hoàn toàn ngược lại mới đúng. Sự tôn trọng bản sắc văn hóa và sinh học của người khác chỉ có thể đạt được nếu bạn thừa nhận sự tồn tại và tính mong muốn của những khác biệt về chủng tộc và văn hóa – và bạn khó có thể tôn trọng bản sắc của người khác nếu bạn không trân trọng bản sắc của chính mình! Nếu bạn phủ nhận sự tồn tại của những khác biệt về chủng tộc, rõ ràng là bạn sẽ liên tục cố gắng áp đặt lên người khác những gì bạn cho là tốt nhất – mà không hề quan tâm đến đặc điểm riêng của họ. Thái độ này chính là Phân biệt chủng tộc, nếu có!

Ý tưởng tai hại, được chia sẻ bởi Kitô giáo, Hồi giáo và chủ nghĩa Marx, rằng chỉ có một nền văn minh phù hợp với tất cả mọi người bất kể chủng tộc, là cơ sở cho cả các đế chế thực dân châu Âu của thế kỷ trước và những nỗ lực không ngừng ngày nay nhằm áp đặt lối sống vật chất cằn cỗi của thế giới công nghiệp hiện đại lên những người dân thế giới thứ ba ngây thơ, những người chỉ

Machine Translated by Google

Chỉ thấy hào nhoáng, nhưng không thể tính toán được cái giá phải trả. Đây sẽ là sự sụp đổ của họ cũng như của chúng ta! Xã hội tiêu dùng đơn giản chỉ nhìn thấy thị trường và người tiêu dùng – và ở đây sự đồng nhất chính là chìa khóa. Một tập khách hàng đồng nhất không có bất kỳ nhu cầu đặc biệt nào, và điều này làm cho việc sản xuất trở nên đơn giản và rẻ hơn, đồng nghĩa với doanh số cao hơn và lợi nhuận cao hơn. Những đặc thù quốc gia, các khuôn mẫu văn hóa và ngôn ngữ khác biệt là một trở ngại – một rào cản kỹ thuật đối với thương mại – và do đó bị chống lại. Đối với các ngành công nghiệp và chuỗi cung ứng đa quốc gia, tất cả mọi người đều bình đẳng – nếu họ có thể tiêu thụ. Họ hoàn toàn không tôn trọng các giá trị nhân văn. Họ chà đạp chúng.

Đối với Chủ nghĩa Quốc Xã, sự khác biệt là một phần của trật tự tự nhiên, và chúng tôi muốn duy trì trật tự này với tất cả những khác biệt giữa các chủng tộc, dân tộc và cá nhân. Chúng tôi hoàn toàn không muốn một bộ tộc da đen nào đó thực hành tôn giáo của chúng tôi, ăn thức ăn của chúng tôi, hay sử dụng luật pháp của chúng tôi. Chúng tôi muốn các dân tộc khác tự tìm ra con đường riêng của họ để tiến vào tương lai. Tất nhiên, chúng ta nên vui mừng hợp tác với họ nếu điều đó có lợi cho cả hai bên, nhưng chúng ta sẽ không làm phiền họ. Nếu họ không tìm được đường đi, đó là vấn đề của họ - không phải của chúng ta. Chúng ta không muốn xung đột với bất kỳ ai - chúng ta chỉ muốn được sống trong hòa bình. Tuy nhiên, chúng ta không phải là những người theo chủ nghĩa hòa bình. Chúng ta biết rằng đôi khi mỗi dân tộc phải đấu tranh để tồn tại như một quốc gia. Nếu không, quốc gia sẽ diệt vong và chúng ta không thể ngồi yên và để đồng bào mình bị hủy diệt. Nếu sự tồn tại của chúng ta bị đe dọa, chúng ta phải tự vệ, và chúng ta biết rằng chỉ có một trật tự thế giới Quốc xã mới bao gồm các quốc gia độc lập với sự tôn trọng lẫn nhau mới có thể đảm bảo một nền hòa bình lâu dài và cứu thế giới khỏi thảm họa sắp xảy ra.

Nếu thế giới không chấp nhận Chủ nghĩa Quốc xã là hy vọng duy nhất cho tương lai, con người sẽ phải đối mặt với sự hủy diệt. Đây sẽ là hậu quả tất yếu của việc liên tục vi phạm Quy luật Tự nhiên.
Tuy nhiên, đó sẽ không phải là sự kết thúc của Vũ trụ. Nhìn từ đó, hành tinh Trái Đất và loài người trên đó chỉ là những phần nhỏ bé và hoàn toàn không thể thiếu của một cỗ máy khổng lồ. Nếu chúng ta biến mất, các nền văn minh khác nhau trong 10.000 năm qua sẽ chỉ là một giai đoạn không đáng kể trong không gian vô tận và vô tận - một thí nghiệm đã thất bại. Ngay cả sau một cuộc chiến tranh hạt nhân toàn diện, có lẽ vẫn còn cơ sở cho sự sống sinh học ở một số nơi trên Trái Đất, và sau đó sự phát triển lên những dạng sống cao cấp hơn sẽ lại bắt đầu. Ngay cả khi Trái Đất bị hủy diệt hoàn toàn trong một cuộc chiến tranh như vậy

Machine Translated by Google

hoặc vì bất kỳ lý do nào khác – rất có thể có sự sống ở đâu đó trên một hành tinh khác, trong một hệ mặt trời rất xa xôi nào đó trong không gian, có lẽ cách chúng ta hàng tỷ tỷ năm ánh sáng. Trong mọi trường hợp, Thiên nhiên sẽ luôn tồn tại – ngay cả khi không có con người và hành tinh Trái Đất. Ngay cả khi không có sự sống, vẫn sẽ có một trật tự tự nhiên trong Vũ trụ. Vũ trụ này không chấp nhận bất kỳ quy luật đặc biệt nào dành cho con người, và nếu con người không nhận ra điều đó, con người sẽ đáng phải chịu sự hủy diệt sắp tới và không gì có thể thay đổi điều đó.

Tuy nhiên, chúng tôi cho rằng thật đáng tiếc nếu để điều đó xảy ra. Đó là lý do tại sao chúng tôi đang cố gắng khiến mọi người lắng nghe lý lẽ vào giờ phút cuối cùng này. Chúng ta không còn thời gian để lãng phí nữa. Bạn có muốn tham gia cùng chúng tôi không? Không phải vì chúng tôi - mà là vì con cháu bạn.

Bạn có thể tưởng tượng một thế giới không có người da trắng và Nền văn minh mà họ đã tạo ra? Chúng ta cũng không thể!

Chắc chắn, đây không phải là vấn đề chính trị. Sự tồn tại của chúng ta là đang bị đe dọa. Bạn có đủ khả năng để lãng phí thêm thời gian của mình không?

Machine Translated by Google

Chủ nghĩa xã hội quốc gia Phong trào cánh tả

Povl H. Riis-Knudsen

Machine Translated by Google

Trong quá nhiều năm, người ta đã chấp nhận rộng rãi rằng những người theo chủ nghĩa Quốc xã là những người cực hữu, và hiếm khi họ ngần ngại tự nhận mình là như vậy. Tuy nhiên, đến một thời điểm nhất định, Liên minh Quốc xã Thế giới (World Union of National Socialists) đã chính thức tránh sử dụng thuật ngữ "cánh hữu", với lý do rằng Chủ nghĩa Quốc xã không phù hợp với khuôn mẫu "cánh hữu" và "cánh tả", mà thay vào đó nên được coi là đứng trên sự phân biệt này. Đây chắc chắn là một bước đi đúng hướng, nhưng vào thời điểm này và trong bối cảnh cuộc đấu tranh hiện tại, có lẽ nên xem xét lại toàn bộ vấn đề về cánh chính trị và làm rõ một vài điểm liên quan đến ý nghĩa của các thuật ngữ "cánh hữu" và "cánh tả" cũng như ứng dụng của chúng vào bối cảnh chính trị ngày nay.

Về mặt lịch sử, các từ “hữu” và “tả” dùng để chỉ quan điểm chính trị bắt nguồn từ nước Pháp thời tiền cách mạng, nơi những người muốn duy trì hệ thống chính quyền ít nhiều như hiện tại ngồi bên phải trong Quốc hội, trong khi những người muốn thay đổi triệt để hơn ngồi bên trái. Do đó, thuật ngữ “hữu” dùng để chỉ những người phản động và “tả” dùng để chỉ những người cách mạng – những thuật ngữ này từ đó đã được biết đến và sử dụng rộng rãi. Tuy nhiên, cả từ “phản động” lẫn từ “cách mạng” đều không nói lên điều gì mang tính phổ quát về những quan điểm cụ thể được đề cập. Cả hai đều mang tính tương đối và chỉ có ý nghĩa cụ thể trong một bối cảnh lịch sử nhất định. Những nhà cách mạng thời xưa, chẳng hạn như những người theo chủ nghĩa Tự do Dân tộc châu Âu thế kỷ 19, ngày nay dường như không còn mang tính cách mạng nữa – hoàn toàn ngược lại! – cũng giống như những người phản động ngày nay đã từng được coi là rất cách mạng 200 năm trước. Khi những người Cộng sản lên nắm quyền ở Nga vào năm 1917, họ hành động như những nhà cách mạng muốn lật đổ một chế độ bất lực và tham nhũng, trong khi ngày nay họ đại diện cho tầng lớp phản động đang phải đối mặt với một thách thức cách mạng mới.

Trong thời đại của chúng ta, cánh tả truyền thống chủ yếu là chủ nghĩa Marx – Thậm chí đến mức người ta còn cho rằng chính thuật ngữ “cánh tả” đồng nghĩa với từ “Marxist”. Dĩ nhiên, điều này không có cơ sở thực tế. Bất kỳ nhà cách mạng nào cũng là cánh tả – chỉ là những người theo chủ nghĩa Marx có quá ít đối thủ cạnh tranh nên họ...

Machine Translated by Google

có khả năng sử dụng thuật ngữ này.

Ở phía bên kia của quang phổ chính trị, chúng ta có cánh hữu, bao gồm những người phản động muốn bảo tồn xã hội hiện tại và cái gọi là nền văn minh Cơ đốc giáo của phương Tây với chủ nghĩa duy vật và chủ nghĩa tư bản. Những người cánh hữu bảo vệ các giá trị yêu nước truyền thống: họ là những Cơ đốc nhân tốt và những công dân tốt, những người bảo vệ Hiến pháp và trung thành với đất nước và quốc vương của họ, nếu họ có. Họ sẵn sàng gây chiến với bất kỳ quốc gia nào khác để khẳng định sự vĩ đại của chính mình - ngay cả khi điều đó có nghĩa là tiến hành một cuộc chiến tranh hạt nhân chống lại một quốc gia Da trắng khác nếu họ nghĩ rằng hệ thống chính phủ của nước đó đe dọa trật tự trong nước của họ, bất kể nó có tham nhũng và suy đồi đến đâu. Họ ủng hộ một nền kinh tế dựa trên doanh nghiệp tự do không bị hạn chế, bất chấp hậu quả, nhưng họ phẫn nộ với xu hướng Tự do trong chính trị cũng như nhập cư và hội nhập chủng tộc, bởi vì họ sợ bất kỳ thay đổi nào có thể làm đảo lộn trật tự mà họ đã quen thuộc.

Vị trí của những người theo chủ nghĩa Quốc xã trong quang phổ này có vẻ khá rõ ràng: Chúng tôi là những người cánh tả - không còn nghi ngờ gì nữa! Chúng tôi không muốn duy trì hệ thống hiện tại hoặc bất kỳ phần nào của nó. Chúng tôi không tin vào nền tảng của một hệ thống đã dẫn dắt nhân dân chúng tôi vào cảnh khốn khổ của thời đại hiện tại! Chúng tôi không muốn ủng hộ bất kỳ thể chế nào chịu trách nhiệm cho hai cuộc chiến tranh thế giới giữa các quốc gia Da trắng cũng như vô số cuộc chiến tranh nhỏ, tái vũ trang hạt nhân, ô nhiễm môi trường, thất nghiệp, sự vỡ mộng hoàn toàn của những người trẻ tuổi, những người đã mất hết niềm tin vào tương lai, lạm dụng ma túy, khiêu dâm và tất cả các hình thức suy thoái hoàn toàn khác đang được thể hiện ngày nay. Chúng tôi, những người theo chủ nghĩa Quốc xã, muốn một sự thay đổi triệt để nhất: Chúng tôi muốn lật đổ hoàn toàn toàn bộ Trật tự Cũ!

Trong khi chủ nghĩa Marx chia sẻ triết lý bình đẳng cơ bản với Trật tự Cũ và tự định nghĩa mình là một phong trào duy vật nhằm mục đích phân phối lại của cải vật chất, thì Chủ nghĩa Quốc xã lại tìm cách xây dựng một Trật tự Mới hoàn toàn dựa trên chủ nghĩa duy tâm và sự tôn trọng sâu sắc đối với các quy luật của Tự nhiên trong mọi khía cạnh của cuộc sống.
Đây chắc chắn là ý tưởng mang tính cách mạng nhất của thế kỷ này –
và do đó rất thiên tả! – và chắc chắn không phải là chủ nghĩa Marx!

Machine Translated by Google

So với Chủ nghĩa Quốc xã, chủ nghĩa Marx chẳng qua chỉ là một tư tưởng giả cách mạng, do Kitô giáo phát minh và được Dân chủ Tự do duy trì: Nếu tất cả mọi người sinh ra đều bình đẳng, tại sao của cải lại không được phân phối công bằng cho tất cả mọi người? Nhìn từ góc độ này, chủ nghĩa Marx chỉ đơn giản là một phần của Trật tự Cũ mà chúng ta muốn phá bỏ.

Nếu về bản chất, Chủ nghĩa Quốc xã là một phong trào cánh tả, thì thật nghịch lý khi những người theo chủ nghĩa Quốc xã lại dành quá nhiều thời gian và công sức để chiều theo những quan điểm truyền thống của cánh hữu, trong khi họ lại tránh né mọi cơ hội cho cánh tả. Có gì đáng ngạc nhiên khi mọi nỗ lực xây dựng một phong trào Quốc xã trên nền tảng này đều hoàn toàn thất bại?

Điều kiện tiên quyết đầu tiên để tạo ra bất cứ điều gì trên thế giới này là người ta phải có ý tưởng rõ ràng về những gì mình muốn đạt được và làm thế nào để có thể Có thể đạt được điều đó. Một nhà điêu khắc muốn tạo ra một tác phẩm nghệ thuật bắt đầu với một ý tưởng trong đầu, rồi bắt tay vào hiện thực hóa nó trên chất liệu đã chọn. Anh ta không chỉ loay hoay với chiếc đục trên một khối đá cẩm thạch, tự hỏi kết quả cuối cùng sẽ ra sao.

Vì vậy, điều quan trọng là phải nhận ra rằng Chủ nghĩa Quốc xã không chỉ là một hình thức cực hữu. Bất kỳ ai trong hàng ngũ chúng ta vẫn còn những quan niệm như vậy nên dành tâm huyết nghiên cứu tư tưởng của Chủ nghĩa Quốc xã để tìm ra ý nghĩa và tầm quan trọng thực sự của nó – hoặc, nếu không có năng lượng hoặc khả năng để làm như vậy, họ nên tìm một lối thoát khác cho các hoạt động của mình. Phong trào này không có chỗ cho những kẻ thù ghét thất vọng hay những kẻ mơ mộng tôn giáo, mà chỉ dành cho những nhà cách mạng Quốc xã tận tụy!

Hãy nhìn nhận vấn đề một cách thực tế: Cánh hữu phần lớn là một tập hợp đáng thương của những người có tư tưởng rất mơ hồ. Họ nhận ra có điều gì đó không ổn. Nhưng họ vẫn từ chối rời bỏ Trật tự Cũ.
Thay vào đó, họ bám víu vào nó hết sức và mong muốn quay lại tình hình như 75 hay 100 năm trước, nghĩ rằng điều này sẽ giải quyết được mọi vấn đề của họ. Họ đơn giản là không nhận ra rằng tình trạng hỗn loạn mà chúng ta đang gặp phải ngày nay là hệ quả tất yếu của hệ thống chúng ta đã có 100 năm trước.

Machine Translated by Google

– rằng nền tảng của hệ thống đó không đủ tốt và ổn định để bảo vệ chúng ta khỏi sự phát triển hiện tại. Cha đẻ của hầu hết các vấn đề của chúng ta nằm ở chính tư tưởng Kitô giáo đó, với triết lý bình đẳng và những giáo lý xa lạ, phi tự nhiên đã cướp đi tâm hồn của người dân chúng ta, nhưng họ vẫn tiếp tục ca ngợi nó như chính tấm khiên chống lại sự suy tàn mà họ nhìn thấy xung quanh. Khi mọi nỗ lực vô ích nhằm ngăn chặn sự phát triển đều thất bại, họ trở nên chán nản và trở thành những kẻ thù ghét, bởi vì họ không có tầm nhìn thực sự và không có hệ tư tưởng.

Sự thật lịch sử là cánh hữu chưa bao giờ làm được điều gì tốt đẹp. Nếu không có những nhà cách mạng như Copernicus, Kepler, Giordano Bruno và Galileo, chúng ta vẫn sẽ tin rằng Trái Đất phẳng và là trung tâm của vũ trụ. Khi chủ nghĩa tư bản phát triển, giới cầm quyền không hề nỗ lực giải quyết các vấn đề xã hội do cách mạng công nghiệp gây ra, mà tiếp tục bóc lột giai cấp công nhân mới một cách tàn nhẫn - từ đó nảy sinh những tư tưởng cách mạng được thể hiện trong hệ tư tưởng Marxist.

Và tất cả những cải thiện xã hội cần thiết và công bằng mà chúng ta đã chứng kiến trong 100 năm qua chỉ được đưa ra sau áp lực mạnh mẽ từ cánh tả, với những người bảo thủ cánh hữu liên tục rút lui, đáng thương thay cố gắng bảo tồn càng nhiều càng tốt cho chính họ.

Tất nhiên, điều này không có nghĩa là bất kỳ nỗ lực nào nhằm lật đổ một hệ thống đã được thiết lập, tự thân nó, đều tốt. Nếu con người thành công trong việc tạo ra một trật tự Tự nhiên mới, không bị hóa thạch mà vẫn là một sinh vật sống và phát triển trong phạm vi của quy luật Tự nhiên, tiếp thu những hiểu biết khoa học và triết học mới về Bản chất sự sống mà không bám víu vào những quan niệm lỗi thời, thì việc cố gắng nhổ tận gốc trật tự đó và quay trở lại chủ nghĩa duy vật vị kỷ, Kitô giáo, hay bất kỳ triết lý phi tự nhiên nào khác, quả thực là một hành vi phạm tội nghiêm trọng. Điều gì là tốt và xấu chỉ có thể được đánh giá dựa trên quy luật Tự nhiên – càng gần với nó càng tốt.

Hầu như ai cũng công nhận rằng có một khoảng cách giữa Chủ nghĩa Quốc Xã và Chủ nghĩa Marx. Tuy nhiên, cũng chính vì vậy, những người theo chủ nghĩa Quốc Xã chắc chắn không phải là cánh hữu. Điểm chung duy nhất giữa Chủ nghĩa Quốc Xã và cánh hữu dường như chỉ là vấn đề chủng tộc. Nhưng ở đây cũng có một sự khác biệt cực đoan.

Machine Translated by Google

trong quan điểm. Những người cánh hữu tin rằng việc là người Da trắng tự thân nó đã mang một giá trị tuyệt đối, điều này nâng cao chủng tộc Aryan lên trên tất cả các sinh vật sống khác và cho họ quyền làm bất cứ điều gì họ muốn với thế giới. Tuy nhiên, với tư cách là những người theo chủ nghĩa Quốc xã, chúng tôi không chỉ quan tâm đến sự sống còn và phúc lợi trước mắt của chính chủng tộc mình. Chúng tôi coi chủng tộc Da trắng là một phần của toàn bộ trật tự tự nhiên của vũ trụ, và mong muốn bảo tồn nó gắn liền với mong muốn bảo tồn toàn bộ môi trường tự nhiên – bao gồm cả các chủng tộc người khác – xuất phát từ lòng kính trọng sâu sắc đối với trí tuệ bí ẩn của Tự nhiên.

Không còn nghi ngờ gì nữa, chủng tộc chúng ta có tiềm năng to lớn về mặt trí tuệ, nhưng những khả năng đó hoàn toàn vô giá trị nếu không được sử dụng đúng cách theo quy luật của Tự nhiên. Đã quá lâu rồi, chúng ta đã hòa vào cái gọi là "Quyền lực Da trắng" mà phớt lờ sự thật đáng buồn rằng chủng tộc chúng ta đã nắm giữ quyền lực tuyệt đối trong ít nhất 2000 năm. Và chính quyền lực này đã dẫn đến xã hội chúng ta ngày nay.

Vì vậy, chúng ta không chia sẻ niềm tin cánh hữu vào sự bành trướng kinh tế và công nghệ liên tục, điều này đã dẫn đến ô nhiễm không khí và nước và khiến nhiều khu vực rộng lớn trên thế giới không còn phù hợp để sinh sống đối với tất cả các loài - một sự phát triển có nghĩa là tầng ôzôn trong khí quyển bị phá hủy một cách có hệ thống khiến các thế hệ tương lai phải tiếp xúc với bức xạ đe dọa tính mạng, rằng những khu rừng nhiệt đới từng cung cấp oxy cho chúng ta bị chặt phá để nhường chỗ cho sự phát triển công nghiệp và rằng các sa mạc bị tưới tiêu khiến mực nước ngầm hạ xuống ở những vùng đất màu mỡ, sau đó trở thành sa mạc. Tất cả những điều này là kết quả của thiên tài Aryan, nếu không có nó thì nó đã không tồn tại - thiên tài không được sử dụng để xây dựng một thế giới tốt đẹp hơn cho con cháu chúng ta, mà chỉ để thỏa mãn lòng tham của con người nhất thời, để đảm bảo một cuộc sống dễ chịu ngay bây giờ mà không quan tâm đến tương lai. Xu hướng tai hại này, xét theo tiêu chuẩn của quy luật tự nhiên, chắc chắn đã biến các nước da trắng công nghiệp hóa ở phương Tây thành một quốc gia suy thoái hơn nhiều so với bất kỳ xã hội nguyên thủy nào ở Thế giới thứ Ba, được cánh hữu ủng hộ mạnh mẽ, những người dường như nghĩ rằng mọi thứ sẽ ổn nếu chỉ trục xuất người da đen, người Do Thái và người di cư. Chúng ta biết rằng bản thân điều này sẽ không thay đổi được gì.

Machine Translated by Google

không hề.

Mục tiêu của chúng ta là một sự tái sinh tinh thần hoàn chỉnh, và mục tiêu trước mắt của chúng ta là xác định và xây dựng nền tảng cho sự tái sinh này – đó là điều duy nhất có thể mang lại ý nghĩa cho cuộc đấu tranh chủng tộc. Và cuộc đấu tranh này không nên được hiểu là một cuộc đấu tranh chống lại các chủng tộc khác, mà là một cuộc chiến không ngừng nghỉ chống lại sự suy đồi của chính chủng tộc chúng ta. Việc chỉ đơn thuần kêu gọi Chủng tộc làm nền tảng cho một xã hội mới là vô nghĩa, trừ khi chúng ta có thể vượt qua sự suy đồi này và tìm đường trở về với các giá trị Tự nhiên. Nếu chủng tộc của chúng ta chỉ có thể tồn tại trong bối cảnh của hệ thống hiện tại, chúng ta không muốn nó tồn tại, bởi vì khi đó nó sẽ chỉ đại diện cho hình thức suy thoái phản tự nhiên thô thiển nhất. Tuyên bố về "Quyền lực Da trắng" chỉ có thể có ý nghĩa nếu, bằng cách đó, chúng ta muốn nói đến mong muốn tái kích hoạt sức mạnh của Tự nhiên vốn tiềm ẩn trong thiên tài của người Da trắng, những người có nhiệm vụ sử dụng sức mạnh này để duy trì chính nguyên tắc của sự sống.

Tất nhiên, điều này không có nghĩa là chúng tôi ủng hộ bất kỳ hình thức đa chủng tộc nào. Chủng tộc là một trong những nền tảng của trật tự tự nhiên, và do đó phải được bảo vệ như mọi nguyên tắc tự nhiên khác.
Điều đó chắc chắn không có nghĩa là màu da trắng nhất thiết là dấu hiệu của phẩm chất con người. Chủng tộc Da trắng đã đẩy thế giới đến bờ vực thảm họa, và trừ khi nhận ra rằng chất lượng cuộc sống có thể được cải thiện bằng cách thay thế xã hội tiêu dùng vật chất - vốn là mục tiêu tối cao của cả chủ nghĩa Marx và chủ nghĩa Tự do - bằng các giá trị Tự nhiên và tinh thần, nếu không, nó sẽ bị diệt vong và sẽ chỉ hủy diệt toàn bộ hành tinh trong quá trình suy tàn tuyệt đối.

Dĩ nhiên, những người theo chủ nghĩa Quốc xã không cho rằng chúng ta nên quay lại hang động thời kỳ đồ đá, nhưng chúng tôi tin rằng chúng ta không bao giờ nên lấy đi của Thiên nhiên nhiều hơn những gì chúng ta đã trả lại cho nó. Chất lượng cuộc sống nên có ý nghĩa với chúng ta hơn là số lượng của cải vật chất.

Trong xã hội vỡ mộng ngày nay, ngày càng nhiều người nhận ra điều này và hơn nữa, họ phản đối chế độ cầm quyền.
Tuy nhiên, họ không trở thành những người theo chủ nghĩa Quốc Xã vì một lý do đơn giản: Họ không nhận thức được rằng Chủ nghĩa Quốc Xã – và chỉ có Chủ nghĩa Quốc Xã! – mới có thể giải quyết những vấn đề cốt lõi của ngày nay. Thay vào đó, họ để cho các phong trào phản kháng của mình bị tiếp quản bởi

Machine Translated by Google

Những người theo chủ nghĩa Marx, những người giỏi bán sản phẩm hơn chúng ta, mặc dù thực tế là chưa từng có chính phủ Marx nào nỗ lực giải quyết những vấn đề này - đơn giản vì bản chất của chủ nghĩa Marx là duy vật, và không hề liên quan đến các giá trị tự nhiên. Những người theo chủ nghĩa Marx chỉ lợi dụng sự bất mãn của dân chúng với chính quyền để quảng bá chủ nghĩa Marx. Bản thân những người bất mãn ngay từ đầu đã không phải là người Marx.

Trong khi những người theo chủ nghĩa Quốc xã chạy quanh cố gắng thuyết phục những nhóm nhỏ cánh hữu truyền thống với tất cả những ám ảnh chính trị và tôn giáo, chứng cuồng vọng khét tiếng của họ, và sự thiếu cam kết với một lý tưởng - xuất phát từ việc họ liên tục ở thế phòng thủ khi cố gắng cứu những gì phải mất đi - thì những người theo chủ nghĩa Marx lại có được chỗ đứng trong lòng những công dân quan tâm, những người từ bỏ chủ nghĩa vật chất vô hạn vì mối quan tâm duy tâm cho tương lai của hành tinh chúng ta. Phần lớn, những người này không nhận ra rằng việc bảo tồn trật tự Tự nhiên đòi hỏi những biện pháp sâu rộng hơn là kiểm soát ô nhiễm và xóa bỏ năng lượng hạt nhân và bom nguyên tử. Họ không thấy rằng điều đó cũng đòi hỏi sự phân biệt chủng tộc và một sự hồi sinh tinh thần chung có thể đưa Con người trở về với nguồn sống. Tuy nhiên, họ cũng có thể học được điều này - hay đúng hơn, họ không thể không nhìn thấy nó - nếu họ được cung cấp thông tin và hiểu biết cần thiết và không bị đặt dưới ảnh hưởng độc quyền của những giáo lý Marxist ngu ngốc. Những người này là những người lý tưởng và yêu chuộng Thiên nhiên, và do đó, họ thực sự thuộc về chúng ta—và nhìn chung, họ có giá trị hơn nhiều với tư cách là những chiến binh so với rất nhiều thanh niên vỡ mộng tự xưng là những người theo chủ nghĩa Quốc xã nhằm nâng cao cái tôi và che giấu những vấn đề cá nhân cũng như sự bất an đằng sau bộ đồng phục tự phong cùng cấp bậc và danh hiệu lố bịch. Nhưng những người bảo vệ môi trường không bị thu hút bởi Stormtroopers hay tuyên truyền thù hận, tất cả những điều này chỉ càng củng cố ấn tượng tiêu cực của họ về Chủ nghĩa Quốc xã. Việc nói chuyện với họ về tầm quan trọng của Chủng tộc cũng không giúp ích gì, bởi vì họ chưa phát triển đến mức có thể nhận ra tầm quan trọng của vấn đề chủng tộc. Cần phải tiếp cận họ ở đúng nơi họ đang sống và về những vấn đề liên quan đến họ ngay lúc này. Để làm được điều này, cần phải tạo ra những tài liệu tốt về môi trường.

Machine Translated by Google

Những vấn đề này được nhìn nhận từ góc nhìn của Quốc Xã, và tham gia vào các nhóm nơi những người này tụ tập để phản đối vũ khí hạt nhân, ô nhiễm và chiến tranh hạt nhân. Chúng ta không thể mong đợi các nhà môi trường đến với chúng ta, bởi vì họ không có cách nào hiểu được Quốc Xã là gì; và nếu chúng ta không liên lạc được với họ, họ sẽ bị những người theo chủ nghĩa Marx đánh mất, và trong tay họ, họ sẽ không bao giờ nhận ra hậu quả đầy đủ từ thái độ của chính mình.

Những người biểu tình mới này thù địch với chúng ta – đơn giản chỉ vì hàng thập kỷ tuyên truyền của kẻ thù, điều này không chỉ khiến những người sáng suốt và thông minh xa lánh bất kỳ phong trào nào công khai thể hiện tư tưởng Quốc Xã, mà còn thành công trong việc thu hút một lượng lớn người vào phong trào của chúng ta, những người quá phù hợp với hình ảnh tuyên truyền của Quốc Xã, và họ đến với chúng ta chỉ vì họ muốn sống đúng với hình ảnh đó. Họ muốn trở thành những con thú khát máu, tàn bạo như họ đã biết qua vô số tác phẩm Hollywood và những bài báo lá cải về "Đảng Quốc Xã" khủng khiếp.

Đã quá lâu rồi chúng ta chào đón những kẻ tâm thần như vậy vào hàng ngũ của mình, và cũng đã quá lâu rồi chúng ta không tách mình ra khỏi các tổ chức khác cũng làm điều tương tự. Việc những người tự xưng là Quốc Xã và vẫy biểu tượng Chữ Vạn không biến họ thành đồng chí của chúng ta! Nhiều tổ chức vẫn chưa nhận ra điều này, và chừng nào họ còn chưa làm vậy, họ sẽ bị diệt vong – và,

Thật không may, chúng ta cũng vậy, nếu chúng ta không tận dụng mọi cơ hội để lên án họ trước công chúng. Người ta thường nói rằng chúng ta không nên “giặt giũ quần áo bẩn” trước mặt kẻ thù và mọi “xung đột nội bộ” nên được giữ kín trong lòng.
tường nhà. Tuy nhiên, đây không phải là chuyện của chúng tôi và chắc chắn không phải là “xung đột nội bộ” – đây là hoạt động vệ sinh cần thiết và phải được thực hiện công khai.

Kẻ thù tồi tệ nhất của chúng ta không phải là người Do Thái hay những người Cộng sản, mà chính là những người tự xưng là Quốc xã nhưng lại làm suy yếu các khái niệm cơ bản của triết lý Quốc xã thông qua hành vi của họ, qua đó xác nhận ấn tượng sai lệch về Ý tưởng của chúng ta được truyền đạt tới công chúng bởi kẻ thù của chúng ta.

Thật vậy, chúng ta không thể cảm thấy lòng trung thành đối với những người như vậy và không

Machine Translated by Google

Tình bạn. Ngược lại, chúng ta phải loại bỏ mọi mối liên hệ với họ, và cố gắng hết sức để cho mọi người thấy rằng họ không thuộc về chúng ta. Trên hết, chúng ta nên hết sức cố gắng làm chính xác những điều mà người khác không mong đợi ở chúng ta.

Chúng ta được kỳ vọng sẽ ủng hộ bất kỳ người cánh hữu nào giơ biểu tượng chữ Vạn - và chúng ta chắc chắn không được kỳ vọng sẽ ở gần cánh tả, đơn giản vì người ta đã liên tục bị nói rằng chúng ta là cánh hữu. Do đó, chúng ta nên cố tình cho họ thấy rằng họ đã bị thông tin sai lệch. Hiệu ứng bất ngờ này có thể sẽ khiến ít nhất một số người lắng nghe những gì chúng ta nói. Hơn nữa, nó sẽ khiến mọi người phải suy nghĩ lại về những gì họ được nghe về Chủ nghĩa Quốc xã khi họ nhận ra rằng họ đã bị lừa dối một lần về chủ đề này.

Về vấn đề này, cần lưu ý rằng chúng ta không phải là một hiệp hội lịch sử. Nhiều người theo chủ nghĩa Quốc xã dường như nghĩ rằng chúng ta sẽ hồi sinh Đức Quốc xã và chuyển nó sang các nơi khác trên thế giới. Đây chính là cách kẻ thù của chúng ta muốn chúng ta nhìn nhận, nhưng không phải vậy! Đức Quốc xã đại diện cho một nỗ lực—và một nỗ lực không hoàn toàn thành công! –

Việc tổ chức một cộng đồng Quốc Xã vào một thời điểm và trong một bối cảnh lịch sử nhất định có thể truyền cảm hứng cho chúng ta và chúng ta có thể học hỏi từ nó – nhưng chúng ta không thể khôi phục nó – và chúng ta cũng không bao giờ nên cố gắng làm điều đó. Đó là một thử nghiệm được thiết kế để giải quyết một loạt vấn đề mà người dân Đức thời đó rất quan tâm, nhưng chưa chắc đã được người dân ngày nay coi trọng như vậy.

Khi Hitler bắt đầu sứ mệnh lịch sử của mình là tái thiết nước Đức khoảng 60 năm trước, toàn bộ dân tộc Đức đang ở trong tình trạng khốn cùng về kinh tế, quân sự và chính trị. Sau thất bại trong Thế chiến I, Đức không chỉ mất tất cả các thuộc địa, mà còn mất một phần lãnh thổ châu Âu rộng lớn, nơi hàng triệu người Đức bị cô lập khỏi tổ quốc, sống một cuộc sống khốn khổ như những người thiểu số ở những quốc gia xa lạ chỉ muốn xóa sổ họ. Những gì còn lại của nước Đức hoàn toàn...

Machine Translated by Google

Phi quân sự hóa, và gánh nặng từ những yêu sách bồi thường vô lý do những kẻ xâm lược đưa ra đã gây ra lạm phát khủng khiếp nhất trong lịch sử thế giới và dập tắt mọi khả năng phục hồi kinh tế. Trong tình hình này, một nhóm nhỏ người Do Thái nhập cư từ phương Đông đã dần dần giành quyền kiểm soát nền kinh tế đang tan vỡ, cũng như toàn bộ đời sống văn hóa và chính trị của đất nước.
So với tình hình này, mọi lời bàn tán về cuộc khủng hoảng kinh tế hiện tại đều là chuyện nhảm nhí. Về mặt vật chất, bất kỳ quốc gia phương Tây nào, và hầu hết các nước Cộng sản, đều khá giả hơn nhiều so với nước Đức những năm 20. Ngày nay, vấn đề chỉ là bán chiếc xe gia đình và có lẽ chuyển đến một căn hộ rẻ hơn. Ở Đức, vấn đề chỉ đơn giản là sống sót.

ᛉ

Tuy nhiên, về mặt đạo đức, chúng ta đang phải đối mặt với một mối đe dọa nghiêm trọng hơn nhiều so với Hitler. Nước Đức của ông ta vẫn là một quốc gia khá đồng nhất, nơi hầu hết mọi người đều chia sẻ một tập hợp các giá trị và chuẩn mực chung và một niềm tin chung vào truyền thống văn hóa của quốc gia. Họ muốn giành lại quyền lực trước đây của mình - họ muốn trở nên hùng mạnh và được các quốc gia khác tôn trọng. Hitler không cần phải bảo họ phải yêu thương dân tộc và chủng tộc của mình. Ông ta có thể coi đó là điều hiển nhiên. Các giá trị và chuẩn mực của họ không nhất thiết phải phù hợp với triết lý Quốc xã, nhưng chúng là nền tảng vững chắc để xây dựng một nhà nước Quốc xã mà không gặp quá nhiều khó khăn, và do đó Hitler có thể tập trung tuyên truyền chính trị vào những điều trần tục hơn.

Ông sống trong thời đại cách mạng triệt để, khi nhu cầu về việc làm và lương thực là vô cùng quan trọng, và ông biết rằng một chương trình có thể đảm bảo những điều này sẽ giúp ông nhận được sự ủng hộ của cử tri và do đó giúp ông giành được quyền lực để có thể hiện thực hóa tầm nhìn chính trị của mình, tất nhiên là vượt xa nhu cầu trước mắt về vật chất.
Tuy nhiên, như chúng ta đều biết, Chủ nghĩa Quốc xã không phải là lực lượng cách mạng duy nhất ở Đức vào thời điểm đó. Những người Cộng sản có cùng lợi thế như Hitler: một dân số đói khát sẵn sàng thử hầu như bất cứ điều gì để tồn tại. Họ cũng có

Machine Translated by Google

Lợi thế của Hitler so với họ là họ có thể chỉ ra cuộc cách mạng thành công ở Nga. Hitler không có bất kỳ lợi thế nào để liên hệ cuộc đấu tranh của mình. Và điều đáng chú ý là ông ta không liên kết phong trào của mình với bất kỳ hệ tư tưởng cánh hữu hùng mạnh nào trong quá khứ như chế độ quân chủ hay giáo hội. Cách tiếp cận của ông ta hoàn toàn thiên tả và cũng đối lập với cả giới cầm quyền lẫn Đảng Cộng sản. Cuối cùng, khi giành được sự ủng hộ của những người Cộng sản, ông ta không phải bằng cách buộc họ im lặng, mà bằng cách làm cạn kiệt sự ủng hộ của họ bằng cách đề cập đến cùng những vấn đề mà những người Cộng sản đã nêu ra và chỉ ra một giải pháp tốt hơn – tất cả những điều đó

thuyết phục người công nhân Đức rằng anh ta có thể trở thành một người tốt hơn và tốt hơn Ông sẽ là một nhà lãnh đạo tài giỏi hơn Thaelmann, người đứng đầu Đảng Cộng sản Đức. Ông đã nói chuyện với người dân về những điều họ quan tâm bằng ngôn ngữ thời bấy giờ và áp dụng phong cách quân sự, vốn rất phổ biến ở một đất nước đầy rẫy những cựu chiến binh, những người có lý do để cảm thấy bị chính phủ phản bội, và cũng hữu ích trong tình huống phải chiến đấu với vô số băng đảng sát nhân Cộng sản, những kẻ sử dụng phong cách và ngôn ngữ rất giống Hitler.

Ngày nay, cố gắng bắt chước phong cách của Hitler sẽ là hành động tự sát về mặt chính trị. Thực tế, đây là kết cục của mọi nhóm từng thử nghiệm cho đến nay. Bạn cũng không thể tiếp quản tài liệu tuyên truyền của Hitler.
Việc dịch, tái bản, hay sao chép nó trong một bối cảnh khác ngoài tài liệu nghiên cứu lịch sử là điều vô lý. Hitler đã chiều theo quần chúng Đức những năm 1930. Hơn nữa, chúng ta phải nhận ra và chấp nhận rằng không có cách nào để giành được quần chúng trong tình hình hiện tại. Ngày nay, chúng ta đang tìm kiếm một số ít những người theo chủ nghĩa lý tưởng. Để tìm thấy họ, chúng ta phải xoay chuyển tình thế.

Hãy chú ý đến những vấn đề liên quan chính xác đến loại người mà chúng ta đang tìm kiếm: ô nhiễm, mối đe dọa hạt nhân, lời nguyền của chủ nghĩa tư bản đa quốc gia, v.v. Hầu hết những vấn đề này đều không được những người cùng thời với Hitler biết đến – nhưng đó không phải là lý do để không giải quyết chúng! Thế giới của chúng ta đã trở nên phức tạp hơn nhiều so với 50 năm trước, và bất kỳ phong trào chính trị nào không tính đến điều này đều tự biến mình thành một hóa thạch lỗi thời.

Chúng ta phải thừa nhận rằng nhìn chung chúng ta có xu hướng nói và viết quá nhiều về Đức Quốc Xã. Bất chấp tất cả

Machine Translated by Google

Mặc dù chúng ta có thể chứng minh những gì Hitler đã làm cho nước Đức, nhưng những người chúng ta đang tìm kiếm ngày nay thực ra không mấy quan tâm đến những gì đã xảy ra 50 năm trước. Họ chỉ quan tâm đến thời đại của họ - và tương lai.

Khi chúng ta bám víu quá khứ một cách tuyệt vọng, một trong những lý do, dĩ nhiên, là vì Đức Quốc Xã là ví dụ duy nhất về Chủ nghĩa Quốc Xã thực tiễn mà thế giới từng chứng kiến, và 12 năm ngắn ngủi ấy đại diện cho vinh quang và thành công duy nhất mà Phong trào của chúng ta từng có. Điều này hoàn toàn dễ hiểu. Chúng ta cần nó trong thời kỳ khó khăn đầy tủi nhục và đàn áp này. Chúng ta cần nó để chứng minh với chính mình rằng Chủ nghĩa Quốc Xã đã từng chiến thắng – bất chấp mọi nghịch cảnh. Tuy nhiên, sẽ cực kỳ nguy hiểm khi sự tôn trọng và ngưỡng mộ quá khứ này, thay vì là nguồn cảm hứng hữu ích, lại trở thành sự ám ảnh hoài niệm về một thời đã qua, một tình yêu mù quáng dành cho những thứ linh tinh của Đảng Quốc Xã, đồng phục, biểu tượng, cấp bậc, kiểu tóc, và thậm chí cả phong cách ngôn ngữ của những năm 30. Không phải vẻ bề ngoài mà chính là ý tưởng cốt lõi mới quan trọng, và chúng ta phải tiếp tục từ đó. Giống như Hitler, chúng ta phải tránh bị mắc kẹt trong lịch sử. Nói cách khác, chúng ta phải cho thấy Chủ nghĩa Quốc Xã có thể giải quyết vấn đề thất nghiệp ngày nay như thế nào –

không chỉ đơn thuần là cách Hitler giải quyết vấn đề vào năm 1933.

Ý tưởng đằng sau Chủ nghĩa Quốc xã vượt xa cả Hitler và bản thân Chủ nghĩa Quốc xã. Hitler đã áp dụng nó vào thời đại và địa điểm trước đó; chúng ta phải áp dụng nó vào thời đại của chính mình. Nó vượt thời gian, bởi vì nó đại diện cho chính nguyên lý mà Tự nhiên tồn tại và sáng tạo. Nó đã tồn tại từ thuở sơ khai và sẽ tồn tại mãi mãi, chừng nào vũ trụ còn tồn tại, bất kể chủng tộc Aryan – hay nói đúng hơn là nhân loại – có tồn tại hay không.

Con người đã từ bỏ nguyên tắc này, và nhiệm vụ của chúng ta là phải chỉ cho họ thấy rằng họ không thể làm như vậy mà không bị trừng phạt, và rằng mọi vấn đề hiện tại của họ đều do niềm tin điên rồ rằng con người cao hơn Thiên nhiên gây ra. Khi làm như vậy, chúng ta nên ít gắn bó với Đức Quốc xã giống như những người theo chủ nghĩa cánh tả khác gắn bó với Liên Xô.

Machine Translated by Google

Chúng ta cũng nên học hỏi rất nhiều từ cách tổ chức của các nhóm cánh tả khác. Người ta thường nói rằng các tổ chức Marxist là rác rưởi của con người. Điều này tất nhiên có thể đúng với những người theo một số nhóm, nhưng cốt lõi của các tổ chức Marxist nghiêm túc được tổ chức theo những phương thức chắc chắn đảm bảo chất lượng và lòng tận tụy. Các thành viên thường đóng thuế thập phân, và họ được yêu cầu dành một số buổi tối nhất định mỗi tuần để đào tạo tư tưởng và tham gia các hoạt động thực tiễn. Nhìn chung,

Những yêu cầu đặt ra cho một người theo chủ nghĩa Marx vượt xa bất cứ điều gì chúng ta từng dám mong đợi ở các thành viên. Điều này nói lên chất lượng, và cũng giải thích tại sao những người theo chủ nghĩa Marx lại làm tốt hơn chúng ta rất nhiều - mặc dù những gì họ rao giảng hoàn toàn vô nghĩa.

Tuy nhiên, trong số những người theo chủ nghĩa Quốc xã, việc thể hiện lập trường hoặc áp dụng các phương pháp thường được coi là chủ nghĩa Marx dường như lại vấp phải nỗi lo sợ bị "nhiễm" chủ nghĩa Marx. Họ cho rằng điều đó sẽ làm chúng ta mất uy tín với cả bạn bè lẫn kẻ thù. Giờ đây, chúng ta chắc chắn đã có tiếng xấu rồi – thành thật mà nói, nó khó có thể tệ hơn được nữa. Nhưng vì chúng ta không quá quan tâm đến việc giành được sự ủng hộ của những người bảo thủ truyền thống, thì điều đó có quan trọng gì? Nếu họ không phân biệt được chủ nghĩa Cộng sản và chủ nghĩa Quốc xã, thì đó là vấn đề của họ, không phải của chúng ta!

Trong trường hợp đó, họ thể hiện sự thiếu thông minh, khiến họ trở nên vô dụng đối với chúng ta trong mọi trường hợp. Chúng ta không thể để kẻ thù quyết định quan điểm nào là Quốc Xã và quan điểm nào không, và chúng ta chắc chắn không thể phó mặc tất cả những lý tưởng tốt đẹp cho những người theo chủ nghĩa Marx, chỉ để làm hài lòng những người đã chứng minh là hoàn toàn vô dụng đối với chúng ta. Chúng ta đã làm điều đó quá lâu rồi—và đó là một lý do khác tại sao những người theo chủ nghĩa Marx lại thành công đến vậy và đã...
đã có thể chiếm lĩnh phần lớn văn hóa và đời sống trí thức của chúng ta, trong khi những người theo chủ nghĩa Quốc xã lại tự cho phép mình cảm thấy có nghĩa vụ phải nói "có" với NATO, Thị trường Chung Châu Âu, bom nguyên tử, Chủ nghĩa Tư bản, "doanh nghiệp tự do" không giới hạn, v.v. Đã đến lúc phải thay đổi điều này! Chúng ta đừng tiếp tục làm những gì người ta vẫn kỳ vọng ở chúng ta. Hãy làm những gì chủ nghĩa Quốc xã dạy chúng ta - chứ không phải những gì người ta nghĩ nó nên dạy chúng ta.

Trong mối liên hệ này, sự thật đáng buồn là nhiều người theo chủ nghĩa Quốc xã theo lối suy nghĩ truyền thống của họ đã trở thành nạn nhân của loại tồi tệ nhất.

Machine Translated by Google

của tuyên truyền cánh hữu chống Cộng. Mối đe dọa chính đối với loài người chắc chắn không đến từ Moskva, Bắc Kinh hay Havana. Hoàn toàn không thể đổ lỗi cho những người Cộng sản về tình trạng đáng buồn của thế giới ngày nay - về nạn lạm dụng ma túy, tội phạm, khiêu dâm, tái vũ trang hạt nhân, hội nhập chủng tộc, ô nhiễm, v.v. Chính hệ thống chính quyền hiện tại của chúng ta mới là nguyên nhân - không phải Cộng sản, cũng không phải người Do Thái! Chúng ta phải nhận ra rằng những điều xấu xa này được tạo ra bởi chính những chính trị gia và nhà môi giới chứng khoán tham nhũng, suy đồi đạo đức của chúng ta, và rằng chính chúng ta, những người Aryan trên thế giới, đã để cho nó trở nên tồi tệ như vậy. Không phải một chính phủ nước ngoài mà chính hệ thống hiện tại này mới là mối đe dọa đối với sự tồn vong của hành tinh, và nếu không có hệ thống này thì sẽ không có Liên Xô hay bất kỳ nhà nước Cộng sản nào khác ngày nay. Chủ nghĩa Cộng sản đã có thể bị xóa sổ trong Thế chiến II nếu phương Tây không cung cấp cho Liên Xô vũ khí và công nghệ cần thiết. Ngay cả ngày nay, tất cả các quốc gia Cộng sản sẽ ngay lập tức tan rã nếu chúng không được các chính phủ và chủ ngân hàng phương Tây liên tục hỗ trợ, những người kiếm được bộn tiền nhờ buôn bán với các quốc gia này – và cho họ vay tiền. Những người Cộng sản chắc chắn biết điều này, và họ còn quá nhiều việc phải làm để giữ cho Đông Âu đi đúng hướng và bảo vệ chế độ Cộng sản ở Afghanistan, tạo nên mối nguy hiểm nghiêm trọng cho phương Tây. Điều thú vị là, chính những tập đoàn đa quốc gia tạo ra lợi nhuận khổng lồ từ buôn bán với khối Cộng sản, lại kiếm được bộn tiền nhờ sản xuất vũ khí mà các chính trị gia của chúng ta cố gắng thuyết phục chúng ta, lại cần thiết để tự vệ trước những người Cộng sản – như thể bạn có thể bảo vệ bất cứ thứ gì bằng cách hủy diệt mọi sự sống trong một cuộc chiến tranh hạt nhân. Tất nhiên, điều này hoàn toàn vô lý – nhưng dù sao thì đó cũng là hệ thống chính trị và tài chính được cánh hữu ủng hộ mạnh mẽ.

Không còn nghi ngờ gì nữa: Chủ nghĩa cộng sản chắc chắn là một điều rất khó chịu, nhưng nó không phải là ngày tận thế.
Nền dân chủ tự do Cơ Đốc giáo rất có thể sẽ như vậy! Đông Âu có sự thuần chủng chủng tộc cao hơn nhiều so với bất kỳ nơi nào ở phương Tây – đơn giản vì hệ thống kinh tế kém hiệu quả của họ không thu hút được dòng người nhập cư lớn từ Thế giới thứ ba; và ý thức chủng tộc của người Nga, quốc gia thống trị ở

Machine Translated by Google

Liên Xô chắc chắn hứa hẹn một triển vọng tốt đẹp hơn cho sự tồn tại của chủng tộc Aryan so với viễn cảnh của các chính trị gia Mỹ theo chủ nghĩa tự do và bảo thủ. Dĩ nhiên, đúng là chủ nghĩa Cộng sản không ủng hộ các nguyên tắc chủng tộc trên lý thuyết – nhưng với chủ nghĩa Cộng sản, lý thuyết và thực tiễn là hai điều rất khác nhau. Chắc chắn chủ nghĩa vật chất mà phương Tây mang lại hấp dẫn hơn ở đây và ngay lúc này, nhưng cuộc sống dễ chịu này rất có thể sẽ bị kéo theo bởi một trận đại hồng thủy có thể xóa sổ mọi sự sống trên trái đất. Tuy nhiên, với một hệ thống chính trị vững mạnh ở phương Tây, các nhà nước Cộng sản không thể tồn tại. Họ đơn giản là không thể tự mình tồn tại, và dân chúng đói khát của họ sẽ nổi loạn. Điều tương tự cũng sẽ xảy ra nếu Cộng sản chiếm được phương Tây - chế độ của họ sẽ không tồn tại được lâu.

ᛉ

Đến lúc này, có người có thể mạnh dạn hỏi liệu chúng ta có nên xóa bỏ mọi lời bàn tán về Chủ nghĩa Quốc xã và chữ Vạn, rồi ngụy trang thành những người cánh tả "thực thụ" với một ý tưởng mới có thể dễ dàng được rao bán cho mọi người dưới một cái tên khác hay không. Dĩ nhiên, điều này là không thể. Thử làm như vậy là đánh giá thấp kẻ thù của chúng ta. Chúng thực sự chẳng màng đến tên gọi hay biểu tượng.

Điều họ bận tâm là ý tưởng, và bạn không thể che giấu điều đó đến mức không thể nhận ra. Kẻ thù của chúng ta sẽ luôn phản đối bất cứ điều gì tốt đẹp. cho nhân dân ta, và họ sẽ – một cách chính đáng! – tuyên bố rằng chúng ta chỉ là “Quốc xã”. Vậy thì chúng ta sẽ phải tốn rất nhiều công sức để “chứng minh” rằng chúng ta không phải. Điều này thật nực cười. Nhiều tổ chức đã thử nhưng chưa có tổ chức nào thành công.

Chỉ còn một cách khó khăn: chứng minh rằng Chủ nghĩa Quốc xã không như người ta nghĩ và đó là cách duy nhất để đảm bảo sự sống còn trên hành tinh này. Chúng ta biết mình đang ở thế yếu, nhưng thành thật mà nói, chúng ta nên mừng vì không phải lo lắng về việc giành quyền lực ngay tại đây và ngay lúc này. Đơn giản là chúng ta không thể xử lý được. Đây là một trong những sự thật khó chịu mà nhiều người theo chủ nghĩa Quốc xã – và những người tự nhận mình là người theo chủ nghĩa Quốc xã – dường như hoàn toàn bỏ qua. Việc giành được sự ủng hộ của quần chúng vào ngày mai sẽ chẳng có ích gì cho chúng ta, khi

Machine Translated by Google

Chúng ta không có đủ số lượng chuyên gia Quốc Xã cần thiết để vận hành một nhà nước Quốc Xã. Chúng ta cần các nhà kinh tế, luật gia, nhà quản lý, nhà sinh học, v.v., những người cũng là những người theo chủ nghĩa Quốc Xã. Quyền lực không bao giờ được phép là mục tiêu tự thân. Chúng ta muốn tạo ra một Trật tự Mới vì chúng ta muốn một thế giới tốt đẹp hơn, nhưng một thế giới tốt đẹp hơn không thể tự nhiên mà có. Cần rất nhiều người tận tụy, được đào tạo bài bản để thực hiện nhiệm vụ này: và ngay lúc này, việc giành được sự ủng hộ của một số người trong số họ quan trọng hơn là chiến đấu một trận chiến thất bại trên đường phố để gây ấn tượng với một số kẻ cuồng tín và thất bại.

Nước Đức Quốc Xã lại cho chúng ta một ví dụ rất đáng suy ngẫm. Một trong những lý do khiến thí nghiệm xây dựng trật tự Quốc Xã ngay từ đầu không thể hoàn thành và một nhà nước mới không thể trụ vững trước áp lực từ thế giới bên ngoài là vì Adolf Hitler phải dựa vào một số lượng lớn chuyên gia, những người hoàn toàn khinh miệt Chủ nghĩa Quốc Xã. Ông ta đơn giản là không có thời gian để đào tạo và giáo dục đủ số lượng đảng viên Quốc Xã vì phải tập trung vào việc giành được lòng tin của nhân dân trước khi những người Cộng sản có thể nắm quyền. Chúng ta nên biết ơn vì không phải lo lắng như vậy. Dù sao thì trong hoàn cảnh hiện tại, chúng ta cũng không bao giờ có thể giành được một chiến thắng cách mạng, vậy nên hãy tập trung vào việc thiết lập một nền tảng vững chắc cho một phong trào quần chúng trong tương lai.

Tuy nhiên, hãy thực tế một chút. Đây cũng có thể là một cuộc chiến thất bại. Chúng ta không có gì đảm bảo rằng mình sẽ chiến thắng. Thành thật mà nói, chúng ta chẳng có gì ngoài một hy vọng rất mơ hồ để củng cố niềm tin rằng mình có thể chiến thắng. Tuy nhiên, chính Thiên nhiên có thể xóa sổ loài người khỏi bề mặt trái đất vì đã bỏ bê các quy luật của vũ trụ. Đây có thể là điều đang chờ đợi chúng ta. Tuy nhiên, chúng ta, những người theo chủ nghĩa Quốc xã, đã quyết định không chấp nhận một sự phát triển như vậy mà không đấu tranh - ngay cả khi bất chấp mọi khó khăn! Nhưng chúng ta không muốn trở thành những người tử vì đạo cho một lý tưởng đã mất - và đó chính xác là những gì chúng ta sẽ trở thành nếu chúng ta vẫn bám lấy những cách thức cũ. Là một Phong trào, cho đến nay chúng ta đã không thành công đáng kể. Đã đến lúc thức tỉnh và nhận ra ý nghĩa thực sự của những ý tưởng của mình. Bước đầu tiên là trở thành những chuyên gia cách mạng. Chúng ta phải từ bỏ tất cả những thái độ cánh hữu thiếu chín chắn và nhận ra rằng chúng ta là những người cánh tả-

Machine Translated by Google

Những kẻ cánh tả. Hơn nữa, chúng ta nên ngừng đổ lỗi cho người khác về nỗi thống khổ của mình. Chúng ta đã là kẻ thù tồi tệ nhất của chính mình về mọi mặt, và chúng ta không cần ai làm vật tế thần! Bất kỳ thay đổi nào chúng ta mong muốn cũng phải bắt đầu từ sự thay đổi trong thái độ cơ bản của chính người dân chúng ta. Đây là một nhiệm vụ nặng nề - nhưng nghĩ đến điều gì sẽ xảy ra nếu chúng ta không chiến thắng, chúng ta thấy việc thử sức là xứng đáng!